

Рубрики на ума за ХХІ век

A materia medica for homeopathy Джой Лукас

„A Materia Medica for Homeopathy“ от Joy Lucas е съвременен хомеопатичен труд, който подхожда към хомеопатичната Materia Medica през тематичен, психологически и концептуален ъгъл.

Трудът се отличава с уникална структура и методология за изучаване и разбиране на хомеопатичните лекарства:

1. Основни теми и концептуален подход

Вместо традиционното подреждане на лекарствата по азбучен ред или по царства (минерално, растително, животинско), Джой Лукас организира анализа на хомеопатичните средства около **дълбоки психологически, емоционални и съществени житейски теми**.

Текстът е разделен на тематични глави, сред които:

- **Damage (Увреда / Вреда):** Изследва състояния, свързани с усещане за повреда, деструктивно поведение, суицидност, параноя или преживяна траектория на разрушение.

- **Waste (Загуба / Разпад / Опорочаване):** Разглежда състояния на изтощение, загуба на ресурси, прахосване или духовна/физическа умора.

2. Подход към лекарствата (Materia Medica)

Във всяка тематична глава авторката групира средства, които споделят обща централна тема, но я изразяват през различен динамичен нюанс или психологическа реакция:

- **В глава *Damage*:** Разглеждат се средства като *Niccolum metallicum*, *China officinalis*, *Nitricum acidum*, *Avena sativa*, *Copaiva*, *Cantharis*, *Cimex*, *Cuprum metallicum*, *Sabadilla*, *Rhododendron*, *Crocus sativus* и др.
- **Психологически и рубрични връзки:** Текстът свързва симптомите с концептуални ментални рубрики (напр. *cruelty*, *addictive personality*, *contemptuous of self*, *destructive behaviour*).
- **Сравнителен анализ:** Джой Лукас прави детайлни сравнения между средствата в една и съща категория — например как *Nitricum acidum* отговаря на увредата с разрушителност и таена обида, докато *China* реагира с фантазиране, а *Niccolum* с по-дълбоки сенчести/контролиращи модели.

3. Характерни особености на стила

- **Съвременна психодинамична интерпретация:** Текстът е насочен към съвременния хомеопат, като свързва класическите хомеопатични картини с понятия от съвременната психологична динамика (делюзиорни парадигми, хранителни разстройства, травматични модели и релационни конфликти).
- **Практическо приложение:** Помага при клиничното диференциране на сходни ментални състояния и при определянето на конституционални средства въз основа на водещия житейски мотив или драма на пациента.

Съдържание

Глава 1 – УВРЕЖДАНЕ

Niccolum metallicum - China officinalis - Nitric acid - Avena sativa - Copaiva officinalis - Cantharis - Cimex lectularius - Cuprum metallicum - Hippomanes - Sabadilla officinalis - Rhododendron - Crocus sativa

Глава 2 – ИЗДРЪЖЛИВОСТ

Ammonium carbonicum - Mezereum - Spongia tosta - Magnetis polus australis - Coccus indicus - Indigo tinctoria - China boliviana - Picric acid - Tabacum - Clematis erecta - Lycopodium virginicum

Глава 3 – УЖАС

Lyssin - Senega - Formica rufa - Borax - Cina artemisia - Berberis vulgaris - Colocynthis - Naja tripudians - Kalium carbonicum - Syphilinum - Secale cornutum - Sol-t-ae - Petroleum

Глава 4 – ПРАХОСВАНЕ

Ether - Latrodectus mactans - Cenchris contortrix - Dulcamara - Spigelia - Kalium chloricum - Violet odorata - Bryonia alba - Staphysagria - Sepia - Kalium bromatum - Calcareum carbonicum - Carbo vegetabilis - Absinthium - Coffea cruda - Thea chinensis - Sumbul

Глава 5 – ДИВОТА

Valerian officinalis - Cyclamen europaeum - Cicutaria virosa - Ledum palustre - Actaea spicata - Apocynum androsaemifolium - Carbolic acid - Coriaria ruscifolia - Asarum europaeum - Sticta pulmonaria - Carbo animalis

Глава 1 – УВРЕЖДАНЕ

ОГРОМНАТА ПРОПАСТ МЕЖДУ ДУМИТЕ И ВИЖДАНЕТО
Е РЕЗУЛТАТ ОТ ПОЕЗИЯТА НА ПОТИСНИЦИТЕ
ОСТАВА БОРБАТА ДА СЕ РАЗРУШИ

ЕЗИКЪТ, КОЙТО ПРИТЕЖАВА
ЕМАНЦИПАЦИЯ ИКОНОМИКА
КЛАСА ТРУДА
ЗАПЛАТАТА КАПИТАЛА
ИЗРАЗА

АКО МОЖЕМ ДА НАУЧИМ ЕЗИК БЕЗ ИЗРАЗ, РЕТОРИКАТА ЩЕ БЪДЕ НУЛА, А СЪЩО И ЛЪЖИТЕ
ИМАЙКИ ПРЕДВИД ФАЛШИВОСТТА НА ТЕЗИ ДУМИ
ОПИТВАМ СЕ ДА ОЦЕНЯ ИЗКРИВЯВАНЕТО
И ДА НАПРАВЯ КОРЕКЦИИ –
НИКОГА НЕ МОГА ДА БЪДА СИГУРНА, ЧЕ ТОВА, КОЕТО ПРАВЯ, Е „ПРАВИЛНО“.

Не знам кой пръв е измислил изрази „повредена стока“, но днес той е често използвано описание за невероятно количество неща – от заглавия на романи, филми, рок групи и поезия до обвинения към партньора, родителите или децата. Известни са серийни убийци, които описват жертвите си като „повредена стока“ като някакво оправдание за гнусните си престъпления, а разбира се, съществува и култова мода да се купуват повредени стоки като разпродажни артикули в eBay и други световни битпазари. Това е всеобхватен израз, отнасящ се до всичко, което е развалено, заразено, изцапано, замърсено или контаминирано.

Свикнали сме да очакваме, че всяко явление е увредено по някакъв начин. Всичко е увредено – физическото тяло; крехката емоционална психика; интелектуалният ум; културите, в които живеем, и средата, с която се опитваме да съжителстваме. Не очакваме съвършенство, въпреки че копнеем за идеята за превъзходство, но самият този копнеж често се ражда от нещо увредено, като например силна и небалансирана нужда от контрол над дадена дейност. Контрол = ред, а ред = съвършенство.

Трябва да изхвърлим тази концепция през прозореца, ако искаме да останем здрави духом и телом, затова избираме противоположния полюс – онова, което е увредено, несъвършено, което проваля цялата идея, че изобщо трябва да постигаме по-висока цел. Тази ирония е стигнала дотам, че сега копнеем за нещо видимо увредено, за да се чувстваме „нормални“. Проблемът е, че представите за „съвършенство“ и „увреждане“ са в двата различни края на една и съща заблудна парадигма.

Да бъдеш увреден е върховната форма на увреждане и изисква поправяне, макар че може да има основателна причина човек да се вкопчва в този образ, т.е. можеш да се чувстваш „удобно“ в плътно прилепналата форма на увредената конституция. Но както

при много болестни състояния, заразата на увреждането приема много форми и това може да се види в съответните рубрики, които споделят процеса на увреждане.

Често срещано състояние при човек, който се чувства увреден, е много ниската самооценка и вместо да поправи увреждането, индивидът продължава да го задълбочава, защото в живота му няма необходимата хармония, за да извърши поправката. Колебаейки се по споменатата заблудна парадигма между съвършенство и увреждане, индивидът развива зависима личност и така с времето става още по-презрителен към себе си. Външният израз на това презрение може да се види в актове на жестокост, особено ако на заден план има сифилитично влияние, но може да се наблюдава и всякакъв друг вид разрушително поведение – понякога срещу себе си, а друг път срещу човечеството като цяло. Понякога това е комбинация, както се наблюдава при хора с хранителни разстройства. Те увреждат не само себе си, но и живота на близките си – вид отмъщение, насочено към двете страни.

Рубриките и средствата за УВРЕЖДАНЕ ще бъдат:

- жестокост, нечовечност (виж Бруталност) = niccolum; china; nit-ac;
- зависима личност = avena;
- презрение към себе си = sor;
- разрушително поведение = canth; cimex; cuprum;
- иска да се бие = hipp;
- заблуда, че тялото е смалено като на мъртвец = sabadilla;
- видения на огън = rhod; crocus;

РУБРИКА – ЖЕСТОКОСТ, НЕЧОВЕЧНОСТ

Коя е най-жестоката постъпка, която някога сте извършили? Какъв въпрос! Но хайде, бъдете честни. Беше ли просто мимолетна недобра мисъл или невинна постъпка, или беше нещо по-злобно, своеволно или отмъстително? Може би беше дори по-лошо – нещо зловредно или дори свирепо. Късали ли сте крилцата на муха като дете от невинно любопитство; наранявали ли сте нарочно нечий чувства; убивали ли сте животно от чиста омраза или брутално сте извършили отмъстително престъпление?

Веригата от онова, което създава нуждата да бъдеш жесток, трябва да започне отнякъде и тя набира скорост от безобидно любопитство до дълбоко разпалено възмездие, изпълнено с мрачна омраза.

Може би увреждането е скрито в наследеното ни миазматично влияние. Най-тежките случаи на жестокост задължително имат сифилитичен оттенък – нападане; унищожаване; подхранвани от ревност; мъчение и извращение. Сикозната проява би била по-видима като актове на показна смелост, като се гарантира, че всички ще научат за тях; има агресия, но тя често е безсмислена и бързо следва разкаяние. Псоричният е още по-малко вероятно да бъде жесток, но ако е, може само да мисли за това, без всъщност да изпълни мислите си. Те ще бъдат враждебни или жестоки само когато е абсолютно необходимо.

Както и да го погледнете, жестокост = недоброта; злоба; отмъстителност; свирепост. Тя може да черпи силата си от отмъщение, може би от любопитство или от пълна липса на точно емоционално възприятие поради заразен ум.

СРЕДСТВА

NICCOLUM METALLICUM

Никел

Niccolum е в група 10 на периодичната система, заедно с Palladium и Platinum – 2 средства, които непрекъснато търсят безупречните си идеали в живота, главно чрез егото и собствения образ, а тъй като Niccolum стои над двете в група 10, това е указание за малко по-лек подход в рамките на същото болестно състояние.

Никелът се среща в метеоритите и се полира до висок блясък (може би стремеж да изглежда добре и съвършено); той е твърд, но и ковък и може да бъде превърнат във фолио, прах, люспи, тел, мрежа и пръти. Но тази адаптация води до объркване и потискане, а крайният резултат е нещо пластмасово и механично.

Но с напредването на болестното състояние, когато вече не могат да поддържат ковкото самообуздаване, се появява интензивност на негативни емоции – тревожност;

страх; раздразнителност; нетърпение; склонност към спорове; недоброта; злоба; зловредност; отмъстителност; жестокост до степен на бруталност. По пътя ще има известна мъка и тъга, но и с тях лесно се примиряват. Тази картина някак напомня за увредено дете, което е отишло далеч отвъд пластмасовото подчинение, което обществото очаква или налага, т.е. онова, което потиска истинските и съзнателни чувства в нещо много по-неприемливо. Крайният резултат е нещо доста чудовищно, ако бъде оставено да се развие докрай без намесата на лечението.

Често обаче детето изглежда сякаш бяга в преждевременна зрялост, ставайки сериозно, знаещо и доста изтънчено. Всички емоции са контролирани (потиснати) – стремеж към по-висока и по-безопасна почва, точно като Platina и Palladium. Това ранно потискане е силно увреждащо и в крайна сметка ще се разлее в жестокост.

Никелът е и микроелемент и следователно има известно значение за хранителните ни нужди. Той се отлага в черния дроб и панкреаса – 2 органа, които са изключително натоварени и продуктивни. Нарушенията на черния дроб често пораждат силна раздразнителност и ярост, а панкреасната дисфункция (която засяга главно храносмилателни разстройства) ще има гама от летаргия, безпокойство и изтощение.

Действието на никела в тялото ни е подобно на това на кобалта (жизненоважният витамин B12 съдържа 4% кобалт). Съществува огромна гама от патология, която може да произтече от всяка аномалия в който и да е от тези 2 органа.

Нашите материя медики също свързват кобалта и никела.

Никелът е получил името си (дявол) от миньорите, които го смятали за „фалшива руда“, а кобалтът е наречен „немско сребро“ – пренебрежително име за вещество с претенции. Повредена стока, търсеща по-високо ниво на приемане.

Основният заблуден страх на Niccolum е, че ще се случи нещо лошо – през повечето време то вече се е случило и това ще бъде нанесеното увреждане. Реакциите може да станат механични, защото всяко съзнателно усилие ще доведе до този страх от отклоняване от правата линия. Затова – много ядосан при най-малкото противоречие; треперене и страх с желание за самота; тревожност при движение, сякаш ще изби пот; не може да следи разговора.

И така, имате човек, който върви по тънка линия – човек, който иска да бъде лъскаво полиран, но страхът, че ще се случи нещо лошо, му пречи. Най-странното усещане,

което обгръща това, е „усещане, сякаш мозъкът е нарязан на парчета“ и „усещане, сякаш в главата е забит пирон“. Към това се добавя физическо пукане в шийните прешлени при движение на главата – те не могат да видят по-голямата картина от всички страни.

Те обаче не са статични хора. Има голямо безпокойство, което води до изтощение. То произтича не само от нуждата да се отърват от това объркващо състояние, но и от химична реакция, която протича в тялото, произхождаща главно от храносмилането и ролята, която никелът играе в него – много от симптомите в картината на Niccolum произтичат от дисфункция на това ниво, както и от онова, което се случва в емоционалната сфера. Това ни връща към двата основни органа – черния дроб и панкреаса.

Ключовите симптоми включват:

- Повечето симптоми са >>> след хранене
- Безпокойство с повръщане
- Коремните болки вървят отляво надясно (минавайки през панкреаса към черния дроб?)
- Изразена периодичност
- Колики, свързани с менструацията
- Оригванията имат вкус на печено месо
- Силна жажда (предразположение към диабет?)
- Повишено отделяне на урина

Мигрена с повръщане на жлъчка

Натрупване на сладка слюнка

Неприятен дъх

Носен катар и запушване (конгестия с храносмилателна причина?)

Запек с много твърди изпражнения

Жълта диария с много газове

Сърбеж по цялата кожа, не >> от чесане (отделяне на жлъчка?)

Безсъние от полунощ до 4 ч. с възбуда (възбудено храносмилане?) Стомахът се усеща празен без желание за храна

Силно хълцане (причината е свързана с чернодробни нарушения и панкреасни заболявания)

Разлагащи се зъби и венци, които излъчват неприятна миризма

Може да се развие сериозна физическа патология в черния дроб и панкреаса и много от горните симптоми подсказват началото на диабет, но емоционалната патология, родена от черния дроб, е онази, която създава страха, че ще се случи нещо лошо, сякаш е задължително, сякаш трябва да бъде извършен необходим акт на нечовечност. Полировката се е изтъркала и истинската жестокост се вижда в последния акт на недоброта, присъщ на Niccolum.

CHINA OFFICINALIS

Перуанска кора

Като цяло групата China има КРАЙНОСТИ и привидно противоречиви елементи, създаващи бутане и дърпане. В основата на това стои ЧУВСТВИТЕЛНОСТТА и тя ще се срещне при всички Chinas – чувствителност като усещане, че си бутан, дърпан или хванат между тези крайности, едната от които е жестокостта поради увреждане от някаква заплаха в живота им.

Тази чувствителност може да е наравно с тази на Phosphorus. Тя може да издигне човек до психично или духовно ниво (може би това е по-истинското значение на „ВЪЗДУШНИ КУЛИ“, което е високо ранжиран симптом на цялата група China). Състоянието China също ще развие тази нужда от въздушни кули (фантазии), за да избяга от крайностите на своята чувствителност. Това само по себе си може да стане толкова фиксирано, че да доведе до личностни разстройства като шизофрения.

Друг силен симптом в семейството China е ПЕРИОДИЧНОСТТА и отново смятам, че тя е по-вероятна там, където в симптомната картина на средството има крайности. Това е като опъната линия, която периодично се къса – трябва да се скъса, защото иначе напрежението е прекалено голямо.

China officinalis е най-известният от всички Chinas и има по-разнообразна гама от крайности, което понякога затруднява откриването на причината за онова, което може да стане изключително размирно и разрушително състояние. В много отношения China officinalis обединява ЦЯЛАТА група China, сливайки много от аспектите в едно средство.

China е част от семейство Rubiaceae, което включва и кафетата – още едно указание за нуждата от стимулация, трудолюбие, теоретизиране и правене на много планове;

творчески, хиперактивни и възбудими, безсънни – след това идват изтощението и умората, нуждата да спят или медитират, за да се успокоят. Физически има нужда буквално да се „изпразнят“.

Но при *China officinalis* дебне движеща сила, която стои в основата на крайната им чувствителност – това е мъчение, преследване и страх. Можете да разберете как метафората за жестокостта пасва удобно с тези чувства.

Може да успеете да проследите случая на възрастен, който се нуждае от *China*, назад до годините преди тийнейджърската възраст.

Те биха били творчески и артистични деца, но и донякъде капризни и затворени, доста своенравни и непослушни – типичната тревога, която често съпътства творчеството. С възрастта творчеството става по-интензивно и те се оказват претрупани с всичко, което искат да постигнат в живота. Идеалистични са във възгледите и амбициите си, затварят се в мрачно, теоретично, безсънно и чувствително състояние, много докачливи и избухват в ярост, ако бъдат обидени (значи повечето тийнейджъри :-)). Точно като *Nat ting* ще помнят всяка лоша дума, казана срещу тях, и ще се вкопчват в стари обиди. Започва да се оформя злобно и отмъстително състояние.

Физическите оплаквания ще започнат сега, ако вече не са започнали, тъй като има реална нужда от изпразване. Те идват под формата на кръвоизливи, диария с газове, обилно нагнояване. Ще има периодични пристъпи – периодичността е толкова силен симптом на всички *Chinas*.

И тези изхвърляния напълно ги изтощават. Дори злобните настроения са начин за изпускане на парата или изпразване.

Ако физическото състояние се възстанови, те ще се върнат към нуждата от стимуланти, ще продължат да правят планове, да изразяват творчеството си и ще развият вкус към стимулиращи вещества като алкохола. Волята е слаба и затова ефектите и нуждата от алкохол скоро ги обхващат.

Все повече искат да живеят сами и изглежда стават мрачни и депресирани – много по-дълбока форма на затвореност. Все още ги измъчват периодични пристъпи на физически оплаквания, всеки път стават все по-слаби, изтощени и все по-трудно се възстановяват. Настъпва апатия и им липсва смелост да изпълнят някой от многото си планове. Мисленето става объркано и разпиляно, хаотично, лесно се объркват. Онова,

което някога е било планирано и подредено до съвършенство, става като счупен пъзел, който не може да бъде сглобен отново – нещо като дислексично виждане.

Ранната мрачна природа преминава в режим на „атака“, когато страховете и тревогите им вземат връх, а избраният им защитен механизъм е жестокостта. Те често имат силен страх от животни и ще бъдат жестоки към тях. Сега може да дойдат заблудни състояния, докато болестното състояние напредва към мания за преследване, шизофрения и възможно самоубийство – не можете да стигнете до тях, ще бъдете недостойни за тях и всякаква утеха е изгубена. Физическото състояние на изхвърляне може да се интернализира в ревматизъм, подагра, гангрена, чернодробни оплаквания като жлъчни камъни; белите дробове също стават мишена със задушаващ катар, астма и кръвоизлив от белите дробове. Наистина бурно пътешествие.

NITRICUM ACIDUM

Азотна киселина

Азотната киселина е разрушителна. Може би не колкото сярната киселина, но въпреки това е силно разяждаща. Основната ѝ сфера на действие е задушаваща и тя има афинитет към дихателните органи. Добавянето на вода я прави направо експлозивна.

Задушаващата жестокост може да приеме много форми – постоянна заплаха от внезапна опасност; непрестанна борба срещу тази опасност; дългогодишна необходимост да се грижат за някой друг; неспособност да предадат оптимизъм; да бъдат карани да се чувстват постоянно виновни за решенията си в живота; чувство на безпомощност без перспектива за удовлетворение; отчаяна борба за оцеляване; дългосрочно потискане с алопатични лекарства; преживяване на „смазващи“ болки по време на изтощително заболяване, силна тревога за собственото здраве (което контрастира със съчувствието, което могат да изпитват към страданието на другите) и т.н. Всичко това им тежи и е просто прекалено много, за да се понесе. Ако бъдат подкрепени и усетят състрадание и разбиране, ще оцелеят и ще продължат да връщат вниманието. Но обикновено реакцията им на липса на съчувствие винаги е също толкова непрощаваща – раздразнителни, изпълнени с омраза и отмъстителни.

Постоянно мислят за стари обиди; шум, болка, допир или сътресение ще предизвикат укор; ще замълчат или ще откажат да изпълнят молба; стават възбудени и бърборят на

странен език (това е ярост, излизаща като безсмислици, и така не нараняват толкова чувствата ви); понякога просто крещят, беснеят и ругаят.

Има странни усещания, като че ли коремът ще се пръсне или че в червата работи котел, или че куче гризе плътта и костите им, а сухожилията се издърпват нагоре – това дава известно оправдание на изблиците им, не мислите ли?

При Nitric acid (както при всички киселини) имаме темата за разделянето и нуждата от повторно сливане на разделените краища – за да се затвори кръгът. Това представлява нуждата им от удовлетворение чрез състрадание и разбиране.

Разделянето може да бъде във връзка, в кариера, от родината или във всичко, където има взаимна или едностранна зависимост и където шансът за удовлетворение е застрашен. Често това е внезапно разделяне. Тази неизменна заплаха ги прави много песимистични и страхливи.

Има постоянен хаос, обработване, мислене, организиране, чистене = форма на нерешителност, която се среща при всички киселини – никога не завършват, никога не успяват да съединят краищата на разделения кръг, а се въртят в кръг безкрай, вечно „въртейки се“.

Винаги съм оприличавала тази нерешителност на шумоленето и бълбукането, което много киселини предизвикват (особено при добавяне на вода) – вечно движение – мехурчета, правещи място за още повече мехурчета (мехурчета = кръгове). Всичко това е свързано с разширяване. Те живеят живот, който не им позволява да се разширят и да се почувстват удовлетворени. Азотната киселина задушава и стяга.

Разделянето и напукването са видими в цялото средство и на физическо ниво.

Физическата жестокост приема формата на мехури, фисури, язви, пукнатини, парене, разлагане, пукащ шум в ушите при дъвчене, пукане в челюстите; желание за мазнини и сол (когато съедините тези 2 съставки при готвене, получавате разделяне); глезените пукат при ходене; ноктите са деформирани и напукани; езикът е набразден и напукан.

А в линията на стягането имаме болките в корема, които са >> при пристягане на дрехите; болките са бодящи, като от трески, <<< при всякакво движение или допир; миглите се усещат сковани; усещане като от обръч около главата; сякаш главата е в менгеме; струята на урината е тънка като при стеснение; задържане на урина.

Обобщено, когато Nitric acid бъде пренебрегнат по какъвто и да е начин (когато бъде наложено разделяне), те горят, нараняват, експлодират, могат да станат наистина жестоки и гадни. Но ако бъдат обичани и ценени, могат да изпитват огромно съчувствие към страдащите. Те се нуждаят от наслада, любов и признание и буквално ще „изчерпят“ всички пътища, за да ги получат, а ако бъдат ограничени и не им се позволи да се радват на живота и да се разширяват, стават обидени, напрегнати, подозрителни, непрощаващи, но не искат да се откажат, докато не се изтощят. Тогава имаме типичната и добре позната картина на средството Nitric Acid.

Сифилитичната гама от средства е може би най-жестоката от всички. Това е така, защото миазмът е толкова разрушителен. Това е образ от типа „унищожил или бъди унищожен“. Понякога унищожението е самопредизвикано или насочено навътре към себе си, като при алкохолизма или самоубийството. Дори по-малко драматична физическа патология като язва показва как миазмът ще „изяжда“ онова, което се опитва да защити. Почти като ситуация „съчувствие към дявола“.

В единия ъгъл имаме прикритото съчувствие на Nitric acid, а в другия – дявола на Niccolum. China officinalis седи някъде по средата, фантазирайки.

РУБРИКА – ЗАВИСИМА ЛИЧНОСТ

СРЕДСТВА

AVENA SATIVA

Обикновен овес

Не е нужно много, за да се пристрастиш. Онова, което започва като увлечение, се насърчава до ентузиазъм, който скоро става обсебване, а след това пристрастяването поема контрола. Но къде нещата се объркват – в крайна сметка не можем да отричаме ентузиазма като движеща сила, но в кой момент настъпва увреждането?

Движещата сила всъщност е нуждата от опрашване, т.е. оцеляване на вида – това е пристрастяването, това е навикът на растения като обикновения овес, както и на почти всички видове – оцеляване на всяка цена.

То представлява духа на онези, които търсят своята идентичност чрез контакт с другите, и онова, което обхваща същността на семейството средства *Gramineae* – *Agropyron repens*; *Agrostis capillaries*; *Anantherum*; *Anthoxanthum odoratum*; *Arundo mauritanica*; *Avena sativa*; *Bambusa*; *Bromus*; *Cymbopogon*; *Cynodon dactylon*; *Hordeum*; *Lolium temulentum*; *Oryza*; *Phleum pratense*; *Saccharum officinale*; *Secale cereale*; *Stigmata maydis*; *Triticum*; *Zea italica*.

Тази група включва треви, зърнени култури и тръстики. Повечето имат кухи членести стъбла с изправен растеж, които лесно се огъват.

Повечето от средствата в тази група могат да се ядат и са допринесли в целия свят като полезни храни с високо съдържание на минерали, витамини и въглехидрати. Някои имат връзка със захарта и сладостта, която засилва възприемането на храната и храненето като грижа – нещо, което свързваме с детството, но което е нужно и за поддържане на продължаването на рода, зрелостта и старостта. Храната е свързана с оцеляването, но грижата прави оцеляването специално. Захарта е и консервант, който може да запази грижата непокътната.

Ако храненето не е съпроводено с грижа, може да се стигне до прекомерност и виждаме тази нуждаемост в групата до степен на пристрастяване към стимулиращи вещества като алкохол, храна и тежки наркотици. Ефектите на алкохолизма се виждат и в клиничната симптомна картина под формата на треперене, залитане, тикове, мозъчно увреждане, гадене и повръщане. Много алкохолни вещества зависят от ферментацията за силата си и тази ферментация може да се види и в храносмилателните неразположения. Много от зърнените култури в тази група се използват за производството на алкохол.

Avena е добре известна с хранителната си стойност за мозъка, нервната система и сърцето и е една от най-добрите „утешителни“ храни. Тя проявява силата си, когато настъпи нервно изтощение; отпадналост на ума, безсъние и общо, но пълно изтощение на всички нива – все странични продукти на пристрастяването, а основните вещества, към които се пристрастява *Avena*, са морфинът и хероинът (но може да се включи почти всеки наркотик), както и алкохолът и тютюнопушенето.

Поради нуждата от продължаване на рода и даване на шанс за надежда на вида, сексуалната енергия в тази група средства е от висока до интензивна. Опрашването е необходимо за размножаване и оцеляване, но тъй като онова, което трябва да се излекува в тази група, е липсата на подходяща връзка и контакт с другите, тази сексуална енергия се разочарова. Има похотлива мономания; сексуални нередности; сексуална слабост; повишена свенливост, както и импотентност.

Емоционалната симптомна картина зависи главно от борбата да се намери идентичност чрез контакт с другите – няма фиксиран обект освен пристрастяването, затова всички други връзки се губят. Крайниците стават парализирани и изтръпнали и има усещане, сякаш цялата сила е намаляла.

Дълбоката патология включва болестта на Паркинсон, хорея и епилепсия.

Тази борба е представена и от нашествие или заразяване с гъбички, към които са податливи много растения от семейство Gramineae. Ако нямаш идентичност, лесно бива завладян. Изправената стойка на много от тези растения лесно бива повалена от слабост и старост (и от пьянство!). Нива с овес, полюшваща се на лекия вятър, е доста красива гледка и можете да „усетите“ лечението, което може да върне увреждането обратно към красотата.

РУБРИКА – ПРЕЗРЕНИЕ КЪМ СЕБЕ СИ

СРЕДСТВА

COPAIVA OFFICINALIS

Копайвов балсам

Когато изучавате някои от другите средства в тази рубрика, с право ще предположите, че повечето присъстват, защото са свързани с история на някакъв вид насилие – Staphysagria, Anacardium, Agnus, Lac caninum, Aurum и т.н. са представени в рубриката

главно заради тази същност, но при Сораіва презрението възниква от съвсем различен ъгъл.

Отвращението възниква от чувството за обезобразеност, а то от своя страна произтича от сикозно състояние, включващо зловонно нагнояване с разяждащ и гъст секрет, гонорея, бленорея, катар, мукозен колит, бронхит, акне и розеола.

Болките са парещи, сурови и болезнени, но с чувство на сухота, въпреки че има толкова много секреция – секреция, която винаги е гнойна, кървава, гъста, зеленикава или бяла и зловонна. И тъй като кожните обриви понякога са най-лоши по лицето (акне), чувството за болест и обезобразеност е доста дълбоко.

Презрението е свързано с известна тъга, но тя не се вижда често, защото са склонни да се крият, имат отвращение към компанията, мрачни са и до известна степен мизантропи, макар че проявяват меланхолия – когато чуят пиано, стават сълзливи.

Както при много средства, които имат чувството на недоволство от себе си, има вкопчване в миналото, особено в стари обиди, сякаш за да натрупат още повече отвращение.

Но има и по-раздразнителна фаза на безпокойство, нервност и дори гняв до треперене – но това е показателно за „заседналата“ точка на болестта, която е дълбока и гъста и не отива никъде. Сораіва е бобово растение и затова има семе, заседнало в шушулката, и борба за бягство от тези граници.

Раздразнителната фаза може дори да прерасне във възбуда и истерия, особено когато секрецията или обривът са най-силни и са придружени от крайно парене и разяждащи усещания (дървото е смолисто, така че можете да си представите ефектите) и няма измъкване от лепкавото намерение.

Накрая има един любопитен симптом, принадлежащ на Сораіва, вероятно свързан със „сигнатурата“ на растението (което е грациозно, много високо, тъй като може да надхвърли 30 м, и елегантно), и това е „заблуда, сякаш е висок“ – пример как човек може да се издигне над отвращението от себе си, като си представи, че е пищен, висок и красив.

Но все пак мирише лошо :-)

РУБРИКА – РАЗРУШИТЕЛНО ПОВЕДЕНИЕ

СРЕДСТВА

CANTHARIS

Испанска муха

Някой с ледено студени ръце се кани да ви хване за гърлото. Когато докосне ларинкса ви, отвръщате на нападението с ярост, удряте всичко по пътя си, драскате и нанасяте удари.

Тичате наоколо, крещите и викате за помощ, но все още с пароксизми на насилие и ярост, лаετε, ревете и плюете, докато накрая внезапно губите съзнание като начин да призовете помощ.

Cantharis изгаря и унищожава по този начин – яростно. Физически лигавиците и серозните мембрани се възпаляват агресивно, а това включва почти всеки орган в тялото, но основната мишена са пикочният мехур и пикочните органи; устата и гърлото; ректумът; и кожата, като се стига до състояния като цистит, херпес, еризипел, слънчево изгаряне или всякакъв вид попарване и дизентерия. Емоционално сексуалната енергия става яростна, а психически мозъчната тъкан се възпалява и предизвиква състояние, подобно на бяс, с втречени, искрящи очи, непоносимост към преглъщане на течности и остра мания. Сигурно е едно от най-болезнените ни средства.

В истински животински характер мухата (всъщност бръмбар) ще има по-тихи моменти – страхът и тревогата, които движат яростта, не могат да бъдат постоянни, трябва да има период на почивка, преди да настъпи следващото образуване на мехури. Невъзможно е да си постоянно в режим на атака, но в същото време Cantharis рядко е спокоен или съзерцателен.

Испанската муха всъщност е бръмбар, ярко зелен, който отделя течност, когато бъде обезпокоен. Тази течност има странна миризма и именно тя причинява мехурите.

Веществото е наречено кантаридин и е отговорно и за ефектите върху сексуалната енергия, които показва това средство – то се синтезира от мъжкия при чифтосване и мъжкият го отделя върху женската като афродизиак. Очевидно Маркиз дьо Сад раздавал бонбони с испанска муха, когато „забавлявал“ гости, а всички знаем какво се случи с него!

Но се отклоних. По-малко трескавата страна на средството се вижда като потъване в мисли и все пак трудност при концентрация, веселост, която се редува с тъга, липса на увереност, плахост, безразличие, плач. Но това са нестабилни състояния и не носят разрешение, нито истински покой, защото смутът все още е налице и просто си почива от активната или острата си мания. Подобно е на нанасяне на успокояващ крем върху парещия мехур – действа само за кратко и разрушението скоро се завръща.

CIMEX LECTULARIUS

Дървеница

Това е още едно „миризливо“ насекомно средство, което напада – такова, което пробощда кожата и смуче кръв; те стават неактивни, докато смилат кръвта, така че има активно и неактивно състояние. Отделяната миризма е гадно сладникава (сякаш за да направи опортюнизма им по-привлекателен).

Но в действителност миризмата предизвиква отвращение. Те искат да избягат от себе си, но не могат, затова има усещане, сякаш могат да се свият навътре в себе си, но и това не може да се постигне, защото сухожилията са свити и се усещат прекалено къси. Това е състояние едновременно на свиване и нужда от разтягане и го виждате доста често при много от средствата от насекоми и паяци – огъване и разтягане, пълзене навътре и навън, стискане и изпъване, прибиране и разширяване.

Една проява на това е свиването на ръцете в юмрук, което се случва, защото пръстите изтръпват, сякаш са заспали, и настъпва изведнъж с ярост. Прелюдия към това е втрисане и непреодолима сънливост. Преди това има жажда в апиретичния стадий. Отвратителната миризма се появява в горещия стадий, накрая идва глад (нуждата от кръвно хранене) – но не преди да са се свили в себе си.

Това стискане на ръцете и последващата ярост могат да се появят и при силно главоболие, което може да бъде причинено от жаждата преди треската.

Разрушителното поведение приема формата на разкъсване на всичко на парчета; те стават объркани, яростни и целият цикъл се върти отново и отново, става периодичен, идва и си отива точно като свиването и разтягането на сухожилията и мускулите.

Емоционалната обвивка на това средство е тревожността – тя е основата на цялото физическо и емоционално идване и отиване, свиване (отстъпление) и разтягане (настъпление). Слято с тази тревожност е чувството на отвращение към себе си, а страничният продукт е стискането (вътрешно отдръпване) и яростта (болестна версия на опит за бягство и налагане).

Нуждата от бягство идва заради болките навсякъде – главно в ставите и сухожилията, но цялото тяло ги усеща, вътрешно и външно – черният дроб; бъбреците; главата; устата и венците; белите дробове; ректумът – нито един орган не се изплъзва. Периодичният характер на треската означава, че тя всъщност е налице през цялото време, лежи в покой и периодично става неактивна, точно като дървеницата по време на храносмилане.

Но това означава и хронично състояние на страдание, което създава умора и нужда от сън, защото будните часове носят прекалено много тревожност, която се превръща в разрушително поведение.

CUPRUM METALLICUM

Мед

Когато видите някого да се държи разрушително, първо разрушението ли виждате или страданието и причините, поради които човек изобщо би се държал така? Като хомеопати трябва да имаме само един отговор, но въпросът е интересен, защото отразява нашата визия и определения за света и обществото.

Cuprum има да оправдава много очаквания – те функционират от гледната точка, че са сторили нещо лошо в живота си, чувстват се виновни.

Но това е въздигната вина, която представлява омагьосан кръг, произтичащ от страх от загуба, затова те се издигат до висотата на положението и стават достатъчно „важни“,

за да бъдат признати. Тъй като това е болестно състояние, а не здрава визия, пътят към тази цел често е привидно разрушителен.

Основните афинитети на *Cirrum* са крампи и спазми, гърчове и епилепсия от много специфичен тип – започващи от пръстите на краката, коленете или пръстите на ръцете и разпространяващи се по цялото тяло.

Освен че започват от крайниците и се разпространяват, гърчовете понякога могат да имат яростен и зловреден характер, сякаш искат да се бият – плюене, хапане, нападане, но за мен онова, което предшества гърча, епилепсията, спазъма, крампите – и всички други части от симптомната картина на *Cirrum* – е наистина важно и интересно.

УПЛАХА, СТРАХ и ЛОШИ НОВИНИ са много важни причинни фактори (също и потиснатите обриви).

Трябва да се вземат предвид и съпътстващите психически и емоционални симптоми.

Cirrum има „мучене като теле“ – забележете, че е теле, а не крава. Защо телетата мучат, ако не за изгубен родител (друго средство от групата в рубриката, *Cantharis*, също реве).

За да се свържем с темата за боя като част от разрушителното поведение, *Cirrum* има и заблудата, че е генерал – да, много общо с метафората за битка, но генералите са високопоставени и рядко се бият, те командват хората – така че това е заблуда, че си по-добър, велика личност и по-високопоставен, отколкото си в действителност.

Ако някой е бил увреден и развие липса на самооценка и увереност, бих казала, че когато човек се чувства толкова нищожен, деморализиран или лишен от увереност, може да развие мания за величие в опит да преодолее това – то е част от болестното състояние.

Същото е и с друга особена заблуда на *Cirrum* – че продава зеленчуци и седи билки – скромно или незначително занимание за мнозина и отново се желае нуждата да се извършва някаква по-висока дейност.

В *Cirrum* има и много тъга и тревожност – защо, какво ги е наранило? Те и пицят много, което често идва със страха и продължава по време на гърча. Пищенето и понякога плюенето са защитната им поза, за да държат другите на разстояние.

Помнете, че причината често е уплаха, така че от какво може да се страхуват? Разбира се, това може да приеме много форми, но понякога никога не узнаваме – децата с гърчове може да не могат да го изразят, а ако отидем по-далеч, причината някой да има епилепсия или гърчове може да е свързана с изгубено минало, забравен спомен. Може би епилепсията и гърчовете са свързани с генетични спомени от минал живот, с това да си в капана на генетичната памет на предшественик – оттук и странните пози, които се заемат, но страхът, тревожността и тъгата трябва да идват отнякъде и почти винаги ще предшестват пристъпа. Важно е да се разрови какво се случва точно преди пристъпа.

Хората, нуждаещи се от *Cirrum*, се страхуват от всички, постоянно се чувстват в опасност. Опитват се да се скрият заради този страх. Чувстват се преследвани и всъщност са истински страхливци, много плахи и срамежливи, а не зловредни животни – това е просто защитният им механизъм.

Понякога заемат почти бойна поза срещу другите и това се разиграва по време на гърча, преди да паднат.

Така че изглежда има зловреден защитен механизъм, а същото е и със смеха – представете си, че се изправяте срещу гризли – най-добрата защита е или шумът (конвулсивен смях и писъци), или неподвижна, но нападателна поза, но под нея сте ужасени. След пристъпа често следват силно разкаяние и плач.

Вината е друга тема, преминаваща през *Cirrum* – угризения на съвестта. Това очевидно е свързано с представите за преследване и чувството, сякаш са извършили престъпление – може и да са го извършили или може да са били накарани да се чувстват така, сякаш са.

Всичко зависи от това как „виждате“ симптомната картина и случаите, които получавате. Винаги се опитвайте да четете отвъд състоянието и винаги питайте ЗАЩО. Ако виждате само злобата и разрушителното поведение, без да виждате човека под тях, може да не стигнете до *Cirrum* като необходимия симилимум. Винаги бъдете любопитни.

РУБРИКА – ИСКА ДА СЕ БИЕ

СРЕДСТВА

HIPROMANES

Конски меконий

Децата се бият помежду си, влюбените разкъсват сърцата си, футболистите винаги сякаш искат да се сбият, агресията на пътя се увеличава – изглежда, че не е нужен голям повод за бой, за да се освободим от затаената агресия. Насилственото поведение изглежда е до голяма степен част от несъвършеното човешко състояние, така че може би това прави много сбивания разбираеми, но освен ако не решим да сложим хомеопатични средства във водопровода, можем да лекуваме само индивида, който иска да изчисти и излекува бурната си природа на желание за бой.

Hipromanes е средство, което лесно може да си представим в малко дете, което винаги търси кавга, а когато не прави това, седи в ъгъла и се сърди, а скоро след това отново става неспокойно, местейки се от място на място в търсене на нещо, което да успокои недоволството.

Не искат никого близо до себе си, нищо на целия свят не ги радва и бойната поза е начин да отблъснат, да държат всички на разстояние. Но дори в сърдито настроение не искат да бъдат доближавани или глезени, просто искат да бъдат оставени на мира.

Както често се случва, когато има 2 такива крайности, има позиция по средата, която представлява истинската сърцевина на случая, а при Hipromanes това е носталгията по дома и тревогата за бъдещето – нужда да останат на едно място, за да изчистят преобладаващото объркване и тревожност – истинска смесица от възбудимост и обезсърчение.

На физическо ниво това може да се види и като хорея и/или парализа – крайниците могат или да потрепват в хореичен режим, или да се усещат толкова тежки и навехнати, че са твърде слаби, за да се движат. Особено китките имат този симптом.

Така че – детето, което не иска да ходи на училище и сутрин е мрачно, мързеливо и раздразнително, което иска да остане вкъщи и да реши проблема, седейки дълбоко замислено или подлудявайки ви с нервната си агресия.

Но при възрастния, който може да се нуждае от Hippomanes, картината е донякъде различна и е по-силно свързана с историческата употреба на веществото, от което се прави средството.

Има известно объркване дали става дума за мекониев отлагане от околоплодната течност на жребчето, за пикочен камък, образуван по време на бременността на кобилата, или за малкото черно образуване на челото на жребчето. Именно последното гърците наричали Hippomanes. Буквалното значение е „подлудяващ конете“ и кобилата има нужда да го изяде, но ако усети миризмата му, без да може да го погълне, това я „подлудява“.

Но това не е лудост, родена от ревност, а лудост, свързана със сексуалните феромони, оттук и използването на веществото в любовната магия и като афродизиак.

Може да се твърди, че агресията в различните ѝ форми е израз на натрупано сексуално разочарование и със сигурност в това средство има жизнена и похотлива възбудимост, както и мълчаливо избягване на обществото.

Интересно е, че образуването е на челото на жребчето, защото Hippomanes има любопитни симптоми, свързани с главата – има или усещане за лекота (премахване на бремето), или главата се усеща толкова тежка, че пада напред (твърде много бreme от сексуална вина), и тези 2 крайности отново представляват съчетанието от възбудимост (лекота в главата) и обезсърчение (сърдене с глава в ръцете), налично в това средство.

РУБРИКА – ЗАБЛУДА, ЧЕ ТЯЛОТО Е СМАЛЕНО КАТО НА МЪРТВЕЦ

СРЕДСТВА

SABADILLA OFFICINALIS

Семе от себадила

Sabadilla има много заблуди и почти всички се сблъскват с някакъв ужасяващ образ на тялото. Отговорната активна съставка е вератринът – вещество, използвано за убиване на глисти, и е възможно именно оттук да произтича заблудното състояние – действието на глистна инвазия, проникваща в нервната система.

Така че същността е в това да бъдеш „завладян“ от някакъв паразит и затова изпъква и друга заблуда – заблудата, че бива поглъщан или разяждан.

Ето малко за вератрина от King's American Dispensatory:

„Локално вератринът (или солите му) е дразнител. Когато се прилага в спиртен разтвор, мехлем или олеат, той предизвиква особено усещане за топлина и изтръпване или бодяща болка, която обаче не трае дълго, а е последвана от хладина и по-голямо или по-малко изтръпване; рядко има зачервяване или мехури, освен ако препаратът не е силен и не се прилага с енергично разтриване. Поет в ноздрите, дори в минимално количество, предизвиква силна хрема и прекомерно кихане. Мускулни потрепвания са се появявали при прилагането му като мехлем върху лицето, а понякога предизвиква главоболие, гадене, колики, лека диария и потискане на сърдечната дейност. При поглъщане е силна дразнеща отрова, предизвикваща силно парене в частите, през които преминава, слюноотделяне, особено бодящо изтръпване на езика и лигавиците, силно повръщане, обилна, понякога кървава и жлъчна диария (понякога запек); слаб, неравен и учестен пулс; сърдечна депресия; бледост на лицето и силна отпадналост; студена пот; мускулни потрепвания и болка по гръбначния стълб; свит корем и свити зеници; и понякога краен сърбеж и изтръпвания, които могат да продължат седмици. В лечебни дози предизвиква усещане за топлина в стомаха и червата, което се разпространява към гърдите и крайниците. При отравяне с това

вещество стомахът трябва да бъде старателно изпразнен, като се дават обилно разтвори на танин и се изпомпват.

Трябва да се прибегне до стимулиране, за да се преодолее депресията; за тази цел могат да се използват алкохолни напитки, ароматен амонячен спирт, амониев карбонат, изкуствено дишане и т.н.

Вератринът е препоръчван вътрешно при нервно сърцебиене, парализа, епилептични гърчове, магарешка кашлица, подагрозни, ревматични и невралгични заболявания, воднянка и т.н.; но ефикасността му при тези заболявания, с изключение на ишиас и други форми на тежка невралгия, не е добре установена. Освен това той е твърде опасно средство за вътрешно приложение и рядко, ако изобщо, се използва така от еkleктичните лекари. Дозата е от 1/12 до 1/6 гран 3 пъти дневно под формата на хапчета. Един гран вератрин може да се смеси с по 12 грана женско биле на прах и екстракт от *hyoscyamus* и да се направят 12 хапчета; едно от тях може да се дава на всеки 3 или 4 часа. Най-добре се използва под формата на сол – ацетат, тартарат, цитрат или сулфат. Вератринът по-често се използва за локално приложение, отколкото като вътрешно средство, и дори тогава мнозина го смятат за много опасно вещество. Когато се използва така, то е главно за облекчаване на болките при повърхностни функционални невралгии, за които е по-малко ефективен от аконитина, макар че последният трябва да се използва само в крайни случаи и при това много внимателно.

Вератринът се приготвя като мехлем, линимент или тинктура в съотношение от 5 до 40 грана вератрин на 1 унция свинска мас, масло и т.н., като малко количество се втрива в засегнатата част в продължение на 10 или 20 минути всеки път, повтаряйки приложението два пъти дневно. Не трябва да се използват повече от 3 или 4 грана на ден, а в обикновени случаи само 1 или 2 грана. Ако кожата е чувствителна или раздразнена, трябва да се използва още по-малко; а ако има порязване или ожулване, изобщо не трябва да се използва. Прилага се и външно при горепосочените форми на заболяване. Препоръчителните дози вератрин са: за вътрешна употреба от 1/120 до 1/4 гран; ендермално от 1/8 до 1/4 гран; подкожно 1/6 гран. Последното причинява силна болка и може да предизвика локален абсцес.“

Това е накратко всичко – или по-скоро в семенната обвивка на сабадилата – и текстът отлично илюстрира хомеопатичната симптомна картина, каквато я познаваме.

Това са дълбоко вкоренени състояния – алергии (главно сенна хрема), глисти, астма, грип, въртелив световъртеж, деформация, меланхолия, мания, тъпота и потиснатост, усещане, че бива поглъщан, объркване, разсеяност, страх, вина и разкаяние, въображаеми болести – тук става дума за склонност да се свиеш и да се престориш на мъртъв. Ако си смален или малък, ще останеш незабелязан и няма да има вина, възмездие, завладяване от паразита, увреждане.

РУБРИКА – ВИДЕНИЯ НА ОГЪН

СРЕДСТВА

CROCUS SATIVA

Шафран

Обичам тази подправка, обичам цветната боя, която дава. Дори ако случайно попадне върху дрехите ви и е трудно да се премахне, тя пак е огнено червеникавожълт цвят, напомнящ за палещото слънце, под което расте *Crocus*.

Самата подправка не е люта, има почти мухлясал, горчив вкус, но ако започнете да консумирате твърде много от нея във всички онези прекрасни азиатски къри или северноафрикански ястия, не ме държете отговорна.

Шафранът е скъп и ценен главно защото всяко цвете на *Crocus* произвежда само няколко близалца. Шафранът съдържа кроцин и сафранол, наред с други съставки. Сафранолът е летливо масло (с ударение върху летливо), а кроцинът е известен с това, че потиска туморите, и така средството има противоракови свойства; действа върху централната нервна система – тоест има афинитет към функцията на мозъка и ума; използван е като антидепресант, повишава подвижността и поражда по-щастлив поглед към живота; използван е и като успокоително, и като тоник (сега можете да започнете да виждате как се очертава хомеопатичната картина на *Crocus*).

В Азия има болкоуспокояващо лекарство, наречено *Crocin* (вероятно парацетамол), а границата на предозиране при парацетамола е много малка и увреждането на черния

дроб е добре документирано, като Crocin също е свързан с увреждане на черния дроб и бъбреците. Чернодробното увреждане е особено важно, защото Crocus е хеморагично средство – черният дроб буквално кърви, оттук и съветът ми да ядете шафран с известна сдържаност.

И така, физическото увреждане при това средство е съвсем ясно, но какво е емоционалното и психическото увреждане?

Crocus е едно от редуващите се средства, т.е. определени симптоми се колебаят.

В едната крайност може да има яростен гняв, а в другата – нежно и любящо поведение. Но важният ключов симптом е редуването, а не толкова крайностите, тъй като те могат да бъдат сведени до „импулс“, който може да привлича и да отблъсква – или и двете.

Друг начин да се разбере това е, че човек, който може да се нуждае от Crocus, няма да харесва да бъде пренебрегван (заблуда, че е негоден за работа) и ще измисля начини да се покаже, а това често приема или агресивна позиция, съответстваща на летливостта на шафрановото масло, или поза, изпълнена с превзетости като целуване, танцуване, смях, пеене и т.н., което съответства на антидепресивната природа на средството.

Редуванията приемат и формата на смяна на страните, смяна между психически и физически симптоми или преминаване от горещина към леден студ.

Така може да се каже, че Crocus е хванат между 2 огъня, произтичащи от това, че се съмняват в благополучието на душата си и вярват, че са негодни или недостойни за предстоящата задача – живота!

Самите видения на огън идват от усещанията в очите – усещане като от електрически искри или подскачащи петна пред очите; усещане, сякаш в очите има дим. Видението на огън се раздухва от усещане, сякаш през очите нахлува студен въздух.

Помислете за огън, видения на огън, огнени червени и жълти цветове, помислете за горещина, за ходене по жарава и подскачане наоколо и тогава усещането, сякаш нещо живо – изпъкващо при Crocus – започва да придобива смисъл; нещо ги кара да искат да подскочат неконтролируемо.

В корема има усещане, сякаш нещо живо подскача (силни движения на плода, фалшива бременност); има „подскачаща“ болка в гърдите; усещане, сякаш през очите нахлува студен въздух; хорея и спазматични контракции; бодене и пълзене по кожата; подскачащо усещане около сърцето; подскачащи петна пред очите; режещи и дърпащи болки.

В рамките на темата за виденията на огън Crocus има много огнена червенина и горещина (понякога съчетани с леден студ, както бихте очаквали при средство с толкова много редувания). Има менопаузални „огньове“ – горещина, която се издига нагоре към сърцето; лицето е горещо и червено, редуващо се с бледост; необичайна топлина в устата; аленочервено зачервяване на цялото тяло, като този последен симптом дава връзка с морбили, а Crocus има „стара“ репутация, че „изкарва навън“ обрива, огъня.

RHODODENDRON

Жълт снежен рододендрон

Rhododendron е наркотично средство, т.е. може да изтръпва или притъпява и действа върху централната нервна система, предизвиквайки вид ступор, и действа като болкоуспокояващо. В съответствие с това Rhododendron има преходна загуба на съзнание, сънливост в главата и е много болезнено средство, както повечето средства от семейство Ericaceae – има реална нужда болката да бъде притъпена, независимо дали е физическа или емоционална.

Физически болката идва от подагрозна и/или ревматична диатеза (обща за семейството средства Ericaceae). Обикновено това означава натрупване на отлагания от пикочна киселина около костите и ставите, което прави движението изключително болезнено. Това средство е и едно от онези, които наричам „барометрични“, което означава, че всеки път, когато времето рязко се променя при буря, тази промяна се усеща

в целия ум и тяло – чрез физическа болка, психическо объркване или емоционален страх – и те стават <<< преди буря и имат ужасен страх от гръмотевици и бури, главно защото знаят, че ще страдат по време на тези промени.

Бурите могат да бъдат свирепи и диви, а щетите от тях могат да бъдат заплашителни – Rhododendron усеща всяка заплаха, докато преминава. Представете си, че стоите с

лице към бурята – усещате силна болка в лицето, разпространяваща се по дясната страна през зъбите, венците, очите и ушите, вратът е схванат с разкъсващи болки, болките летят във всички посоки из тялото и затова всичко при Rhododendron е преходно, преминаващо точно като бурята, от която толкова се страхуват. Симптомите спират и започват, изчезват и се връщат, също така се редуват и дори сменят местата си.

Тази преходност се отразява и в психическите симптоми – има внезапно изчезване на мислите, забравят за какво говорят и мозъкът се усеща като в мъгла.

Семейството средства Ericaceae изглежда е свързано с елиминиране или отхвърляне – натрупване и след това прекомерна секреция – а това също напуска за преходността на задържането и после пускането, точно като натрупването на буря, която накрая избухва.

Тази преходност допълва вече страховитото състояние, присъщо на Rhododendron, главно защото знаят, че симптомите винаги ще се връщат, и това се засилва, докато не се уплашат, че полудяват. Стават толкова чувствителни, че не понасят допир; симптомите придобиват „оттеглящо се“ качество – оттеглят се, отдръпват се и изчезват, точно както мислите им се оттеглят и изчезват в мъглата.

Но истинската заплаха от увреждане при Rhododendron е парализата – не просто приспивен ефект, който притъпява болката, а стягане, което заплашва със смърт. Това се усеща главно в гърлото, но може да се усети почти навсякъде. Което ни връща към „виденията на огън“.

Огънят може да бъде хипнотичен, омайващ, точно като приспивните ефекти на всеки наркотик, но виденията на огън при Rhododendron идват от усещането за горещина в очите – усещане, сякаш нажежени игли излитат отвътре навън от очите.

Каква ужасна болка трябва да е това – болка, свързана с цилиарната невралгия, която е често срещана при това средство. Това са главоболия, съсредоточени около очите, които изискват силни болкоуспокояващи – тези на Rhododendron – и тогава бурята ще бъде преживяна, а увреждането ще бъде спряно.

Глава 2 – ИЗДРЪЖЛИВОСТ

ОПИТИТЕ НА НЯКОЙ,
ПАДНАЛ В БЛАТО,
ДА СТИГНЕ ДО ТВЪРДА ЗЕМЯ, РАЗБИРА СЕ, НЕ СА ЕКСПЕРИМЕНТИ.

ДА ИСКАШ НЕЩО НОВО
Е ОСТАРЯЛО, НОВОТО Е ДА ИСКАШ НЕЩО СТАРО.

Брехт

За да издържиш, трябва да си търпелив; за да си търпелив, трябва да имаш твърдост; за да имаш твърдост, трябва да имаш сила; за да имаш сила, трябва да си здрав; за да си здрав, трябва да си динамичен; за да си динамичен, трябва да имаш кураж; за да имаш кураж, трябва да имаш издръжливост.

Издръжливостта е свързана изцяло с хроничността – дългосрочно, безмилостно съществуване на изпитание и страдание. Докато в остри и интензивни ситуации на опасност непосредствеността е по-очевидно заплашителна и може да се реагира съответно, издръжливостта има загадъчно и понякога непознаваемо съществуване, защото онова, което трябва да понасяме, е било потиснато или сублимирано до приемливост.

Всеки от нас има своя граница на издръжливост, вградена в парадигмата на адаптивността и дълга. Такава парадигма, основана на ограничена адаптивност, може да изглежда така –

човек, който е съчувстващ и грижовен + силно чувство за дълг + твърде много отговорност + потискане на творческите сокове + вътрешна скръб + ретроспекция + „назовете болестта си“ и т.н.

Или същата парадигма с много по-висока степен на адаптивност може да изглежда така –

човек, който е съчувстващ и грижовен + силно чувство за дълг, което носи висока награда + твърде много отговорност, но с насърчено себеизразяване + скръб, която има здравословен изход + развитие + относително здраве.

В коя точка от веригата на парадигмата можем да кажем, че здравето е запазено или че е настъпил упадъкът? Трудно е да се каже, особено ако имаме вродена податливост, която чака в сянка, готова да се нахвърли – податливост, която или отваря врати, или ги затваря.

Като се има предвид, че човек може да се представи с болестното си състояние във всяка част от пътя или веригата, трябва да можем да работим както назад, така и напред, за да установим къде всъщност започва случаят.

Дори вродените болестни състояния, независимо дали са наследени или не (макар че е трудно да си представим, че не биха могли да бъдат наследени, но нашата уникалност винаги е пълна с изненади), са указание за явна уязвимост, която изпитва издръжливостта ни от първия ден.

Болестта е просто неспособност за адаптиране.

Независимо дали става дума за неспособност на раната да зарасне естествено, без да се инфектира, за ограничение в предотвратяването на органичен разпад, за неуспех да се удържи нуждата от пристрастяващи вещества или за безсилие да се предотврати развитието на злокачествено заболяване – ако не се адаптираме към преобладаващите условия в живота си, ние се разболяваме и трябва да понасяме последствията от болестта.

В книгата си „Болестта като метафора“ Сюзан Зонтаг пише за идеята, че болестта съответства на характера на индивида. „Болестта може да бъде предизвикана от волята. „Волята се проявява като организирано тяло“, пише Шопенхауер, но той отрича, че самата воля може да бъде болна. Възстановяването от болест зависи от това волята да поеме „диктаторска власт, за да подчини бунтовните сили“ на тялото. Едно поколение по-рано един велик лекар, Биша, използва подобен образ, наричайки здравето „мълчанието на органите“, а болестта – „техния бунт“. Болестта е това, което говори чрез тялото, език за драматизиране на психичното: форма на себеизразяване.“

Така че, ако искаме да избегнем необходимостта да понасяме болест, трябва да накараме органите да замлъкнат чрез хармония и съгласие.

Но като хомеопати ние вече знаем всичко това, нали?

Рубриките и средствата за ИЗДРЪЖЛИВОСТ ще бъдат: хаотичен = ammonium carb;
mezereum;
отвращение = spongia; mag aust;
кротък нрав = cocc; indigo;
примирение = china-b; pic-ac; tabacum;
мълчалив = clem; lycps;

РУБРИКА – ХАОТИЧЕН

СРЕДСТВА

AMMONIUM CARBONICUM

Амониев карбонат (ароматна сол)

Амонякът се нарича още летлива основа. Амонякът е прозрачен, безцветен и следователно невидим газ. Този газ има изключително остра миризма, добре позната под старото име „еленов спирт“. Животно, потопено в него, бързо умира.

Той гаси горенето, но тъй като сам е донякъде горим, пламъкът на свещ, потопена в него, се увеличава, преди да угасне. При излагане на много ниски температури газът може да се втечни. Има много остър вкус. Водата бързо го кондензира. Амонякът се разширява при кондензиране с вода. Водата може лесно да разтвори около една трета от теглото си амонячен газ, затова, когато влезе в контакт с тръба, пълна с този газ, водата нахлува в нея с експлозивна скорост. Когато се смеси с кислород, също експлодира с електрическа искра. Алкалната природа на амоняка се доказва от това, че неутрализира киселините и променя растителните червени багрила в пурпурни или зелени. Амониевият хлорид първоначално е бил произвеждан в Египет, където тор от камили и други животни е бил основното гориво, от което се е образувала първоначалната сажда.

От това можем да извлечем следното:

Има летлива природа, но тя е прозрачна и практически невидима. Остър и нападателен е, може да убие. Едновременно гаси горенето и го подпомага. Състоянието му лесно може да бъде променено. Много е разяждащ. Има интимна връзка с водата и другите течности. Разширява се и също разтваря, експлозивен е и все пак неутрализиращ. Има афинитет към храносмилателната система!

И от това имаме:

Гневен темперамент, който се опитва да бъде потиснат, но ако бъде пуснат на воля, може наистина да нападне. Те са затворени и сдържани, но се опитват усилено да разтворят или да избягат от разочарованията в живота, но обикновено не успяват. Промени в настроението. Разяждащи и кисели оригвания. Има афинитет към водата или течностите в различни симптоми и модалности.

Има много отоци и други състояния на „голямост“, включително затлъстяване.

Чувството за хаос идва от това средство под формата на „облаци газ“, които бърборят безспир, колебаейки се между потискане и свобода.

При Ammonium carbonicum облаците тук са от страх, тревожност, възбуда и обиди. Те се събуждат сутрин обременени от вина и тази тревожност прераства в страх по-късно сутринта, сякаш ще се случи някакво нещастие, след това отново повече тревожност късно следобед. До вечерта се спират на всичко, с което другите са ги огорчили, докато накрая станат обидни и ядосани на някого. Шолтен казва, че това е бащата. Понякога бащата е починал и те не могат да направят нищо за неразрешен проблем във връзката и затова таят миналото и имат заблуди за мъртви хора. Липсата на любов определено може да бъде етиологията.

Независимо дали е бащата или не, има скръб, вина и обвинение, които горят вътре, докато не излязат навън като омраза.

Понякога тази омраза се сублимира в различни други отдушници – тъга, екстравагантност, отказ да говорят, хаос, объркване (това средство прави и много грешки при пресмятане), лудост, мързел, безразсъдна смелост; разкриват тайните си в съня, обръщат се към религията за утеха. На физическо ниво изход се осигурява чрез кръвоизлив.

Доста тежък облак, значи. Всъщност облачните дни ги влошават много, но не понасят и разтърсването на буря. Те са недостатъчно кислородени, нуждаят се от глътка свеж въздух, хванати са в епруветката с амоняк в дестилирана вода. Отказват да се мият и стават нечистоплътни – не понасят да са близо до водата или смесени с нея.

Мързеливи са (можете да ги сбъркате със Sulphur), най-много, което могат, е да протягат крайниците си като начин да се изтеглят от епруветката.

Стеснени по този начин, разбираемо е, че преобладават сърдечни симптоми и затруднено дишане, носът се запушва и те хъркат.

Поради липсата на кислород винаги са сънливи и зиморничави. При студ и влага има колапс, а когато е горещо и огнено, са експанзивни.

Може да се разпознае типичен тийнейджър – безразсъден и непослушен, мрачен и в лошо настроение, бунтар, неорганизиран, обвинява другите, мрази да се мие, иска да избяга от семейството, обиден, недоволен, желае нездравословна храна, завист (чувства, че с него са постъпили несправедливо).

Любопитен симптом – има СКС (странен, рядък и особен симптом): зъбите са разклатени при ходене – дори зъбите нямат утеха в смута.

MEZEREUM

Маслинолистно волче лико

Mezereum е между чука и наковалнята – наковалнята носи страх от загуба (заблуда, че е беден), а чукът – страх от придобиване на нещо неприятно (заблуда, че има брадавици), така че тази твърда междинна къща е къща на безразличието, където просто искат да седят и да гледат през прозореца с часове. Но не се заблуждавайте от външния вид, защото вътре в „къщата“ цари голям хаос.

Вероятно е излишно да се казва, че „spurge“ означава „purge“ – прочистване, т.е. изгонване от къщата – не в стила на „Big Brother“, а по Ханемановия метод за отстраняване на симптомите на потиснатата псора, която Mezereum представлява.

Самото растение отделя разяждащо млечно вещество, което се отразява в симптомната картина на кожата – обриви, образуващи дебели корички или струпеи с лепкава, тебеширено бяла влага, сочаща изпод коричките. Има непоносим сърбеж,

крайна болка и усещане, сякаш стотици насекоми пълзят по кожата – въпреки че Mezereum е средство за избор при въшки (буквално насекоми, пълзящи по кожата), тази болка всъщност е нервно усещане и Mezereum е едно от водещите средства при херпес зостер – едно от най-болезнените за понасяне състояния, и именно тази болка кара човека, нуждаещ се от Mezereum, просто да седи и да се опитва да намери начин да понесе такава невъобразима болка – сякаш главата ще се разцепи, сякаш темето е изчезнало, сякаш главата е мравуняк, сякаш всичко в главата е разкъсано, сякаш силен и парещ огън пронизва мускулите.

Това е хаосът на Mezereum – нещо, което иска да бъде прочистено, но напълно му липсват сила или способност за това. Вместо да се прочистят, те се заравят още по-дълбоко в тинята и буквално потъват в мисли. Пълна разсеяност на ума до степен да се чувстват леки като въздух. Заровени, но левитиращи – и това ни връща точно към неутралната основа на привидното безразличие.

Но е лесно да се изгубиш, ако заровиш себе си твърде дълбоко. Заблудата може да е толкова дълбока, че да означава смърт – всичко е мъртво, а това подсказва некротично състояние, което има паралел във физическата патология. Органите пролабират, отворите се пълнят с разяждащ гной, образуват се язви и абсцеси, накрая костите и зъбите започват да гният, докато сифилитичният миазъм се съчетава с псоричния.

Това е върховното потискане – може ли да стане по-лошо? Физическо потискане на ранно кожно заболяване, което се опитва да се появи отново, но бива заровено по-дълбоко. Или имунна система, увредена от ваксинация, която се изгубва в посоката си за поддържане на здравето – всичко допринася за безмилостно мъчение, което трябва да се понася.

РУБРИКА – ОТВРАЩЕНИЕ

СРЕДСТВА

SPONGIA TOSTA

Печена гъба

Глезили ли сте се някога с къпане с една от онези прекрасни морски гъби – не съм сигурна, че е политически или екологично правилно да се купуват, но са прекрасни за употреба. Трудно е да си представим, че такова чудесно естествено вещество, което някога е било живо същество, може да развие чувство на отвращение, свързано с тази рубрика. Но *Spongia tosta* изпитва отвращение към почти всичко.

Може би е свързано с това, че е солноводно създание, вечно пречиствано от плискащите се приливи; може би е свързано с това, че е изтръгната от естествената си морска среда и се бори за въздух, когато попадне на твърда земя, напълно изгубена със знанието за близка смърт; може би е свързано с последващата ѝ употреба като средство за почистване; или може би е свързано с печенето, на което се подлага, за да се направи това средство.

Каквито и да са причините, *Spongia* е средство на ужасите. Има заблуди за огън и чувство на отчаяние, ако се сгорещят (процедурата по печене!); видения на страшни образи, включително призраци; страх от зло и смърт; силен страх от задушаване; стават прекалено весели и започват да пеят, за да се разсеят от ужаса. Страхуват се за бъдещето, особено при събуждане, може би изненадани, че са още живи; този страх се развива по време на сън – може би има отдавна изгубена връзка в паметта с гъбите, използвани през XIII век, потопени в разтвор на наркотични растителни сокове и поставяни върху лицето на човека като примитивна анестезия (*spongia somnifera*); сомнамбулизмът е често срещан, а когато са напълно отслабнали и изтощени от целия този ужас, се примиряват да бъдат плахи, сълзливи, уморени от живота до степен на суицидност.

Гъбите обичат да се прикрепват към нещо и тъй като са пълни с дупки (пори), те са удивителни водни помпи и макар някои да кажат, че е несигурна почва да се говори за средствата от гледна точка на тяхната сигнатура, на мнозина няма да убегне, че

Spongia, помпата, е наистина прекрасно сърдечно средство – сърцето е помпата на живота. По-конкретно Spongia има афинитет към сърдечните клапи и тяхната възможна дисфункция, както при митрална или трикуспидална регургитация (обикновено най-засегната е дясната страна на сърцето).

Както при почти всички сърдечни средства има силен страх от задушаване, който може да доведе до агонията на близка смърт – самите страх и тревожност могат да предизвикат тези пароксизми – дишането става затруднено и астматично; ларинксът се усеща като стиснат (често човекът сам прави това, сякаш хваща гърлото си, за да го отвори за повече въздух). Понякога ларинксът се усеща запушен, защото има гуша – Spongia, като морско създание, съдържа много йод, оттук и афинитетът към проблеми с щитовидната жлеза. Има усещане, сякаш въздух преминава нагоре-надолу през щитовидната жлеза и шийните жлези.

Spongia принадлежи на морето и затова на сушата не може да диша, задушава се от сухотата, всеки орган става сух, има прекомерна жажда за компенсация. Но Spongia никога не може наистина да компенсира загубата си, пълното си откъсване, и затова чувството на отвращение всъщност е по-скоро абсолютно недоволство от всичко.

Още една точка, макар и вероятно незначителна за симптомната картина на средството: в гъбите има съединение, наречено видарабин, и алопатите го използват в антивирусни лекарства, особено за херпес и още по-важно – за т.нар. вирус на СПИН.

Очевидно това съединение влияе на ензими, специфични за тези болестни състояния – чувствайте се свободни да правите каквито връзки искате с това.

MAGNETIS POLUS AUSTRALIAS

Южен полюс на магнита

и далеч от всичко, с дълбоко чувство на откъснатост и изоставеност. Онези, които пътуват дотам, понасят невероятни изпитания, но привличането на магнита е много силно, твърде силно, за да бъде пренебрегнато – това е издръжливост, която трябва да бъде постигната въпреки болката.

А болката е силна, обикновено в ставите на крайниците или засягаща периферията на крайниците, и наподобява измръзване, което не е изненадващо. Но дори лек хлад предизвиква болки.

Този магнит е нестабилен и това е една от причините най-малкото „накланяне на везните“ да поражда толкова силна нужда от оцеляване, търсейки онзи баланс, който лежи някъде между привличането и отблъскването на магнита.

Не обичат да са в компания, защото това изтощава резервите им твърде много, и развиват изразена неприязън към социални събития, включващи някакво забавление – истински развалячи на купони са, отвратени са от мисълта да си прекарат добре. Специфичната рубрика за „отвращение“ при Mag aust е „отвращение от въодушевлението на другите“ – затова развалят купоните, просто не могат да се свържат с другите и в същото време да се забавляват.

Други примери за несъответствието: най-малкият хлад ги кара да се чувстват извадени от равновесие, а пребиваването навън носи пълен ужас – сякаш имат неизправен термостат; има силно усещане за левитация, сякаш тялото е толкова леко, че лесно може да бъде привлечено към магнита без никаква воля за съпротива; има нестабилност на идеите, която се проявява в изразени промени в настроението – от страст до ярост, от възбуда до отвращение.

Често има проблем с храната, който може да граничи с хранително разстройство като булимия – отново проява на липса на баланс: или трупане и преяждане, или отказ от храна и насилствено повръщане.

Сърцето бие силно и това също може да предизвика усещане за лекота със силен прилив на кръв към главата, причиняващ световъртеж с олюляване напред-назад, теглене в двете посоки, без да знаят кое е най-добре или къде е балансът. По същия начин сънят е нарушен – дълбоко сънливи, но неспособни да заспят, а когато сънят дойде, сънищата са страшни, понякога за огън, сякаш за да разтопят полярните шапки, предавайки усещане, сякаш се лее гореща вода.

Не мисля, че тези чувства произтичат от някаква очевидна емоционална етиология, а само (!) отразяват дълбока чувствителност към цялата среда с възприятие за откъснатост и изоставеност.

Това е изоставеност, която идва не от липса на грижа, а от дисбаланса на естествените сетива дълбоко вътре. Дори докато пиша това, е трудно да се реши кое е – привличането или отблъскването, кокошката или яйцето е отговорно – това е силата на магнита.

Основната арена на чувството на отвращение е съсредоточена върху хранителните разстройства, но лесно може да се пренесе върху всяка област, включваща това привличане и отблъскване – те просто не искат да отидат там, не могат да понесат крайния резултат от привличането и отблъскването, той е твърде отвратително нестабилен. Не могат да понесат крайностите и се отвращават, когато другите изпитват въодушевление.

РУБРИКА – КРОТЪК НРАВ

СРЕДСТВА

COCCULUS INDICUS

Индийски кокулус

В света има толкова много гняв, че почти бихте приветствали трайно състояние на кротък нрав, но при *Cocculus* това не е здравословно състояние, защото са били „парализирани“ в кротостта – това наистина е издръжливост спрямо собственото им съществуване.

Историята на употребата на *Cocculus indicus* е главно като зашеметяваща отрова за риба, правеща я лесна за улов. Основната му медицинска употреба е била като външен мехлем за краста и трихофития – парализират и спират акарите?

Това е силно катерливо растение, а плодът е с размера на грахово зърно. Активното вещество е пикротоксинът (пикротоксинова киселина). Обвивката е повръщателна, а ядката съдържа пикротоксиновата киселина.

Растението е използвано и за незаконно фалшифициране на бира, увеличавайки опияняващото качество и силата ѝ и предотвратявайки втора ферментация, която би пръснала бъчвите. То е било и съставка, използвана от крадците, за да упойват жертвите си! Преобладават измамата и неподвижността.

Симптомите на отравяне са треперлива походка, изпъкнали очи, възбуда на мускулите, последвана от гърчове и изкривявания на цялото тяло, падане назад и напред, пълна загуба на съзнание, пана на устата, гадене и повръщане, посинели език и венци, затруднено или учестено дишане. Симптомите отшумяват и след това се връщат с още по-голяма сила.

При *Cocculus* емоциите се парализират. При човек, който се нуждае от това средство, връзката между него и причината за болестта му е прекъсната. Стъблото е отрязано и той е отделен от корените. Изгубил е представа за собственото си битие. Но за разлика от това развива изключително съчувствие към страданията на другите.

По някакъв начин те отричат себе си, зашеметили са собствените си чувства, но все още могат да усещат силните чувства на другите. Поглъщат прекомерно, но с чувство на празнота.

Чувствителността към другите е толкова силна, че ще направят всичко възможно, за да помогнат или облекчат страданието. Ще останат без сън и храна и макар че това ще има последствия, пак ще упорстват.

Точно както растението е силно катерливо, човекът ще се катери и катери до големи висоти (в преносен смисъл), за да помага на другите, докато бяга от собствените си корени. Оттук и рубриката „разпознава всичко, но не може да се движи“, която е идеалното допълнение към тукашната рубрика „кротък нрав“ – не толкова „кротък“, колкото „неспособен“. Разбира се, никой не може да поддържа това състояние дълго. Последствието е крайна умора, тъпота, залитане, много небалансирана походка. Залитане наоколо в опит да се направят връзките.

Интересно е, че симптомите могат да засегнат само едната половина на тялото, оставяйки другата незасегната. Така те имат само половината усещане за себе си. А Кларк описва характерен симптом като усещане за „отваряне и затваряне“ (подобно на ремисиите и рецидивите, обичайни за вцепняващите симптоми, често срещани

при МС – болестно състояние, което може да отговори добре на Coccus, ако симптомите съвпадат).

Защо и как стигат дотук? Обикновено причината е травма или дълготрайни хронични ситуации. Внезапна болест в семейството, някой, който се нуждае от постоянни грижи – катастрофален инцидент в общността – дълготрайна тъжна ситуация, в която не могат да изразят собствените си чувства.

Могат да бъдат много романтични (погълнати от мечтания), но се обиждат много лесно (тъга, сякаш от обида), така че любовната връзка много лесно се разпада. Хронично ще се спират на това и ще потискат чувствата си, докато не започне да се проявява болестно състояние. Толкова чувствителни, ще има дълбока тъга (ужасните истории и тъжните неща я засягат дълбоко).

Тук идва аспектът на упояването. Те са толкова уязвими, толкова даващи, толкова лесно водени, толкова лесно зашеметявани и затова изглеждат толкова кротки.

При хроничните състояния бих виждала това като по-постепенен процес, но разбира се, клиентът може да се появи на всеки етап, а ако е в крайните, последни стадии, може да имате човек, който просто седи там, втрещен, без да прави нищо, почти без да се движи – външно спокоен, вътрешно парализиран.

INDIGO TINCTORIA

Индиго

Кротостта на Indigo е свързана с тъга и психическа депресия, придружени от плач, умора, силно чувство на тъпота или мудност и отвращение към всякаква дейност. Външно това ще изглежда като сдържан човек, който се въздържа. Но има ядро на недоволство, подхранвано от нуждата да бъде трудолюбив, да е в движение вместо в по-ниската степен на мързелуване. Тази трудолюбивост обаче не е здравословно състояние и се отклонява в раздразнителност, безпокойство, тревожност и дори делириум – всичко заради това ядро на недоволство, което е раздвижващо подводно течение, провокиращо опит за бягство.

Това разбъркване почти представя процеса, използван за извличане на индигото. Ферментационните води на растението буквално се бият и разбиват до възбуда,

докато не се превърнат от златисто жълто в прекрасно синьо – синьо като дънки – от кротост към лудост.

Indigo е част от семейството на бобовите растения и лесно може да се види граховото зърно, хванато в шушулката, което се върти неспокойно, готово да изскочи и да избяга.

Индигото има древни и съвременни приложения, както културни, така и медицински, като едно от медицинските е лечението на бяс (в достатъчно високи дози индигото става слабително – отново път за бягство), а бясът е в далечния край на веригата от кротост към лудост.

Indigo има и особена заблуда – „въобразява си, че има гуша“ – това отново е граховото зърно в шушулката, бучката на врата, която толкова не харесва. Гушата подсказва и афинитет към щитовидната жлеза, което също обяснява тези промени в настроението от кротост до лудост.

Всичко при Indigo подсказва непрекъснато движение. Настроенията вечно се движат нагоре-надолу по веригата „от кротост към лудост“; има много потрепвания в различни части на тялото; има постоянен позив за уриниране; нервите винаги са доведени до ръба и могат да станат конвулсивни; коремът къркори, докато голямо количество не бъде изригнато.

Мускулите се усещат прибрани навътре; много кихане, сякаш за да изхвърлят нещо (Indigo е и средство при глисти); зъбите се усещат, сякаш биват изтръгвани.

Единственото неподвижно нещо е мозъкът – усеща се, сякаш е замръзнал. Това е фазата, която идва дори преди кротостта.

Той е неподвижен, безстрастен и непреклонен, заседнал и чакащ бягството на размразяването – това е, което Indigo трябва да понесе.

РУБРИКА – ПРИМИРЕНИЕ

СРЕДСТВА

CHINA BOLIVIANA

Боливийска хининова кора

Като цяло групата средства China има КРАЙНОСТИ и привидно противоречиви елементи, създаващи ситуация на бутане и дърпане.

В основата на това стои ЧУВСТВИТЕЛНОСТТА и тя ще се срещне при всички Chinas – чувствителност като усещане, че си хванат между тези крайности.

Тази чувствителност може да е наравно с тази на Phosphorus, която може да издигне човек до психично или духовно ниво (може би по-истинското значение на „ВЪЗДУШНИ КУЛИ“, което е високо ранжиран симптом на цялата група China).

Друг силен симптом в семейството China е ПЕРИОДИЧНОСТТА и отново смятам, че тя е по-вероятна там, където в симптомната картина на средството има крайности. Това е като опъната линия, която периодично се къса – трябва да се скъса, защото иначе напрежението е твърде голямо, за да се понесе.

China boliviana е много подобен на China officinalis – двете крайности са плахост и ярост, които се редуват една с друга, а не ситуация „или – или“.

Първата крайност е много активен ум, който непрекъснато прави много планове и постоянно мисли само за бъдещето – другата крайност в далечината, в края на пътя. Така че има много контрол при осъществяването на всички желания и планове.

Тогава очакването става друга форма на стимулация, като при свръхвъзбудено дете. Но изглежда, че страдат не толкова от потенциалното разочарование, което в крайна сметка трябва да настъпи при толкова много планиране – съвсем обратното (това ще ви хареса) – те страдат от прекомерна Радост!!!! Насладата от стимулацията ги обсажда. Твърде много е, за да се понесе, и страдат от свръхстимулацията.

China boliviana има основно плахо състояние, което изисква стимулация, за да се събуди, а щом това бъде постигнато, имаме много зает човек, както е описано по-горе,

пълнен с желания и планове, мислещ само за бъдещето. Но защо тази пропаст? Защо да се правят планове за бъдещето, а не за сега? Може би защото тогава не би могло толкова да се наслаждаваш на очакването.

Но внимавайте с това състояние на заета наслада, защото мрачността, разочарованието и след това пълното примирение стават част от пътуването с влакчето на ужасите.

Примирението е съгласие. Изглежда като някакво подчинение, но е начин за контролиране на хаоса или за защита от претоварване с отговорност, или за оставяне на едно състояние заради друго. Но това не е движение към здравословно измерение, а просто трик, хитрост, за да стане една лоша ситуация поносима.

Прави се неохотно, но без протест и в дългосрочен план превръща лошата ситуация в нещо още по-лошо.

Мрачността съпровожда това примирение. Мрачността се редува с ведрост, ведростта се редува с ярост, яростта се редува с примирение – едното компенсира другото. Наистина е тъмно място за понасяне и това е една от причините редуването на настроенията да продължава – начин да се опитат да пробият.

В симптомната картина на China boliviana ведростта е отбелязана като сънища за морето и плуване или за пътуване (и какво пътуване!), а пробивните епизоди на ярост – като сънища за повръщане на глисти.

Не е красива гледка, но ако яростта се разглежда като противовес на примирението, тя може да се види и като изразителна сила, която има известна стойност – освобождаване, а не отказване.

Тази битка за първенство между примирението и яростта може да се види в различни симптоми:

- Световъртеж като след пиянство
- Силни пробождащи болки в лявото око
- Кашлица с болки като от кама в десния бял дроб
- Усещане, сякаш в белите дробове е забита кама, болката се разпространява към черния дроб
- Детонация като от оръдие в дясното ухо

- Силна хрема
- Хапещо усещане в ануса като от глисти
- Всяко внезапно движение на врата предизвиква пукане или прещракване
- Богохулства.

Представете си резултата от сливането на ярост и примирение – донякъде като изригващ вулкан, чиято разтопена лава изстива и се втвърдява – и имате представа за другите физически симптоми на това средство:

Много газове се издигат от стомаха

Разязвяване на устата и другите лигавици

Афти по устните

Чувствителност към допир

Парещи и разяждащи болки

Ледено студени крайници

Стягане и парене в гърлото

Желанието за сън е една от най-добрите форми на примирение, защото се надяват, че ще се постигне прекратяване на смута, а всички средства от групата China обичат да спят. Но стимулацията винаги е на заден план и поражда сънища, които са точно копие на будната фаза, и така се връщаме към основното плахо и примирено състояние на China boliviana, което изисква стимулация, за да се събуди. Вечно продължаващият кръг.

PICRIC ACID

Пикринова киселина

Picric acid става слаб, тежък и уморен. Слабостта се вижда при всички киселини, като всяка киселина има своя сфера на действие. При Picric acid засегнати са мозъкът, гръбначният мозък, лумбалната област, тилът, бъбреците, черният дроб и половите органи. Не остава много друго, но това означава, че са изтощени психически и физически и са се примирили със състоянието си.

Примирението носи усещане за „тежък товар“ – това е, когато умът и/или тялото сякаш се отказват, неспособни да напреднат или да вървят напред (или назад, дори настрани) – неохотно съгласие без протест.

Picric acid обаче не се отказва напълно, все още иска да достигне небесата и ето как.....

Picric acid е много подобен на Phos-As, но вместо да започва от емоционалното ниво и да отива към физическото, Picric acid започва в психическата сфера, после отива към емоциите и накрая към физическото ниво. Напрягането на ума им е непоносимо. Все още е борба с неблагоприятни условия, водеща до колапс, но етиологията при двете киселини е различна.

Началото ще бъде интелектуалното постижение (или липсата му), може би разочарование в тази област – неуспех? Понякога това е, защото интелектуално „витаят в облаците“. Обичаен израз, но можем да го съпоставим със заблуди като „сякаш ръцете стигат до облаците“, „сякаш езикът стига до облаците“ или „сякаш челото се простира до облаците“. Това са заблуди, характерни за Picric acid.

Развиват такъв мъчителен страх от провал в интелектуалната сфера, а той се основава изцяло на непреодолимо състояние на примирение и невъзможност да се достигнат небесата, да се успее.

Знаят, че потъват и не могат да се издигнат над това силно чувство на примирение, но желанието да достигнат небесата все още е там. Разтегнати са отвъд границата си = колапс, а след това настъпва пълната противоположност на интелектуализма = не могат да се концентрират, неспособни са да мислят, пълно отвращение към умствена работа.

После, когато процесът стигне до емоциите, не могат да поддържат връзки, стават сексуално слаби (макар че все още искат да достигнат небесата, защото Picric acid е в рубриката „похотлив“), и накрая физическата патология се локализира в мозъка, гърба, черния дроб, кръвта, бъбреците; има анемия, парещи болки, дори парализа, създаващи това състояние на неврастения.

Пикриновата киселина (карбазотова киселина) се получава от смес на въглерод и азот и чрез обработка на фенол със силна азотна киселина, като се образува ярко жълто кристално вещество, което е изключително горчиво. Тя е много нестабилна при нагряване и затова се използва в експлозиви. Можем ли да видим нещо от това в симптомната картина на Picric acid?

Със сигурност кожата може да пожълтее като при жълтеница и тази жълтеникавост може да се види в изпражненията и в повърнатото от стомаха, така че жлъчният пигмент до известна степен се разпръсква. Склерите могат да станат ярко жълти, а

очите отделят гъст жълт секрет. Главоболията са пръскащи, експлозивни и много <<< при опит за учене или използване на ума и >>> от стегнато превързване (сякаш се държат за мозъчната сила, която имат). Макар че е зиморничаво средство, чувстват се >>> на студен въздух, а затоплянето влошава.

Други симптоми на тази нестабилност могат да се видят в темата за „разпадане“, която се отразява в симптомите на нуждата да се „държат“ или да се „стегнат“ и да „достигнат небесата“ – вид желание, но и отблъскване едновременно, защото усилието е твърде голямо, за да се понесе. Има внезапна нужда от повръщане без предупреждение; усещане, сякаш гърлото ще се разцепи (това показва пукнатини и началото на разпадане); има усещане, сякаш краката са обвити в еластични чорапи; също сякаш гръдният кош е обхванат от стегнат обръч.

Социално искат да са част, но не могат да се включат – „макар да се наслаждаваше на компанията на мъжете, идеята за брак беше непоносима“, и усещане, сякаш земята се издига да я посрещне – това също е свързано с падането и напомня за последните дни на кралица Елизабет I.

След няколко седмици, през които не проявявала абсолютно никаква воля и никакъв интерес към обкръжението си, тя обявила: „Решила съм да умра.“ Лежала на земята няколко дни и го направила.

TABACUM

Тютюн

За онези от вас, които обичат щастливите съвпадения, ето нещо.

Току-що споменахме кралица Елизабет I и възможната ѝ връзка със средството Picric Acid, а сега преминаваме към Tabacum. Тютюнът е въведен в Англия от сър Уолтър Рали по времето на управлението на кралица Елизабет I, а той е донесъл и картофите в Ирландия, като Tabacum е от същото семейство като картофите – Solanaceae. Не съм сигурна дали се знае дали Лизи е пушела, и може би ще се окаже, че Tabacum е било възможно средство за Уолтър (виж по-долу), но се отклонявам от темата за примирението и трябва да се върна от XVI в XXI век.

Tabacum има пълна отпадналост на цялата мускулна система, но и стягане на определени мускули на кухите органи като гърлото, пикочния мехур, ректума и гръдния кош. Така че ще има крампи и после парализа, стягане и после отпускане – ситуация, подобна на онази, която виждаме при предишното средство, Picric acid (задържане и разпадане), и разбира се, и двете имат всепоглъщащо чувство на примирение.

Един от големите ключови симптоми на Tabacum е морската болест (Рали сигурно е прекарвал много време на кораби) и се рисува идеална картина на човек, който се държи, защото намира движението за непоносимо, и все пак се разпада, неспособен да предотврати всепоглъщащите световъртеж, гадене и повръщане и накрая колапса.

Друг начин да се разгледа темата за „задържането и разпадането“ е чрез двубоя между „смелостта и страхливостта“.

Страхът прониква Tabacum заради движението към чувството на смъртна болест – това е холерното състояние (още едно бедствие от XVI век).

Холерата е остро заболяване, причинено от инфекция на червата с бактерията *Vibrio cholerae*. Инфекцията често е лека, но понякога може да бъде тежка, характеризираща се с обилна водниста диария, повръщане и крампи в краката. При тези хора бързата загуба на телесни течности води до дехидратация и шок. Без лечение смъртта може да настъпи в рамките на часове. Tabacum има изразени антисептични качества, които действат като антидот на холерната бактерия.

Други изявени ключови симптоми включват: световъртеж със студена пот; сутрешно гадене при бременност; епилепсия с отнетната назад глава и усещане, сякаш гърлото е стиснато от ръка; прекомерно чувство на окаяност по време на менопаузата; тетанус; парализа след инсулт; остро разширение на сърцето, причинено от шок или силно физическо натоварване.

Виждате, че много от тези симптоми носят усещане за насилие, а страхът, съпровождащ ги, ги кара да се чувстват много унили, безразлични и изключително окаяни. Чувстват, че смъртта е близо, „сякаш някой идва да го арестува или убие“. Интересно е, че Уолтър Рали е арестуван и затварян няколко пъти, докато накрая е екзекутиран за държавна измяна. На смъртния си одър той пише:

„Страхливците нека се боят от смъртта; но смелостта твърда,

вместо да тлее като фитил, ще бъде угасена.“

Той знаеше със сигурност, че ще умре и че това ще бъде окончателното му падение – държи се и все пак пуска, напълно примирен. Чувството на страх е общо за семейството средства Solanaceae и е главно страх от внезапна смърт.

Но за да познаваш и понасяш страхливостта, трябва да познаваш и понасяш смелостта, а смелостта е нужна, за да отблъснеш онова, което създава страха. Tabacum има усещане, сякаш е ударен по главата с чук и пада в безсъзнание, с важна съпътстваща модалност >>> от обливане на главата със студена вода. На Уолтър Рали, разбира се, върху главата му пада брадва, но несъмнено студената вода е отмила кръвта. По-конкретно....

Според преданието той не показал страх от брадвата и отказал превръзката на очите, казвайки: „Мислите ли, че се боя от сянката на брадвата, когато не се боя от самата брадва?“ Лейди Рали балсамирала главата му и я пазела при себе си до смъртта си. Синът им Кару я наследил и главата била погребана с него.

Говори се, че духът на сър Уолтър се появява в замъка Шерборн в навечерието на Архангеловден (20 септември). Той се разхожда из имението на замъка, подарено му от Елизабет през 1592 г., и сяда под дървото, което носи името му. Именно тук, докато уж пушел лула с първия тютюн, донесен от Америка, бил „угасен“ от ужасен слуга, който го залял с кана бира.

Възможно ли е бъдещи потомци на това семейство всъщност да са участвали в изпитването на Tabacum, което придава тежест на възможността за генетична памет? Каква мисъл!

РУБРИКА – МЪЛЧАЛИВ

СРЕДСТВА

CLEMATIS ERECTA

Изправен повет

Добре известен с приложението си при рак (на гърдата, устните и матката), сифилис, гонорея, ревматични и кожни състояния, при които жлезите са твърди и болезнено подути, кожата избива в разяждащи пустули (обичайно за семейството средства Ranunculaceae), а изходните органи, като уретрата, започват да се затварят и спират да функционират – всичко това подсказва отказващата, мълчалива природа на средството.

Затварят се и се сърдят, защото са били обидени или наранени по някакъв начин, и единственият им избран отговор е да се оттеглят, но това им носи още по-голяма мъка. Не искат компания и все пак отчаяно не искат да са сами. Лесно се плашат, стават тревожни и после объркани и не могат да поддържат обичайния си трудолюбив начин на живот.

Част от затварянето, от мълчаливостта, ще бъде отказът да напуснат дома – мислят, че нещо лошо ще им се случи (може да е скорошна скръб, която причинява това, или епизод от миналото, с който не са се справили).

Най-често мълчаливостта приема кротка позиция, пасивна и тиха, разпознавана главно като дълбока тъга, но съпроводена от чувствителност, която може да превърне пасивното в по-активно състояние и подобно на разяждащата природа на това семейство растения те могат да станат неспокойни, раздразнителни, ядосани и дори злобни.

Това произтича главно от разяждащите и невралгични болки, които изпитват, но може да се дължи и на нещо по-необяснимо, като фазите на новолунието – затова често ще има месечна периодичност на оплакванията.

Като цяло обаче ще усетите „дълбочината“ на човека, който ще се нуждае от това средство, и вероятно той е сериозно болен, дори терминално болен, а мълчаливостта

е указание за тази дълбочина. Онова, което трябва да понасят, ги прави толкова съдържани.

Clematis erecta е едно от средствата с най-силна носталгия по дома – искат да продължат да се вкопчват в онова, към което принадлежат, искат да се вкопчат в живота си. Нуждаят се да бъдат желани и имат ужасен страх да бъдат сами. Външният свят лесно ги плаши и дори стават болезнено чувствителни. Страхът им от самота е толкова силен и все пак мразят хората и не ги искат около себе си – всичко, което искат, е да са у дома. Домът е всичко за тях и в по-късните стадии на рака там ще искат да бъдат.

LYCOPUS VIRGINICUS

Вирджинска вълча стъпка

Лусорус е лек наркотик, така че можете да си представите ценната му употреба при сърдечни състояния, но центърът на истинското му значение е щитовидната жлеза – хипертиреоидно състояние, което често е съпроводено с тревожно и бурно сърдечно състояние, ако болестта е продължила достатъчно дълго.

Както при *Clematis*, голяма част от Лусорус е пасивна – кръвоизливите са бавни, има тъпота на интелекта, обща липса на изразяване (оттук и мълчаливостта), периодична менструация – сякаш не искат да пуснат нищо, искат да задържат и да потискат навътре. В крайна сметка обаче сърцето се възбужда и става бурно и както при повечето хипертиреоидни състояния има много активен и буден епизод, но неспокоен и блуждаещ. Този активен стадий обикновено се разгръща с напредването на деня и до вечерта могат да бъдат доста възбудими. Това е нарастващо кресчендо от пасивност към възбуда – обичайно при наркотичните влияния.

Един любопитен симптом е принудата да докосват всичко. Отново е сякаш има нужда да вземат, да поглъщат и да задържат вътре – вид трупане.

Това насърчава друг любопитен симптом – заблудата, че са мръсни, защото са трупали и не са пускали, не са отмили всичко, което са взели.

Така че мълчаливостта е просто още един начин да задържиш и да не пускаш, и може да се каже, че като наркотик това средство има пристрастяваща същност –

пристрастяването е свързано изцяло с вземане и задържане, отново и отново, и отново.

Пристрастяващата нужда от успокояване, която завършва с мълчаливост, идва от онова, което понасят – онова, което материя медиките описват като „болезнена бдителност“ – обесия да се следи за опасност, а тъй като средството има история на използване за успокояване на ухапвания от смъртоносни паяци и змии, това добре съответства на пасивната и възбудима линия на болестта вътре.

Глава 3 – УЖАС

НЕ ТРЯБВА ВЕЧЕ ДА БЪДЕМ ВЛИЯНИ ОТ ПРИЗРАЦИТЕ, СЕГА, КОГАТО ОБРАЗИТЕ НЕ ОСТАВАТ ПОДЪЛГО ОТ ВРЕМЕТО, НУЖНО ЗА ЩРАКВАНЕ НА КЛЮЧ.

НО КАЗВА ЛИ ПРИЗРАКЪТ НЯКАКВА ИСТИНА? КОЛКО ЧЕСТО РАЗГОВАРЯМЕ?

ИЗРАЗЪТ ЕСТЕСТВЕНО Е ОГРАНИЧЕН

ВСЯКО ПОВЕЧЕ И ПЛАЩАШ ЦЕНАТА НА ИЗГУБЕНА ВРЪЗКА И ПРИЗРАКЪТ СЕ ЗАВРЪЩА.

Кой е най-лошият кошмар, какво драматично или апокалиптично събитие би нарушило хармонията в нечий живот така, че да постави този живот на острието на ножа на продължаващ ужас – ужас, който приижда и отлива не само в ума, но и в самите органи на тялото, които превеждат представите за ужас във физиологични средства?

Ужасът е неконтролируем – може би това го прави толкова непоносим – но ужасът може да бъде голям или малък. Може да бъде глобален, градски, екологичен; имало е исторически режими на терор; има ужас в космоса; войната носи ужас; представите си животни, което ще бъде заклано; можете да си купите компютърен софтуер, който предлага да се отдадете на фалшив ужас; преживяването на хронична и животозастрашаваща болка тероризира милиони хора.

Но и отказът от опиати може да донесе индивидуален ужас, както и гледката и звукът на фойерверки за животни или дете; мисълта да си хванат в тясно пространство или да

паднеш от върха на висока сграда може да предизвика пароксизми на ужас, както и гледката на паяк – всеки отделен индивид ще има своето лично преживяване на ужаса.

На физическо ниво ужасът ще накара кръвта да изпомпва и ще задейства надбъбречните жлези. Адреналинът прави възможни борбата или бягството, но само в остра форма. Когато ужасът стане хронично състояние, умът и тялото се предават по съвсем различен начин.

Надбъбречните жлези са малки и разположени върху двата бъбрека. Надбъбречната жлеза се състои от две части: външната се нарича надбъбречна кора, а вътрешната – надбъбречна медула. Надбъбречните жлези работят заедно с хипоталамуса и хипофизата, като секретират хормони, които влияят на метаболизма, телесните характеристики, имунната система и кръвното налягане.

Надбъбречната медула, вътрешната част на надбъбречната жлеза, помага на човек да се справя с физически и емоционален стрес. Тя секретира адреналин, който влияе на сърцето и кръвотока към мускулите и мозъка, наред с други действия. Именно този адреналин обуславя изборите „бий се или бягай“, които правим, когато се сблъскаме с нещо ужасно.

Но състоянието на хроничен ужас, каквото може да преживее малтретирано дете, може да се развие във всяка патология в зависимост от индивидуалната податливост. То ще направи много обрати, докато развива симптомна картина – такава, по която като хомеопати можем да предписваме и да лекуваме.

Не можем да преживеем ужаса на друг човек, можем само да наблюдаваме ефектите му, но със сигурност „УЖАС“ е модна дума на XXI век във всичките си форми.

Рубриките и средствата за УЖАС ще бъдат:

- неразположения от малтретиране = lyssin; seneg; formica;
- детето се събужда ужасено, не познава никого, пищи и се вкопчва в близките си = borax; cina;
- ужасяващи видения по здрач = berberis;
- всичко изглежда погрешно = coloc; naja;
- заблуда, че зад него има бездна = kali carb;
- заблуда, че е мръсен = syphilinum;

- заблуда, че стаята е като пяната на бурно море = secale;
- вижда крадци = sol t e; petroleum;

РУБРИКА – НЕРАЗПОЛОЖЕНИЯ ОТ МАЛТРЕТИРАНЕ СРЕДСТВА

LYSSIN

Нозод от бяс

Изписано е изключително много за насилието, може би по-малко за ужасите на хидрофобията и връзката ѝ с бяса – всичко, което мога да направя, е да добавя към това натрупване въз основа на симптомната картина на Lyssin.

Чувам църковни камбани да бият, да кънтят в мозъка ми
Тишина, кратка, преди гърчът отново.

Безумни идеи

Когато вечерта пада над мен, отхвърлена и окаяна,
Не само вечерта пада, но и страхът ми от непредизвикано нападение, донесъл
знанието, че нещо ужасно ще се случи

Възбудена и импулсивна, чувам гласове,
Течаща вода, остри ножове и избори,
Които ме въодушевяват

Но не мога да погледна в това огледало, то е обидно.

Видения на огън, вода плиска

Трябва да спра глупостите, трябва да срежа повърхността
Да стана безформена, когато ужасното ще се случи

Яростно съм стисната, готова за атака

Страховете ми са фино настроени, докато обръщам гръб

На огледалото и започвам да бягам,
Ръмжаща и изоставена, моля, скрийте слънцето.

Костите ме болят, раните ми са сини от рязане и хапане, заразена съм, нетърпелива,
неспокойна и възбудена

Защото изпитвам ужаса, че нещо ще се случи

Челюстите се скоават, зъбите скърцат, студът е силен
Думите изпадат, многословни, но без смисъл.

Гласът е потиснат, докато устата се пълни с ахване
Плюя, плюя, плюя като усойница
Свърхчувствителна към всичко, което ме оформя.

Защитата е на първо място, защото физически
Не мога повече да понасям ужаса, който ще се случи

Яростна съм и се задушavam, докато кожата е разкъсана
Глътката въздух е само символ
Който подхранва заразеност с вирус мозък
Застрашавайки абстракцията на нещо зло и безумно.

Но имам ясновидство, както и раните си,
Безсъние, гадене, заблуди за звуци
То насочва ужаса ми към онова, което ще се случи.

SENEGA

Сенега (змийски корен)

Както подсказва името, това средство е използвано за предпазване от и като антидот при травмата от ухапване от змия и като такъв стимулант е лесно да се разбере, че Senega се унижава без усилие и проявява изобилие от симптоми на това.

Физически това унижение приема формата на загуба на съзнание с чувство на натиск в очите и слепота и други зрителни смущения – очите се усещат като големи ледени топки, много странно усещане – също белите дробове се усещат, сякаш са притиснати

назад към гръбнака, и в същото време чувство, сякаш гръдният кош ще се пръсне – физическа форма на отстъпване и след това атака.

Емоционално това унижение се вижда като много бърза реакция на всичко обидно и те отвръщат с обида (отровни като змия, която напада, за да се защити). В един момент ще бъдат щастливи, нежни, а после ще си спомнят събитие, може би отдавнашно, и веднага се променят – точно като физическата загуба на съзнание, емоциите им стават хаотично реактивни.

Ако има трайни спомени за насилие, те ще се представят като шок, който може да бъде изтласкан назад, но който ще продължава да избухва с хаос.

Така че ще има редуващи се настроения поради този спомен, това припомняне на ужаса и насилието, и ще се развие доста хаотично състояние.

Именно гликозидите в Senega позволяват физическите и емоционалните „отрови“ да излязат от тялото – отровите се свързват със захарните молекули, за да стане това – следователно нещо трябва да влезе и после да излезе – това е действието отстъпване и атака. Средството е повръщателно.

Действието отстъпване и атака наподобява кихане – вдишване и после „аааапчии“ (в различни звуци и вариации). По същия начин усещането, сякаш белите дробове са притиснати назад към гръбнака, всъщност определя една от основните употреби на Senega – като средство за много белодробни състояния като бронхит, астма, плеврит и пневмония. То е и много ценно средство при сенна хрема и други алергични състояния, когато симптомите съвпадат. Също така киханията са реалност в симптомната картина и често съпровождат белодробното разстройство.

Физическите симптоми са добре документирани в материя медиките, но трябва да се върнем към причината Senega да е в тази рубрика – неразположения от малтретиране. Senega е изключително чувствително средство и усеща болезненост и болка много лесно, унижено е и отпаднало непропорционално, но е боец за оцеляване, като имитира насилническото поведение, сякаш за да отблъсне нападателя – това може да проработи, но обикновено вместо това се разболяват, плащайки цената на малтретирането.

FORMICA RUFA

Червени мравки

Всъщност това средство се прави от смачкани живи мравки и това е достатъчно ужас и насилие!

Това е средство с много дълбоко действие, което има дълбока и сериозна патология – хронично бъбречно заболяване; рак, тумори и полипи; артрит, подагра и много други болезнени ревматични състояния; мозъчни разстройства; туберкулоза; лупус; заболявания на далака; парализа и хорея. Доста голям списък, подарен от отмъщението на смачканата мравка.

Това е ранено средство, ранено от жестокостите на живота – боязливо и страхливо, винаги очаква лоши новини и ги получава, не може да се справи с това и то става етиологията на дълбокия болестен процес. Тези рани не заздравяват, може би като начин да останат живи, представяйки непрекъсната нужда от лечение, а това има паралел с друг емоционален симптом – спиране върху минали неприятни случки – ако живеем в миналото, това пречи на ужасното бъдеще да настъпи. Това се случва при случаите на насилие – миналото никога не може да бъде забравено или отхвърлено, макар че паметта може да е достатъчно слаба (както е при Formica), за да избледнеят тези спомени.

Стават толкова наранени от болката, емоционална или физическа, че потъват в мрачен песимизъм, но после са напълно въодушевени, когато болката отmine. Ето колко сериозна е болката им. А когато си бил смачкан, какво би очаквал?

За да се удължи агонията, болките се появяват внезапно и се движат бързо, така че има острота в болковите усещания, въпреки че общото състояние е хронично – често се стига до апоплектична реакция.

По време на поредицата от малтретиране Formica е изместен, напълно разместен – всяка става, мускул, връзка и сухожилие са стъпкани до забрава. Неспокойни от идеята и намерението за бягство, те стават възбудени, дори въодушевени, докато балонът не се спуска и тялото и умът не се парализират от ужас.

РУБРИКА – ДЕТЕТО СЕ СЪБУЖДА УЖАСЕНО, НЕ ПОЗНАВА НИКОГО, ПИЩИ И СЕ ВКОПЧВА В БЛИЗКИТЕ СИ

СРЕДСТВА

BORAX

Натриев борат

Никое дете не бива да бъде ужасено, но често е и то по толкова много причини.

Ужасът при Ворах започва следобед около 16 ч. и нараства до 23 ч. Какво се случва през това време? Страхът и тревожността се възбуждат от най-малкото нещо, но особено при събуждане; при внезапен шум; всеки път, когато се разболеят или дори преди да се разболеят, тъй като това е съсредоточено около заразяването и онова, което то може да донесе. Но движението от всякакъв вид, главно ако е внезапно, като кихането, и особено движението надолу носи ужас на човека, който се нуждае от Ворах.

Движението надолу може да означава падане, сваляне, пускане, загуба, понижаване, изпускане и изгубване, без да можеш да бъдеш намерен. Тук ли е наистина ужасът на Ворах? „Детето пищи, когато бавачката го слага в креватчето“ = да бъдеш оставен и изоставен.

Ворах се е доказал като важно средство за деца, но е и средство, добре известно с подпомагането на плодовитостта – има ли връзка между движението „надолу“ в родовия канал, пускането и безплодието, което може да произтече от безразличие? Детето има вродено усещане за това безразличие и го чувства изключително силно всеки път, когато бъде оставено или пуснато. Затова детето пищи по време на сън и прави хващащи движения с ръце, вечно искайки да бъде държано изправено.

Други влошавания при движение надолу настъпват при изхождане и уриниране и има усещане, сякаш топла вода се стича по краката. Дори потокът на кърмата е засегнат,

тъй като тя се пресича много бързо. Това понякога е свързано с галакторея, която е свързана с Borax.

Галактореята е изтичане на млекоподобен секрет от гърдата при липса на раждане. Секретът може да бъде периодичен или постоянен, оскъден или обилен, свободно изтичащ или изцеждащ се, едностранен или двустранен. Основна причина може да е нарушение на щитовидната жлеза, а вероятно и употребата на противозачатъчни хапчета, които също може да са причина за безплодието. Галакторея може да се появи и при мъже. Има нужда да тече, да се движи, но това винаги предизвиква такъв страх и тревожност.

Borax има редица странни усещания, едно от които е усещане, сякаш паяжини покриват ръцете и лицето. Паяжините са лепкави и са места за улавяне (поне за пляката), но дали това усещане да бъдеш покрит с нещо лепкаво като „свързващо вещество“ носи чувство за сигурност на детето, което се нуждае от Borax? Идиомът „да издухаш паяжините“ се отнася до освобождаване и ново начало – отново да станеш плодовит и да родиш нови идеи, отърсвайки се от ужаса.

Освен тази емоционална болка в средството има и много физическа болка. Физическата болка е просто друг вид ужас и предразполага човека да бъде чувствителен към почти всякакъв вид болка, оттук и причината да е прекомерно нервен и толкова лесно уплашен. Това би обяснило и някои от другите редуващи се настроения в средството – обиден и нежен; критичен и весел; злобен и кротък.

Физическите състояния, които пораждат такова чувство на болка =

колики, гадене, диария

парене при уриниране

язви, екзема (достатъчно тежка, за да предизвика загуба на нокти),

псориазис,

херпес

лигавиците се разязвяват – бели, болезнени, особено в устата, но може да е навсякъде
суха кашлица с мухлясал вкус

развива се епилепсия със страх, хваща нещо за сигурност

епилепсия, предизвикана от ярки видения, или такива по време на пристъпа

косата се сплъстява

миглите се обръщат навътре и възпаляват клепачите

болките са стрелкащи, бодящи, дърпащи, парещи, притискащи, силни, пулсиращи

Много от тези физически симптоми илюстрират състояние на прогаряне и разяждане, обръщане навътре и далеч от онова, което разязвява или наранява.

Друг ключов физически симптом на Ворах е трихинелозата – глистна инвазия, причинена от консумация на сурово или недостатъчно сготвено месо от животни, заразени с ларвите на вид червей, наречен *Trichinella*.

Първоначално червеите преминават в тънките черва и за 1–2 дни съзряват. След чифтосване възрастните женски снасят яйца. Яйцата се развиват в незрели червеи, пътуват през артериите и се пренасят до мускулите. В мускулите червеите се свиват на кълбо и се затварят в капсула.

Симптомите включват гадене, диария, повръщане, умора, треска, коремен дискомфорт, миалгия, главоболие, температура, втрисане, кашлица, подуване на очите, оток на лицето, болки в ставите и мускулите, сърбеж по кожата, петехии и подноктони кръвоизливи, диария или запек. Ако инфекцията е тежка, може да има затруднение в координацията на движенията и сърдечни и дихателни проблеми.

Най-сериозните симптоми са кардионеврологичният синдром – тези симптоми се появяват в първите няколко дни след общите симптоми и преди мускулната инвазия. Синдромът включва различни комбинации от следното: дифузна енцефалопатия; огнищни неврологични дефицити; остро миокардно увреждане (напр. миокардит, дисфункция на синусовия и предсърдния възел, застойна сърдечна недостатъчност, инфаркт). В тежки случаи може да настъпи смърт.

Нищо чудно, че детето винаги изглежда изпълнено със страх и ужас и има нужда да бъде прегръщано. Дори косата се сплъстява и не може да бъде разделена – има огромна нужда от утеха.

Ворахът е бял и затова белотата преобладава при язвите – много бледи и тестени изпращения, частите, които трябва да са червени, побеляват, кандидозата има бял секрет.

Повечето стари минерални образци от боракс са тебеширено бели поради химична реакция от дехидратация. Те всъщност са се превърнали (поне на повърхността си) в минерала тинкалкони, със загубата на вода. Този вид превръщане от един минерал в друг запазва първоначалната форма на кристала. Минералозите наричат това

псевдоморфоза или „фалшива форма“, защото тинкалконитът има кристалната форма на предшестващия го боракс.

Бораксът се отлага директно в сухи райони от изпаряването на водата в периодични езера, наречени плайи. Плайите се образуват само през дъждовните сезони поради оттичане от съседните планини. Оттичащата се вода е богата на елемента бор и силно се концентрира чрез изпаряване в сухия климат.

В крайна сметка концентрацията е толкова голяма, че се образуват кристали от боракс и други борни минерали.

Така че, макар да смесва състояние на безразличие с гняв, ключовият фактор е нуждата от промяна (чрез дехидратация и възраст). Но тази промяна носи със себе си объркване, съпроводено от прекомерна нервност, и дневният цикъл на ужаса започва отначало.

CINA

Цитварно семе

Достатъчно интересно е, че в тази рубрика има и друго средство, което също е измъчвано от глисти – това е Cina.

Да се събудиш с чувство на ужас и нужда да се вкопчиш сигурно е най-лошото възможно начало на нов ден. Идеята за „вкопчване“ се отразява в присъствието на глисти – те завладяват, нахлуват, не си тръгват по собствено желание и неизбежно нанасят много щети по пътя.

Cina е източник на алкалоида сантонин, който е активно вещество, способно да предизвика сериозни симптоми и дори смърт. Токсичните ефекти могат да предизвикат стомашна болка, бледост и студенина на кожата, последвани от горещина и приливи към главата, тремор, замаяност, разширени зеници, потрепване на очите, хъркащо дишане, обилно потене, хематурия, конвулсивни движения, тетанични крампи, ступор и безчувственост. Смъртта от сантонин се дължи на дихателна парализа, а аутопсията в един случай разкрива свита и празна дясна камера, около унция течна черна кръв в лявата половина на сърцето, възпален дуоденум и възпалени участъци в стомаха. Сантонинът често има особен ефект върху

зрението, като околните предмети изглеждат обезцветени, сякаш са жълти или зелени, а понякога сини или червени. Сантонинът е основно алопатично средство за лечение на глисти.

Голяма част от горното се вижда в хомеопатичната симптомна картина, характеризираща се с „нужди“ или „копнежи“. Точно както глистата се нуждае от гостоприемник, човекът Cina иска толкова много, но е склонен да отхвърля всичко, което му се предлага, сякаш в опит да отхвърли паразитното нападение.

Истинският ужас на това нападение започва в мозъка, където паразитът в крайна сметка може да намери път. Това ще предизвика гърчове, хорей или спазми. Цялото тяло и умът са толкова чувствителни, че най-малкото нещо ще предизвика рефлексна реакция, видима като дърпащо, мятащо се, неспокойно състояние. Тази крайна чувствителност ги поставя на пиедестал с малко място за маневриране. Преобладават лошото настроение и раздразнителността и нищо не задоволява, и макар да искат да се вкопчат за подкрепа, скоро ще се отърсят и ще изразят недоволство от допир от всякакъв вид. Чувствителността продължава с кожата до такава степен, че допирът предизвиква спазми. Очите не понасят светлина и лесно се уморяват и напрягат. Ларинксът също е чувствителен и не може да бъде докоснат, без да предизвика задушаващ спазъм. Дори прозяването смущава – внезапното поемане на въздух е достатъчно, за да предизвика шок на раздразнение, изразен като стенание, оплакване, хленчене, дори писък.

Има и вътрешна рефлексна реакция, особено в корема, където най-вероятно се намира паразитът и където много симптоми ще се засилят. Има постоянен глад, нищо не задоволява и все пак има много изхождане и повръщане на храна скоро след ядене (друга форма на опит да се отърве тялото от паразитите и да бъдат лишени от храна). Болката е режеща, усукваща и щипеща и причинява подуване и втвърдяване на корема. Нуждата от силно люлеене напред-назад е важна модалност, която облекчава болката. Пикочният мехур също е засегнат и уринирането става неволно поради рефлексен спазъм.

Няма контрол и това се случва, когато бъдеш завладян, взет за заложник от паразит. Емоционално това съответства на чувство, сякаш са извършили някакво зло дело, сякаш са направили нещо ужасно погрешно – това е част от ужаса им. Чувстват се виновни, че са извършили престъпление, и отнасят угризенията на съвестта си в леглото, а те изплуват по време на сън под формата на нощни страхове, карайки ги да

скърцат със зъби, да плачат и пищят и после да се събудят ужасени, без да познават никого, пищейки и вкопчвайки се в близките си.

Cina е част от семейство Compositae. При това семейство има много, свързано с „наранявания“ – контузии, операции, ожулвания, сътресения, изгаряния, навяхвания, ухапвания от насекоми, падания и удари, изкълчвания, разтърсвания – и потенциалния шок, съпровождащ такива инциденти. Тук се включват и емоционалните наранявания като обиди, жестокост, дори насилие. Шокът добавя същност към ужаса, а при Cina изпитваната болка, физическа или емоционална, идва като шокови усещания (има изразена периодичност) и това повторение на болката преследва и е още една причина да не искат да бъдат докосвани – искат толкова много, но не може да им се приближиш, за да им го дадеш – много капризна природа.

Ако ужасът бъде преживян, тогава, макар и в основата си беззащитни, ужасът трябва да бъде упражнен, за да се завърши цикълът.

РУБРИКА – УЖАСЯВАЩИ ВИДЕНИЯ ПО ЗДРАЧ

СРЕДСТВА

BERBERIS VULGARIS

Кисел трън

Всеки, дете или възрастен, си играе със зрението си, особено когато лежи в леглото и гледа как формите се появяват и изчезват по тавана, докато светлината гасне или прониква през пролуките на завеси, прозорци или полуотворени врати. Това е част от генералната репетиция за съня при навлизане в зоната на здрача – на сънищата, дрямката и бягството от смута на деня.

Зоната на здрача е странно място. Задържането там е съществено, тъй като осигурява площадка за изхвърляне на всичко лошо и наслаждаване на всички добри аспекти на

живота ни. И все пак зоната на здрача е заредена с несигурност, защото не можем да контролираме какво се случва в нея. Зоната на здрача става зловещ портал към фантастичен свят, който обхваща несъответстващи елементи от човешкото състояние – онези, които са дълбоко заровени, онези, които отчаяно искат да изплуват на повърхността, за да дишат за оцеляване, или онези, които произтичат от болестно състояние с какъвто и да е друг известен или неизвестен произход. Ако никога не сте били в зоната на здрача, струва си да си купите билет – безплатен е, разбира се.

Основните видения са на призраци, духове, фантоми и образи, които по някакъв начин се удължават или уголемяват, правейки видението по-ужасяващо, отколкото е в действителност. Но защо е така?

Плодовете съдържат лимонена и ябълчена киселина и притежават стягащи и антискорбутни свойства, все полезни при лечението на възпалителни трески – не само за лечение на треската, но и на заблудните състояния, които възникват при толкова висока температура. В хомеопатичния препарат обаче не се използват плодовете, а кората, която дава прекрасен жълт цвят и показва употребата ѝ при чернодробни състояния, както и корените, които, интересно, пускат издънки във всички посоки – излъчвайки се навън като добре познатите болки на *Berberis*.

Основната треска при *Berberis* се намира в гърлото и може би е малко вероятно да породи страшни видения, но нарушеният черен дроб, съпроводен от венозен застой и склонност към натрупване и образуване на пясък, камъни или полипи, ще раздвижи достатъчно недоволство, което се изразява най-ясно през нощта или поне в тъмното, т.е. в зоната на здрача.

В тъмното човек често лежи; когато лежи, жлъчката тече слабо и болките се излъчват навън, насочвайки се право към далака, бъбреците и пикочния мехур, създавайки бълбукащо усещане по пътя и оставяйки парене след себе си.

Макар болките бързо да сменят мястото си, най-нарушен е черният дроб и той е основната точка на излъчване, а докато жлъчката си пробива път към повърхността, кожата започва да сърби и да пари. Това причинява често събуждане и може да е толкова тежко, че изобщо да пречи на съня, а остава сънливост, която е точно билетът за посещение в зоната на здрача.

След известно време и повторение на некачествен сън и тревожни посещения се проявяват апатия, безразличие, чувство на изтощеност, объркване и слаба концентрация, тревожност, тъга и слабост. Лицето става бледо, бузите хлътват, а очите стават хлътнали със сини кръгове около тях – видимият облик е на слаб и изтощен човек.

И когато здрачът наближи в края на всеки ден, ужасът започва отначало.

„Може да се каже с известна увереност, че не всичко, което окото вижда, е такова, каквото изглежда.“ (приписва се на Род Сърлинг).

РУБРИКА – ВСИЧКО ИЗГЛЕЖДА ПОГРЕШНО

СРЕДСТВА

COLOCYNTHIS

Горчива краставица

Ужасът в това средство е силната и драстична болка, която бушува в цялото тяло, особено в храносмилателната система.

Болка, която е режеща, пронизваща, разкъсваща, свиваща, като от натъртване, пробиваща, сякаш стегната с винт, смилаща, сякаш притисната между два камъка и сякаш обхваната от железен обръч.

Ще пицят и крещят от болка. Вият, оплакват се и хленчат, горчиво оплаквайки се през цялото време колко са нещастни. Няма начин за бягство.

Всеки пароксизъм на болка ще носи нов ужас от следващия предстоящ пристъп. В опит да избягат от болката ще се извиват и гърчат, с усещане за неспокойно стягане, видения. Това е човек, който ще се чувства преследван от болката, ще чувства, че ще бъде нападнат и смазан, ако не избяга или не може да избяга. Това е състоянието, в

което заседват, и ако някаква форма на бягство не е възможна, следващото най-добро нещо е да бъдат оставени на спокойствие и необезпокоявани.

Добре познатата реакция на болка в симптомната картина на Colocynthis е превиването надве, както и прилагането на силен натиск.

Мъчителната стягаща и режеща болка всъщност се облекчава от още повече натиск – случай на „подобното лекува подобно“ в опит да се донесе облекчение.

Тази паралелна реакция на болката се вижда в цялата симптомна картина – на презрението се отвръща с още презрение, на гнева с гняв, на възмущението с мълчание, укорът ще ги накара да хвърлят неща, на раздразнителността се отвръща с още по-голяма ярост и т.н. – преживяване на болката чрез болката (така да се каже).

Тази неспособност да се отдалечат от физическата или емоционалната болка ги прави напълно недоволни и неудовлетворени – нищо не е наред, всичко изглежда погрешно.

Така Colocynthis знае твърде добре какво е страданието и може да разпознае това страдание в другите и е силно засегнат, когато го преживее. Тази чувствителност е ключ към причината за това ужасно остро болково състояние и тя пребивава дълбоко в емоционалната сфера. Colocynthis има неразположения от досада, огорчение, раздразнение, унижение, оскърбление, гняв, възмущение, смущение, скръб, упори и презрение. Чувстват се много нещастни. Нищо чудно, че всичко изглежда погрешно! Каква емоция остава, която да не ги направи податливи на тази мъчителна болка? Изглежда няма такава.

Colocynthis има странна заблуда – заблуда, сякаш е преместен в друга стая. В алопатичната медицина Colocynthis се е използвал като силно слабително, а прочистването е свързано с премахване, отървяване, почистване, пречистване, преместване другаде, но не и действително елиминиране – това е произходът на огледалното отразяване на болката – преместването или изместването ѝ с още повече болка.

Има и по-зловещ аспект на тази заблуда за преместване в друга стая – тя може би може да се оприличи на разпит и отвеждане в друга стая, за да се извърши той – стая, в която този акт на унижение е скрит. Colocynthis няма да отговаря, когато бъде разпитван при тези обстоятелства, става мълчалив или ядосан, когато бъде разпитван.

Така отново бива отведен. Тази представа се подсилва от друго характерно усещане при това средство – усещане, сякаш е стегнат с железни обръчи, лицето е бледо и изпито, а очите са хлътнали и сведени – както биха били тези на затворник. Тази притискаща болка се усеща особено в главата – главоболие с толкова силни болки, че предизвиква писъци или плач, последвани от чувство на задушаване.

По същия начин ужасната изпитвана болка може да се приравни с тази на човек, който бива брутално разпитван, чийто дух е сломен, чието тяло е било удряно и който е принуден да се превие надве от болка.

Като цяло тогава *Colocynthis* ще се „отстрани“, ако причината за болката му стане непоносима.

Colocynthis е средство със симптомна картина, при която практически няма част от тялото, вътрешна или външна, която да е свободна от болка.

Болките идват сякаш отвън навътре и засягат мускулите; ставите; нервите; цялата храносмилателна сфера; главата; очите; крайниците, матката, яйчниците и кожата. Характерът на болките е разнообразен и почти винаги силен, както вече беше казано.

Освен това има и други характерни усещания – усещане, сякаш езикът е попарен от гореща течност; усещане, сякаш коремът бива режен с ножове; усещане, сякаш матката е стисната в менгеме; усещане, сякаш в корема се смилат камъни.

Водещата модалност е движение >>>. Това означава, че движението, което също е интензивно и отчаяно по природа, е бягство от ужаса, изпитван при *Colocynthis*. Ако това не може да бъде постигнато, ще настъпи пълна отпадналост, всички сили ще изневерят, целият им свят и всичко ще изглежда погрешно.

NAJA TRIPUDIANS

Отрова от кобра

Повечето змии са преследвани – или от страх да не бъдеш ухапан или отровен от тях, или заради кожата и другите им телесни течности – и *Naja* не е изключение.

Представете си това:

Змията Naја е притисната в ъгъла; тя не е от наистина агресивните змии, ще нападне само след като е надула качулката си, изправила се е и е изсъскала, люлеейки се от една страна на друга. Това е предлагане или надежда за шанс за преговори, готовност за сделка, живей и остави другите да живеят. Така възбудата се редува със сдържаност. В един момент изпълнена с надежда, в следващия – знаейки, че ще загуби, че ще бъде наранена от обкръжението си.

Въпреки това тя отстъпва контрола си на своя похитител – тя е под свръхчовешки контрол. Преди да бъде убита с брадва (суицидна нагласа с брадва), змията преминава през цялата гама от възбудими, треперливи страхове. Има стягане и натиск в гърлото, усещане за задавяне, сърцето е пълно с болка, има загуба на сила в крайниците, отчаянието и объркването вземат връх, после меч, направо от огъня, бива забит в гърлото ѝ, докато цялото тяло не бъде пронизано – има усещане за нажежено желязо, преминаващо през него, и чувство за голяма тежест върху тях.

Това е ужасът в Naја, който поражда чувството, че всичко е погрешно.

Преди да настъпят чувствата на преследване, Naја е много сериозен и съвестен, воден от нуждата да помага дори на онези, които преди са го наранили. Но това е повече от дълг – това е противоречие на волята, съчетано със страх от провал.

„Трябва да успея дори там, където не съм желан. Цял живот съм бил пренебрегван, претърпял съм големи несправедливости, всичко е погрешно и трябва да го поправя, дори ако това ме доведе до нищета.“

Това е въртенето на волята, теглена в две посоки, движеща се напред-назад към места, където не иска да бъде – безнадеждните преговори, които змията опитва преди окончателната си гибел.

Чувството на теглене в две посоки се разпознава като противоречие на волята – усещат, сякаш имат две воли, а във физически смисъл това се представя като усещане, сякаш главата бива стягана с винт, опитвайки се да събере двете воли. Много други органи имат това усещане за събиране.

Naја е змията, която използват заклинателите на змии – те нямат уши, така че всъщност не могат да чуят флейтата. Всъщност се полюшват според движението на флейтата, която заклинателят държи пред тях. Това въртене или полюшване е свързано с влияние, сила, авторитет, посока, чара, който се упражнява в молбите при

пазаренето. Защото Наја има много, с което да се пазари – това е много отровна змия и ухапването е смъртоносно. Отровата ѝ е невротоксична и когато бъде инжектирана в достатъчни дози, жертвата усеща изтръпване, което постепенно се изкачва нагоре, докато дихателните мускули не се парализират. Главата се усеща куха, а болката е сякаш са получили удар по тила, ударени отзад. Има усещане, сякаш мозъкът е разхлабен.

Чувстват се опиянени, губят власт над крайниците си, не могат да преглъщат, пулсът е бавен и треперлив, сърцето е застрашено от парализа и смъртта настъпва от дихателна недостатъчност. Но свръхчовешкият контрол, налаган върху змиите от онези с подходящия опит, далеч надхитрява отровата на Наја. Това е ситуация без изход.

Част от последващата парализа засяга гласа. Речта става неразбираема, замъглена и гласът се губи заедно със силата за пазарене.

Всичко, което е погрешно, вече не може да бъде поправено. Умът блуждае. Размишляват мрачно над въображаеми беди – това въображение е същността на чувството, че всичко е погрешно.

Има усещане за чезнене, чувство, че са нежелани, както често е при повечето змийски средства. Скръбта е напълно осъзната.

Наја се ужасява да бъде оставен сам. Оживяват през нощта и копнеят за стимула на другите около тях, за да се чувстват желани, да бъдат част от обществото по някакъв начин. Ако не могат да имат стимула на друг човек, ще търсят възбуда чрез алкохола, но това само влошава страданията им още повече.

Тази принуда за събиране (която се отразява в противоречието на волята и усещането в някои органи) ги прави много чувствителни към обкръжението им – още основания да чувстват, че всичко е погрешно. Нуждаят се да се чувстват в безопасност, но има заблуда, че ще бъдат наранени от обкръжението си. Не понасят дъжд, но се възбуждат от огън. Огънят ги съживява, прави ги игриви, носи фантастични възторзи, дори лудост. Огънят и дъждът са враждебни един на друг – още противоречие на волята и още ужас.

KALIUM CARBONICUM

Калиев карбонат

Твърд и сдържан и все пак без сила – всички калиеви средства имат слабост, а при Kali carb тази слабост е съсредоточена в гръбнака.

Подобно на Natrum muriaticum, Kali carb се срутва под бремето – гърбът поддава, освен ако не бъде подпрян с още повече твърдост, а без гръбнак, без опора, човек е склонен да падне и когато знаеш, че ще „паднеш“ (физически, психически или емоционално), обкръжението ти ще изглежда като бездна. Наклонът е дълбок, усещаш потъване, чувстваш се кух и безтегловен, докато бездната те придърпва все по-близо и по-близо.

Страхлив и тревожен, Kalium carbonicum се нуждае от подкрепа и желае да бъде носен – отнесен далеч от ужаса на бездната. Искат, но не искат – всичко едновременно. Искат да бъдат разтривани и подпирани, но не понасят да са с хора, отвращава ги идеята да зависят от другите и все пак просто нямат способността или увереността да оцелеят добре без опора.

Това е една от причините да ядат толкова много захар. Захарта става приятел, съюзник, опора. Голяма част от тревожността им се усеща и в стомаха, който се издува от газове и пари от киселини. Има усещане, сякаш стомахът е пълен с вода (разтваряща цялата тази захар).

Страхът е емоцията, която доминира липсата на увереност при Kali carb, а слабост на други нива съпровожда този страх.

Всички тъкани и стави са отпуснати и поддават, гърбът се усеща счупен и слаб, както и крайниците, и има непреодолима нужда да легнат поради слабостта. Функциите на сърцето са нарушени и слаби и това може да се види по огромните торбички под очите, характерни за Kali carb. Това е натрупване на вода, от която клетките на тялото не могат да се освободят поради слабостта на способностите и постиженията.

Белите дробове са слаби (склонност към пневмония), а интелектът също е слаб. Тази слабост е обща за всички калиеви средства.

Има редуващи се настроения, те не винаги са в това състояние на тревожност и свръхчувствителност. Наподобяващи заоблен правоъгълник, те са склонни да бъдат

меки, пълни и отпуснати и не очаквате такова ниво на тревожност, затова понякога виждате само по-раздразнителната страна на природата им – това редуване придава тежест на недоволството им, те никога не са щастливи в никоя ситуация – нито кръг, нито правоъгълник.

Изпълнени със страх и фантазии, които подхранват липсата на увереност. Страх от бъдещето, от болестта си, от смъртта, от призраци, от това да бъдат сами, защото това <<< ситуацията, а все пак знаем, че се отнасят лошо с компанията.

Свърхчувствителността също влошава това състояние – болка, шум, течение и допир, дори най-малкото от тях ги стряска, а ако бъдат докоснати по ходилата, усещането се разпространява из цялото тяло – чувстват се на ръба на бездната през цялото време, сякаш животът им виси на косъм. Едно от най-странните усещания при това средство е, че сърцето се усеща, сякаш виси на косъм.

Този израз обобщава нуждите на Kali carb – той представлява много крехко състояние, а Kali carb е мек, нуждае се от защита, иначе бързо се окислява, има трудна връзка с водата. Използва се в порцелановата и стъklarската промишленост, за да направи изделията по-здрави, и е от съществено значение за растежа.

Но е почти невъзможно да вървиш напред, да прескочиш бездната, когато животът ти виси на косъм.

Най-страшното им време е 3 часа сутринта. Сякаш за да раздвижат онова, което е фокусът на дилемата, започват да сънуват или да виждат призраци, хора, птици, крадци, маски, гадини, дяволи – всички идват да предизвикат най-дълбоко липсващата способност – тази да бъдат независими.

Сигурно е ужасяващо да се чувстваш на ръба по този начин. Изпитват внезапна загуба на съзнание – тогава бездната е победила.

РУБРИКА – ЗАБЛУДА, ЧЕ Е МРЪСЕН

СРЕДСТВА

SYPHILINUM

Нозод от сифилис

Филмът „Носферату“ със сигурност е един от любимите ми. Заснет от Ф. В. Мурнау през 1922 г., той е базиран на романа на Брам Стокър „Дракула“.

Не можеше да бъде автентична адаптация, защото по това време имаше спор за авторските права, и това изглежда създаде прецедент за всяка бъдеща версия на историята за граф Дракула – поема, пиеса, филм, телевизия – всеки автор внасяше своята интерпретация в добре познатата история за вампирите и нощните призраци. Но според мен „Носферату“ беше блестящо произведение.

Думата „носферату“ има гръцко влияние и означава „преносител на чума“, а думата „дракула“ означава „дяволът“ на румънски – близо до трансилванския дом на графа (доколкото политиката позволява, тъй като границите са се местили с времето).

Всички мислим, че познаваме историята добре, но поради всички интерпретации си струва кратко резюме: английски адвокат е поканен в замъка на граф Дракула, за да даде правен съвет относно покупката на имот в Англия. Но докато е при графа, той е взет в плен и е посещаван от женски вампири.

Графът е този, който му помага да избяга, и те пътуват заедно до Англия с руски кораб, който засяда край Уитби – всички на борда са мъртви, а вълк (избраната животинска форма на Дракула) е видян да бяга от кораба. Корабът не съдържа нищо освен сандъци с пръст. (Тук си струва да се отбележи, че може би привидната мизогиния на Стокър му е позволила да „обвини“ жените, а не граф Дракула, че са основните вампири.)

Приятелка на съпругата на адвоката започва да линее и се подозира, че е била вампиризирана (съблазнена и изсмукана до последната капка кръв); правят ѝ кръвопреливания, но тя умира и става една от „немъртвите“.

По време на процеса на вампиризиране е от съществено значение да се обмени кръв между жертвата и вампира, за да може вампирът да придобие психически контрол над жертвата.

Останалото го знаете, но има един персонаж в книгата, който също е интересен – един от хората под грижите на психиатъра д-р Сюърд. Този човек яде насекоми, паяци и птици, за да извлече жизнената им сила. Той също така „усеща“, когато Дракула е наблизо.

Брам Стокър е ирландец и като възрастен живее в Лондон, наслаждавайки се на висшето общество с хора като Оскар Уайлд, Лео Фаню, сър Артур Конан Дойл, Мери Шели и Хенри Ървинг (чиито размашисти маниери използва за Дракула).

Два от другите му романи – „Змийският проход“ (действието се развива в ирландско село, където Свети Патрик се бил с Краля на змиите, който скрил короната, златото и скъпоценностите си някъде в хълмовете – това съкровище било търсено от злия Черния Мърдок – а селото имало наблизо подвижно тресавище, наречено „килимът на смъртта“, което заплашва всички).

Също и „Леговището на белия червей“ (изцяло за ухапвания от змии, пещери, халюцинации и смърт, известно и като „градината на злото“) ясно показват, че Брам Стокър е някъде в мъките на викторианската лудост, а по времето, когато пише „Леговището на белия червей“, той показва признаци на психично заболяване, смятано за свързано със сифилис, макар че се споменава, че страда от болестта на Брайт – вероятно за да изглежда по-благоприлично, но болестта на Брайт е дегенеративно бъбречно заболяване, което може да е със сифилитичен произход.

Дотук имаме преносители на чума; дяволи; замъци; кораби и морето; вълци; нощни призраци; смучене на кръв; обмяна на кръв; изтощение; кръвопреливания (форма на пречистване?); мъртви и немъртви; психически контрол над друг; ядене на насекоми, паяци и птици за извличане на жизнена сила; необичайно сетивно възприятие; змии; пещери; скъпоценности и злато; халюцинации; мрак; и зло. Ако добавите визуалните аспекти на „Носферату“, бихте имали и особена влачеща се походка; гърбица; дълги, кокалести и деформирани крайници; плешивост; дълги предни зъби и изпъкнали очи; тишина; мрак и чувство за надвиснал ужас, особено от здрач до зори – идеалната обстановка за симптомната картина на Syphilinum и идеалната обстановка, в която пътешествието с ужаса да вземе връх – плахите да се обърнат сега.

Симптомната картина е на разрушение – чрез убийство, самоубийство, ярост, деформация, злоупотреба с вещества, разпад, разяждане и разязвяване, хронично възпаление и обриви, вътрешно потискане и липса на растеж, представени от закърняlost и незряlost без развитие, и все пак, в противоречие, видът е повехнал и стар, сякаш бърза към ранна гибел.

Емоционалният и психическият праг е крехък, меко казано. Основната заблуда е, че са мръсни, опетнени, замърсени и прогнили до сърцевина – тази „мръсотия“ (на която е закачен неонов надпис, крещящ „Извърших сексуален грях“) трябва да бъде наказана според очите на притежателя ѝ, т.е. „себе си“. В сифилитичното състояние има толкова много самокритика, че не е нужна повече от никой друг – „азът“ е онзи, който унищожава себе си.

Наказанието е разрушение, съпроводено от разпознаваема нужда от пречистване и възстановяване – защо иначе да разрушаваш, без да искаш да възстановиш онова, което е било увредено и тероризирано по някакъв начин?

Това пречистване приема формата на непрекъснато миене на ръцете; усещане, сякаш гореща вода тече през вените; непоносимост към близостта до морето (това е твърде обширен процес на пречистване, а соленият въздух влошава разяждането); постоянно потене и продължаващи секреции (изливане); загуба на памет (твърде отвратително, за да искаш дори да си спомниш); безпокойство (търсене на нова основа, върху която да градиш); чувство на благополучие в планината или на голяма надморска височина, където въздухът е чист и свеж; нужда да бъдат сами (за да не опетняват другите); обилно сълзене (друга форма на „измиване“); привични спонтанни аборти (отново сякаш за да не заразяват другите); отказ от храна (това е разрушително, но гладуването също пречиства); пролапс (вътрешните органи се опитват да избягат, да изпаднат); усещане, сякаш са далеч; усещания, сякаш вътре има нещо живо или пърхащо; усещане, сякаш гърлото бива разкъсвано на парчета (вампирът обича гърлото заради интензивното кръвоснабдяване там); усещане, сякаш темето се отделя; хронични обриви.

Но, разбира се, това всъщност не е пречистване, а описание на сифилитичното състояние, което се утвърждава – вампирът е дошъл и си е отишъл – мъртъв, но немъртъв – но миазмът е жив и готов със своя ужас.

Няма пречистване, нищо не може да отмие петното, докато то разязвява, разрушава и пътува все по-навътре. Запознайте се с *Treponema pallidum* – осакатената бактерия, отговорна за сифилиса (поне изглежда нещо подобно – къдрав прилив и отлив на унищожение).

Болестното състояние започва с първичен шанкър – раничка, която скоро изчезва, докато не настъпи вторичен израз – обрив и може би други симптоми като загуба на тегло, треска, мускулни болки или подути жлези. Накрая в късния стадий се развива увреждане на вътрешните органи, което често води до парализа или трайно мозъчно увреждане.

Разрушителната интернализация, зърната чрез външното пречистване или изливане, може да се визуализира като възловата и подута; напукана и перфорирана; разяждаща и разязвена; сбръчкана и атрофирала; зловонна и гъста; подута и обривна; потисната и парализирана.

Излишно е да се казва, че има безнадеждност и отчаяние, отпадналост, невероятна тъга, страх и изтощителна депресия, която или се активира в ярост с нервни полюции, или се спуска в дълбоко страдаща апатия – приижда и отлива точно като вълнообразната форма на бактерията.

И всичко това е много по-лошо в глухата, или немъртвата, нощ, когато нежеланите посетители слизат на брега. Пълнолунието е време на влошаване при *Syphilinum* и антидот срещу вампирите и смученето на кръв, но това е само утеха на тази кошмарна сцена на предчувствията на *Syphilinum*.

Без да подозира, Брам Стокър извиква чрез собственото си болестно състояние истинската отвратителност и ужас на симптомите на *Syphilinum* в граф Дракула, а съдържанието на някои от другите му произведения също визуализира още доказателства за други сифилитични средства като *Aurum*, *Lac Caninum*, *Mercurius* и *Nitric acid*.

РУБРИКА – ЗАБЛУДА, ЧЕ СТАЯТА Е КАТО ПЯНАТА НА БУРНО МОРЕ

СРЕДСТВА

SECALE CORNUTUM

Мораво рогче

Всичко при Secale е бурно и в по-голямата си част това „бурно море“ е свързано с раждането, живота и прераждането. Всеки аспект от съществуването им е застрашен от разлагане – чрез изтощение, отпадналост, измършавяване, гангрена, кръвоизлив и други изтощителни секреции като диария, лудост, потискане, слепота, парализа и смесица от други усещания, които обхващат основно чувство за двойственост, т.е. живот срещу смърт, твърдо или отпуснато, добре и не толкова добре – сякаш едното е живо и иска да се изрази, а другото пада или бива изтласкано, пълзи наоколо, просмуква се – сякаш мек въздух пълзи по гърба.

Другото основно усещане е, че са запушени или препречени, понякога съпроводено от усещане, че нещо вътре е живо – това е идентичността, която трябва да бъде почитана и подхранвана и на която трябва да се позволи да оживее.

Макар Secale да представлява зърнената култура ръж, средството всъщност е гъбата, която процъфтява върху ръжта (*claviceps purpurea*) при влажни условия – така имате двойствеността, симбиотична връзка между двете. Разлагането е върховният ужас – бавно, гниещо, гангренозно, гноясващо, изтичащо – едното оцелява, другото се предава.

В компенсация на това, т.е. за да се предотврати заплашващото разлагане, има изблик на нервни гърчове, които се редуват между скованост и отпускане; свиване или разтваряне на крайниците – подобно противопоставяне между непокорство и подчинение.

Много от зърнените култури имат характеристиката да са изправени и твърди, но готови да се пречупят и счупят при лошо време – това важи и за тревите и тръстиките и

лесно може да се види отразено в симптомната картина на Secale. Става дума основно за оцеляване в бурното море от пяна.

Оцеляването е свързано и с размножаването (опрашването) и именно в тази област Secale е най-измъчван. Опрашването и размножаването представляват духа на онези, които търсят своята идентичност чрез контакт с другите, но това не може да се осъществи при Secale. Матката е твърде слаба, менструацията е твърде нередовна, има заплаха от спонтанен аборт, по време на раждането няма изгонваща сила, плацентата става септична, настъпва пролапс и гангрена може да засегне женските органи.

Борбата за намиране на идентичност в тази бурна пяна не е лесна задача. Борбата е представена и от нашествието или заразяването с гъбата, която в крайна сметка разлага Secale. Ако нямаш идентичност, лесно бива завладян – обратно към чувството за двойственост.

РУБРИКА – ВИЖДА КРАДЦИ

СРЕДСТВА

SOLANUM TUB. AEGROTANS

Гнил картоф

Има редица средства от групата Solanum, но общи за цялата група са симптоми, които имат насилие и внезапност в себе си, а болките/усещанията са характерно спазматични, дърпащи, стрелкащи, задушавачи. Има много ярост и мрак и страх от внезапна смърт. Противоположно на това, разбираемо, има ступор, припадъци и загуба на съзнание, означаващи бягство от турбуленцията. За да се завърши триадата от активна, пасивна и компенсаторна криза, съществува весела и жизнена енергия, която им позволява да бъдат смели пред лицето на несгодите.

Верижната реакция започва с първоначално нарушение – отравяне (всички картофи имат потенциал да бъдат отровни), което е подобно на разочарованост, горчивина и негодувание. Тази „отрова“ поражда турбуленцията

- Пищящ делириум (solanum nigrum и solanium)
- Разрушение (solanum tub aeg)
- Многословие (solanum tub aeg)
- Раздразнителност (solanum mammosum)

Тревожност, не може да мълчи (solanum mammosum)

Огорчение относно последствията (solanum mammosum)

Критичен и порицаващ (solanum tub aeg)

Страхлив – заблуда, че в къщата има крадци; страх от разбойници (solanum tub aeg).

Тази заблуда и страх са най-вътрешният фокус на групата – нещо им е било отнето и затова има протягане, хващане, посягане да го върнат (хваща с ръце, посягащи жестове – solanum nigrum).

Те също правят дъвчеши и преглъщащи движения (solanum nigrum) – символ на вземане, задържане, без да се налага да се връща. Веднъж погълнато – изчезнало завинаги.

Голяма част от този страх се подхранва от вярването, че ще умрат внезапно.

Имат страшни сънища за пожари, смърт, силен плач, революция, хора, превърнати в животни (загуба на идентичност = още повече загуба), трупове и локви кръв – кръв, която може да е изтекла от тях, докато лежат умиращи, губейки кръвта, която е тяхната жизнена сила и в крайна сметка тяхното продължение.

В същата тема за страха от загуба или от това нещо да бъде отнето са и сънищата за крадци, виждането на крадци в сънищата – какво идват да откраднат?

Може би си струва да си спомним за въздействието на картофения глад в Ирландия, причинен от болестта на гниещия картоф, която причини смъртта на много хиляди. Този спомен остава в изпитването и представлява окончателната загуба.

PETROLEUM

Нефт

Petroleum се изпарява и се губи, без спомен какво им се е случило. Има смисъл, като се замислиш. Когато едно вещество се изпари, то се разпръсква, избледнява и става друга материя. Това е още по-важно, когато знаете, че Petroleum има чувство, че е двоен, усещане за двойственост – съберете двете (двойствеността и изпаряването) и имате усещане, сякаш е обвит в мъгла.

Сякаш има було пред очите, което пречи на истинското виждане, на истинското възприемане на живота. Те са бомбардирани от странни усещания, всички отвличащи от истинското аз – чувстват се, сякаш са направени от дърво или са натъртени; сякаш студен вятър духа по главата; сякаш нещо живо е в главата; сякаш студен камък е в сърцето; сякаш в крайниците няма стави; сякаш нещо се откъсва от стомашната ямка – това е началото на изпаряването, парче по парче.

Като физическо допълнение кожата започва да се напуква и да се разпада.

Изпаряването обикновено предполага бавно отпътуване, но при Petroleum има ясно изразено бързане да стабилизират ситуацията си.

Знаят, че се разпадат и изчезват в етера – една от причините да създават двойна личност (двама винаги е по-добре от един) и затова са скептични относно бъдещото си съществуване, но трябва да побързат, за да получат резултат, по един или друг начин. Понякога двойствеността става тройственост, сякаш за допълнителна застраховка.

Тази ситуация „купи сега, плати по-късно“ е типична за Petroleum – те просто искат все повече и повече и това е материалистичен поглед към живота – отново, недоволни от двойна идентичност, стават трима. Тук влизат в игра крадците и „откраднатата идентичност“. Там, където има материализъм, обикновено има алчност и излишна екстравагантност – ако нещо бъде откраднато, винаги има още, а причината да има още е, че има страх нещо да бъде откраднато. Това може да е дилемата „кокошката или яйцето“, но се разпознава като симптом – грешка в личната идентичност. Когато се страхуваш да изгубиш себе си, „естествено“ се страхуваш от крадци и впоследствие чувстваш, че са навсякъде около теб, готови да се нахвърлят и да откраднат.

Глава 4 – ПРАХОСВАНЕ

ПРЕМЪЛЧАВАНЕТО НА ПРОМИШЛЕНИТЕ ОТПАДЪЦИ ЗАСИЛВА ЖЕЛАНИЕТО

ДА ПОСЕТИШ СУПЕРМАРКЕТА.

КУПИ СИ ПОРТЪРХАУС СТЕК

И ПРАТИ КАПИТАЛИСТИТЕ В КЛАНИЦАТА!

Загуба на време, загуба на пари, загуба на усилия, прахосване на храна, пропилян живот, прахосване на енергия.

Отпадък = излишно; неизползвано; нежелано; допълнително; ненужно; отломки; боклук; смет; изпразнения.

Думата подсказва състояние на излишък, остаряlost, изразходване и разпад – онова, което не е нужно за пътуването и затова безцеремонно бива изхвърлено!

Сега живеем в общество на „изхвърлянето“, където толкова много неща са проектирани да бъдат краткотрайни. Това е придатък на капитализма, при който постоянно трябва да разменяме, за да придадем изкуствена стойност на притежанията си, но истинската необходимост произтича от страха от загуба, страха да нямаш. Възможността да изхвърлиш нещо ни дава власт над онези, които нямат този лукс.

Полярността на прахосването е трупането, събирането, тъпченето и скриването, натрупването и складирането. Това показва нашия статус, нашето богатство. Придобиваме онова, което всъщност не е необходимо, и упражняваме спешната нужда да изхвърляме, изритваме и разтоварваме живота си от отпадъци със забележителна лекота. Може би затова светът е способен да понася едновременно глад и алчност.

Но може да има и много по-дълбоки емоционални причини за съществуването на прахосването. Достатъчно дълбоки, бих казала!

Повечето от рубриките, избрани за тази глава – усещане за умирање; пълен с желания; отказва да яде; клептомания; изхвърля неща; заблуда, че се топи – всички имат в сърцевината на своята заблуда, на своята измислица, липса на грижа и недостиг на емоционално подхранване. Може би именно тази липса движи нуждата ни от излишък и следователно от прахосване.

Нищо не може да бъде по-дълбоко от усещането за умирање без действителност. Да бъдеш пълен с желания е капризно, нестабилно и пълно със съмнение. Някой, който отказва да яде, който е станал анорексик или булимик, със сигурност е стигнал до това болестно състояние поради паралелна липса на емоционално хранене. Онези, които развиват клептомания, се опитват да откраднат обратно цялата грижа и хранене, от които преди са били лишени. Изхвърлянето на неща показва действащ отблъскващ механизъм – някой, който е в режим на атака и отблъсква онова, което му се дава и не е желано, или по-важното, онова, което отчаяно се желае, но не може да бъде взето по различни причини. Заблудата, че се топиш, сигурно е едно от най-тъжните състояния – бавно размразяване и втечняване, докато накрая изчезнеш, без никой да забележи. Какво прахосване!

Рубриките и средствата за ПРАХОСВАНЕ ще бъдат:

- усещане за умирање = ether; lat m; cench;
- пълен с желания = dulc; spigelia;
- отказва да яде = kali chl; viol-o;
- клептомания = bry; staph; sep; kali brom; calc carb; carbo veg; absinthe;
- изхвърля неща = coffea; thea;
- заблуда, че се топи = sumb;

РУБРИКА – УСЕЩАНЕ ЗА УМИРАНЕ

СРЕДСТВА

ETHER

Етилов етер

Какво ли е да осъзнаеш, че умираш? Нямам предвид онези трудни времена на сериозна и терминална болест, а ОНАЗИ точка без връщане, мига, в който смъртта започва – сърцето току-що е спряло да бие и химичните промени вече настъпват. В този момент ли се питаш дали животът ти е бил пълноценен или пропилян? Възможно ли е в тази мъничка точка от времето мигът да се разтегне в необятност на преживяването? Може би все още чуваш погребалните камбани и неземната музика на траурната церемония, но можеш ли все още да преживееш младостта си отново, да изпиташ нещо ново и да пътуваш през светове, които тепърва ще посетиш?

Можеш, ако се нуждаеш от Ether – точно това се случва. Звучи като добро място и си струва да имаш усещането за умиране, но само ако можеш да се върнеш, защото Ether има и по-тъмна страна, която не е толкова приветлива.

Ether изпада в каталептично състояние, пълно с гърчове, делириум, яростна възбуда, и се изпълва със страх от ужасна предстояща болест като бронхит или менингит, която застрашава съществуването му; тялото става много студено, зрението се замъглява, крайниците се парализират, дишането е хъркащо, тялото е застойно, животът става неясен и усещането за умиране става реалност.

LATRODECTUS MACTANS

Черна вдовица

Не знам за вас, но аз наистина харесвам паяците, макар че никога не съм живяла с тях в страна, където дебнат в кофите и изскачат срещу теб в опит за бързо убийство. *Latrodectus mactans* е паякът черна вдовица – наречен така, защото е черен и има склонност да изяжда мъжкия си партньор – паячетата също научават тази склонност рано в живота и скоро започват да се ядат едно друго. Не е чудесно начало в живота, но е лесно да се разпознае „усещането, сякаш умираш“, когато то те гледа в лицето – тъжно е, че агресията трябва да бъде „научена“ толкова рано, за да се оцелее, но нуждата от оцеляване е тръбният зов, равен на „усещането, сякаш умираш“.

Но агресия ли е това, което се изпитва? Този паяк е срамежлив, плах и заседнал и макар като вид да е презиран и преследван, плахостта е крайният резултат, но нуждата да убива произтича от порива към канибализъм и трябва да разберем концепцията за канибализма, преди да можем да кажем със сигурност, че има агресия.

Latrodectus е едно от важните сърдечни средства и винаги съм смятала, че хората със сериозно сърдечно заболяване, което непрекъснато застрашава живота им, носят със себе си усещането, че могат да умрат всеки момент. Човекът, който се нуждае от това средство, има това изражение на страх на лицето си – изражение на дълбока тревожност и не без причина.

Усещането за гръдно стягане е крайно, а друго често чувство при хората със сърдечно заболяване е, че ще се задушат. Всичко това става много по-остро заради изпитваната ангина – толкова болезнена, че ги кара да крещят или пищят от болка, болка, която ще ги подлуди. Но в действителност причината често е белодробен оток, причиняващ мъчителна апнея, но може да се каже и че самата болка причинява задушавашото страдание, оттук и писъците и липсата на въздух.

Мъката е показателна за хронично състояние със сериозни остри епизоди – и двете могат да подхождат на Latrodectus. Както при много паякови средства, има крайна чувствителност и нервно раздразнение. При Latrodectus основната чувствителност е към шума – това е свързано с вибрацията, така че движението е враждебно и със сигурност ще се възприеме като влошаване. Паяковите средства имат общо и усещане за пулсации, туптене или бръмчене – отново вибрация – и Latrodectus има пулсации в различни части на тялото. Кожата също е изключително чувствителна. В остра фаза кожата става смъртно студена и много бяла, сякаш цялата кръв е източена и погълната, а в хронично състояние може да видите и косопад и усещания за пълзене по кожата и крайна реакция към болка от всякакъв вид. Но независимо дали е остро или хронично, много вероятно е клиентът, нуждаещ се от това средство, да се появи с вече диагностицирано кръвно, дихателно или сърдечно заболяване.

В медицинските среди е обичайно сърдечните заболявания да се смятат за резултат от лош начин на живот. Постоянно ни „информират“ за опасностите от лошото хранене, лошите навици, лошите избори и т.н., но голяма част от сърдечните заболявания могат да бъдат идиопатични. Причината, или етиологията, е много важна за хомеопатите, но понякога просто не може да бъде узната.

Човекът, който може да се нуждае от Latrodectus, има рядка кръв и затруднено съсирване, артериите се възпаляват, кръвоизливите стават хроничен риск – остър епизод като морбили, който развива усложнения като инфекциозна пурпура например, може да отговаря на описанието на това състояние – кожата придобива синкав цвят, понякога дори черен, заплашва гангрена, тялото става изключително

студено, черната кръв се изхвърля от стомаха и това наистина облекчава усещането за умиране (сякаш черната вдовица е била прочистена) – това подсказва основно хронично състояние като тромбоцитопения (състояние, което поддържа постоянен страх от смъртта поради понижените тромбоцити и следователно загуба на способността на кръвта да се съсирва и оттук кръвоизливи, които не могат да спрат – това състояние също е добре обхванато от симптомната картина на Latrodectus), а освен ако не е генетично заложено, защо някой би развил такова идиопатично състояние – сигурно има друга причина.

Връзката е оцеляването и трябва да се върнем към концепцията за канибализма, за да се задълбочим.

Някои от сънищата, записани при изпитванията на Latrodectus, предлагат образи на беззаконие и анархия; да си част от група и все пак съвсем сам – помнете, че при тези паяци няма родителско участие, така че липсата на грижа е очевидна и може би е още една причина паячетата да приемат канибалистична позиция – те просто имитират това, което са наблюдавали; живот в ъгъла, гледане навън, чакане да умреш (отхвърляне и прахосване), а канибализмът със сигурност носи намек за беззаконие и зависи дали ти или врагът ти чака.

Табу или не, същността на канибализма е поглъщането на врага – не само за да се обяви окончателното му позорно поражение, но и за да се погълнат чрез яденето по-добрите му качества като смелост, сила, решителност – ядливи трофеи, така да се каже.

Човек може да се чувства абсолютно отхвърлен и напълно пропилян, но да бъдеш погълнат от врага си е върховната чест – тя връща отхвърления в груповата идентичност и няма никакво прахосване.

Който не прахосва, няма да има нужда!

CENCHRIS CONTORTRIX

Медноглава змия

Понякога знаеш от какво средство се нуждае някой в момента, в който го видиш. Това не се случва често, но когато се случи, денят става „по-лек“.

Cenchris изглежда е някъде между Lachesis (макар и главно десностранен) и Arsenicum, може би с щипка Kali carb. Първото, което ще забележите, е отокът около очите, обикновено големи „торбички“ над очите. Имат и общ подпухнал вид, а природата им е или изключително разсеяна – ще дойдат твърде рано, твърде късно, ще забравят нещо в колата, ще се колебаят тук и там доста време, преди да седнат да ви разкажат историята си – понякога просто се взират и не изглежда да слушат – или ще дойдат в по-тревожно и напрегнато настроение и веднага ще ви кажат, че вероятно е безполезно да идват при вас, тъй като всъщност не вярват, че могат да им помогнат, но партньорът им е настоял да опитат хомеопатия – това е подозрителната природа от типа Cenchris, а не като подозрителността на Lachesis, която е подхранвана от ревност (макар че не може напълно да се изключи ревността като причина при Cenchris). В основата на тази подозрителна природа е чувството, че другите ги съдят и следователно ги наказват за това, изпращат ги да страдат. Самата заблуда е, че „ги изпращат в лудница“, но значението е същото – пълна загуба на живота, какъвто го познават – усещане, сякаш умират.

Тази заблуда се засилва още от чуването на гласове и чувството, че някой стои зад тях или до тях.

След това идва усещането, че са на две места едновременно, и тази идея за теглене в две посоки е онова, което предизвиква промени в настроението и всепоглъщаща тревожност – чувстват, че може би полудяват, и затова трябва да отидат в лудницата!

Идеята за преследване е дълбоко вкоренена във всички змийски средства, смъртта обикновено е внезапна и насилствена. Когато това чувство за преследване придобие тревожен профил, сърцето започва да боли, да тупти и да трепти. Усеща се, сякаш ще изпълни целия гръден кош и ще падне в корема – това е степента на страха в мига преди мъчението да удари. Това е насилие над сърцето в повече от един смисъл.

Заедно с преследването идва придобита вина – сигурно са виновни за нещо наистина лошо, щом са подложени на такова мъчение!

Много от змиите имат жива сексуална енергия и патологията често се развива в половите органи. Това със сигурност важи за Cenchris. Менструацията е изключително обилна и яйчниците са измъчвани от много болка, но по-важното е, че Cenchris е едно от средствата, които сънуват, че са свидетели или жертви на изнасилване – те са посветени в някаква тъмна и смущаваща тайна и това е сърцето на средството –

насилие, вина, страх, тревожност, несигурност накъде да се обърнат и оттук изгубено и замаяно състояние и усещане, сякаш умират.

РУБРИКА – ПЪЛЕН С ЖЕЛАНИЯ

СРЕДСТВА

DULCAMARA

Горчивосладко куче грозде

Да си пълен с желания, да искаш едно и после друго, да си вечно недоволен – това подсказва капризна природа, а Dulcamara със сигурност е такъв (едно от популярните имена на Dulcamara е „горчиво-сладко“), но към тази прищявна черта се добавя психическо объркване и неспособност за концентрация и именно те са предвестниците и вероятната причина за капризността и пълнотата с желания – има неспособност за фокусиране и умът става разсеян и блуждае.

Интересното при пълнотата с желания е, че Dulcamara, след като е имал желанието, после го изхвърля и отхвърля онова, което е поискал – няма складиране или трупане, а недоволен отхвърляне. Това се отразява в емоционалната сфера и се вижда като обидност без гняв; критичност; чоплене по завивките (при делириозни състояния); заблудни състояния, включващи уголемяващи се образи, които в крайна сметка изчезват (алчност и прахосническо отхвърляне); високомерие и безпокойство.

Това се вижда и на физическо ниво. Dulcamara реагира изключително силно на определени температури и метеорологични условия.

„Времето“ само по себе си непрекъснато се променя – това е предназначението му – да осигури пълния набор от възможности, никога статично, и затова Dulcamara не понася да изстине, когато е сгорещен (това е твърде объркващо, твърде непостоянно, твърде внезапно), нито може да понесе влагата и студа в каквато и да е форма – от

времето, храната или приложенията. Това е фино настроено средство и се заклества, почти се парализира в това безкомпромисно състояние. Отделни части всъщност се парализират (подобно на *Causticum* в много отношения), като пикочния мехур; врата и гърба; гласните струни; езика; белите дробове (оттук и продължителните катарални състояния, към които е склонен *Dulcamara* – не може да изкара слюзта); и различни потиснати състояния (потискане = вид парализа – неспособност за хармонично изразяване).

Обикновено най-важното потиснато състояние е онова, което се вижда по кожата, а ако не е действително потиснато, кожните заболявания ще бъдат упорити и дълготрайни. Има екзема; трихофития; брадавици; херпес; язви и циреи; краста. Като показател за упоритата природа на кожните неразположения се развива дебела, кафява/жълта коричка. Може би външен защитен слой, за да отблъсне онова, към което са толкова чувствителни, но и знак за потенциалната възможност за „отхвърляне“ (коричката винаги трябва да се пукне и да падне).

Въпреки всички признаци на парализа, при *Dulcamara* има и форма на постоянно движение. Те са неспокойни, чувстват се по-добре от движение и изпитват редица „пълзящи“, „гъделичкащи“, „червеобразни“, „стрелкащи“, „вълнообразни“ усещания – всички подсказващи постоянно движение.

Dulcamara е част от семейство растения *Solanaceae* – група средства, които споделят обща тема за внезапност и силни, нападателни симптоми.

При *Dulcamara* на емоционално и психическо ниво можем да видим тези теми в обидната природа, критичността, забързаността, свадливите настроения и разбира се в пълнотата с желания и все пак постоянното изхвърляне на неща. Именно това „изхвърляне“ отразява общата предпоставка за изблик. И точно както кожната коричка трябва да се „пукне“ и същевременно да е защитна, това избухване се вижда и във физическите реакции, като главоболията, при които главата сякаш ще се пръсне; експлозивната кашлица; диарията, която може да е експлозивна; сякаш огън излита от очите.

Както при много средства, при *Dulcamara* има редуващо се състояние – от една страна парализа (нужда), а от друга изхвърляне (ненужно, отпадък) – и това е причината средството да е пълно с желания.

SPIGELIA

Спигелия (розов корен)

Spigelia е в състояние на разстройство и е объркан до степен да е весел, когато го боли; чувства се възбуден след тъга и е изпълнен с веселие, след като сърцето се е задействало със сърцебиене, сякаш сърцебиенето е „шоков“ фактор, необходим, за да изведе на преден план силно напрегнатите емоции. Случило се е нещо внезапно и шокиращо и те са хвърлени в състояние на възбуда и тревожност. Шокирани са или са получили сътресение и чувстват, че ще паднат от предишните си здравословни обстоятелства на сигурност.

Spigelia е и периодично средство, доколкото състоянието на мъка ще отшуми в мрачна унилоост, при която просто седят и се взират, сякаш потънали в мисли, а после сърцето ще забие силно и те ще бъдат шокирани обратно в действие.

Основният афинитет на Spigelia е към нервите и лесно може да се види как се проявява периодичното качество – невралгия, периодична, но силна болка, която „тече“ по нерв, нагоре и надолу, напред и назад, идва и си отива, идва на пристъпи внезапно, почти като електричество, а при токов удар първо имаш внезапния и болезнен пристъп, после изтръпването, мравучкането и после шока, който почти парализира.

Карфици, игли, остри и заострени предмети като ножове фигурират много при Spigelia.

Не само че болките се описват като електрически или като искри, или като ножове, или сякаш са забити игли, но има и силен страх от всичко остро или заострено като тези предмети и този страх съществува, защото тези остри и заострени предмети отлично представят характеристиките на силните невралгични болки. Дори допирът предизвиква силна чувствителност.

Тези болки могат да следват всеки нервен път, но най-често се срещат в лицето, главата, очите, зъбите, фиброзната тъкан и сърцето.

Тогава защо Spigelia е „пълнен с желания“ и как това е свързано с прахосването?

Spigelia и редица други средства в рубриката „пълнен с желания“ са средства, които имат специален афинитет към глистните състояния – Arsenicum; Carcinosin; Cina;

Ipсасuаnнa и т.н. Именно присъствието на този „друг“ поражда почти постоянното състояние на капризност, често срещано при всички „глистни“ средства.

Това се вижда особено в хранителните изисквания – апетитът е или ненаситен, или има пълно пренебрежение към храната. При някои клиенти това може да се разпознае като булимия и/или анорексия.

Spigelia има дори усещането, сякаш в гърлото се надига червей. Вечно трябва да угаждат на този „друг“, както и на „себе си“, затова винаги има несигурност в желанията им. Винаги придирчиви, колебливи, променливи, никога не знаят наистина какво искат, а когато го получат, го изхвърлят (на червея, който охотно го взема). Затова винаги са пълни с желания, никога не са доволни, а „желанието“ е пропиляно за червея.

РУБРИКА – ОТКАЗВА ДА ЯДЕ

СРЕДСТВА

KALIUM CHLORICUM

Калиев хлорат

Много е писано за тъгата, дълбочината и отчаяните причини, които може да стоят зад хранителни разстройства като анорексията – ето едно стихотворение за човек, който бавно намира изцеление чрез това средство.

Винаги имам приятел с мен, но никога до мен
Този приятел ми дава сила, с която да се скрия
Храната е моята отрова, кара ме да се гърча
Знам, че трябва да гладувам
Усещам кръвта в пулса си
Кръв тече от носа ми, донякъде помага

Да съм отделена от част от себе си, капка по капка
Течността излиза, но нищо не бива да влиза
Като подута язва с нищо в центъра
Това е тялото ми, гладно, празно и студено,

Изродено, кървящо, жълтеникаво, неизказано
Мизерията прави смъртта желана
Но дали тревогата ми е изцяло хипохондрична
Ако откажа да ям, трябва да умра
Но преди това – анемия
Афти, нефрит, отоци, гангрена,
Безумието, лудостта, тъгата и депресията
Чувствам се тъпа и глупава, сърцето ми е смутено
Сънувам ужасни неща, но оставам невъзмутима
Докато все още отказвам да ям и линея
Смъртта ще се приближи и за нея се моля
Нервна парализа със сърце, което е студено
Безразличието е пълно, или поне така ми казват
Знам, че трябва да гладувам, и все още отказвам да ям,
Язви, токсемия и сега смъртта посрещам.

VIOLA ODORATA

Миризлива теменуга

Това растение има повръщателни качества (предизвиква повръщане, прочистване) – съдържа виолин (подобен на еметина в *Ipecacuanha*) и затова е използвано по този прочистващ начин („старата“ школа) за лечение на амевна дизентерия, а хомеопатично – при глистни разстройства.

Там, където има случаи на нужда от прочистване, почти винаги ще откриете и история на потискане и това определено е така при *Viola odorata*.

Някъде между това „потискане“ (задържане) и „изразяване“ (прочистване навън) откривате нервно, възбудимо, многословно и чувствително състояние. Те могат да заседнат в единия край или дори в прехода от потискане към изразяване.

Ако потискането продължи, лесно е да се види защо това средство има приложение при ракови състояния, но имате и странни усещания като това да си изсъхнал, притискане, сякаш камък лежи на гърдите, въртене, като бит, парещи усещания тук и там и сякаш кръвта напирва навън – звучи повече като рецепта за омлет, но тези усещания следват същата линия на веригата от потискане към изразяване.

Също така при случаите на потискане има интернализиране на болките. Както вече беше казано, ракът може да е един пример за това, но *Viola odorata* има вътрешни болки като от натъртване в костите и мускулите, особено в горната част на тялото, от китките нагоре, кулминиращи в парещи главоболия, които предизвикват объркване на ума и неспособност за концентрация.

На езика на цветята миризливата теменуга символизира любов, плодовитост и също скромност, но скромното качество скоро преминава в унилоост, която от своя страна става нервно, тревожно и понякога истерично състояние, което може да изглежда едновременно детинско и/или заблудно (стават много фантазьорски) – това е веригата от потискане към изразяване и именно в последните ѝ стадии най-вероятно ще срещнете отказа от храна. Почти като детински, упорит отказ.

Когато се лекува случай на глисти, обичайно е да се види силно желание за месо (сякаш за да се нахрани червеят и нищо да не се прахосва), а *Viola odorata* има този симптом по отношение на месото, но по-общият отказ от храна може да бъде свързан наистина само или с упорития отказ да се храни червеят (различен ъгъл на нежеланието да се прахосва храна за паразита), или с това, че не са в състояние да ядат (последната част на веригата), или с това, че са заседнали във веригата и не разбират, че трябва да ядат, за да оцелеят. Който не прахосва, няма да има нужда.

РУБРИКА – КЛЕПТОМАНИЯ

Нека първо разгледаме самата дума – клефт = грък, принадлежащ към една от няколкото независими, въоръжени и понякога разбойнически общности, образувани след турското завладяване на Гърция. От разбойническия, бандитски елемент (brigand може да означава и да донесеш сила и чест) получаваме клепто = крада. С добавянето

на мания накрая имаме = упорит, невротичен импулс за кражба, особено без икономически мотив, при който откраднатият предмет обикновено се смята, че има символично значение за клептомана. Почти като сврака.

Желанието за кражба е непреодолимо и обсебващо, а акцентът е върху кражбата на предмети, които не са рационално необходими за лична употреба или с парична стойност.

Може би бихме могли да разширим това до „Желае повече, отколкото му/й е нужно“; или „Капризен, не знае какво иска“; после има „Заблуда, че е откраднал/а нещо“; „Страх от бедност“; „Противоречие на волята“; и „Прави безполезни покупки“, които да се вземат предвид при анализа.

Етиологията не бива да се подценява и може да се окаже потвърждаващ фактор в случая – като ревността например. Някои клиницисти разглеждат клептоманията като част от спектъра на обсесивно-компулсивните разстройства, мотивирайки се с това, че много хора изпитват импулса за кражба като нежелано натрапване в психическото си състояние. Други данни подсказват, че клептоманията може да е свързана с разстройства на настроението като депресията – която от своя страна ще има своя етиология.

Но акцентът наистина е върху нуждата от кражба. А работата е там, че можеш да откраднеш почти всичко. Можеш да откраднеш целувка, идеи, поглед, време, вещи, увереност, защита, енергия, пари, свобода, тайни, идентичност и т.н.

Ако разгледаме по-отблизо някои от средствата в тази рубрика, това може да хвърли малко светлина и да ни даде по-дълбоко разбиране за тези средства.

СРЕДСТВА

BRYONIA

Дива тиква (бриония)

Bryonia засяга всички серозни мембрани, причинявайки силно възпаление и треска от много видове. Кръвообращението и кръвта са нарушени. Влошаване от каквото и да е

движение – трябва да са неподвижни и да почиват. Има физическа слабост при опит за движение.

Има бодящи, разкъсващи, пръскащи болки. „Вру е сух“ – лигавиците са сухи и те са много жадни, секретите са оскъдни, менструацията е потисната, ставите сякаш нямат смазка – горещи, червени и подути, кожните обриви се оттеглят или не се развиват – определено задържащо състояние, състояние на застой.

Често засяга хора, които обикновено са с яка и решителна конституция; оплакванията се развиват бавно, но с голяма сила, те не се предават бързо.

Отключващият фактор при Bryonia е свързан изцяло с вкопчването, защитата и страха от презрение (и все пак иска да е сам), страха от загуба на тази защита (и все пак толкова грозен в поведението, че отблъсква).

Bryonia е вкопчваща се и катерлива лоза. Катерливият аспект може би е свързан с обичайната якост на това средство – често се справят добре в живота, достигат социални висоти, винаги говорят за бизнеса си (дори когато са болни). Вкопчването е свързано с количеството защита, от което наистина се нуждаят, страха им от презрение – неразположения от презрение – а като растение, което се нуждае от нещо, за което да се хване, „домът“ е вероятен източник на недоволство.

- Тревожност в къщата
- Заблуда, че е далеч от дома
- Заблуда, сякаш е в чужда страна
- Опити за бягство
- Желаете да се прибере у дома
- Говори за дома

За хора, които се страхуват от презрение и имат нужда да се вкопчат, Bryonia е необичайно отблъскващ в отношението си. Толкова са раздразнителни и намусени, до степен на ярост. Искат да бъдат оставени на мира (и добре!), много грозно поведение, мълчаливи. Обикновено толкова яки, не могат да приемат, че са болни, затова изключително се тревожат за състоянието си и се страхуват за бъдещето си, но преобладаващите емоции са раздразнителността и оплакването.

Нуждата да се вкопчат и страхът от загуба на защита идват под формата на: Заблуда, че е наранен

Заблуда, че е преследван
Заблуда, че е под контрола на непознати
Заблуда, че е нещастен
Отчаяние за възстановяване
Страх да бъде сам
Страх да не бъде отровен
Страх от страдание
Неразположения от презрение
Отвращение към допир
Чувства се нещастен
Така Bryonia краде за самозадоволяване, нуждаейки се да възнагради себе си на всяка цена; крадат времето ви и изсмукват енергията ви – много егоистично и нуждаещо се средство.

STAPHYSAGRIA

Въшкарка (*Delphinium staphysagria*)

Някога известна като унищожител на паразити, *Staphysagria* има зашеметяващо действие. Има и физическо, морално и сексуално разстройство. Болезнено чувствителни, всичко е болезнено чувствително, усещане, сякаш са притиснати между камъни – доведени до границата, където няма мисъл за последствията от действията – стават изкривени и зашеметени, безчувствени към последствията. Способностите за възприятие и разбиране са притъпени, но в същото време шокиращи, изумителни, зашеметяващи. Манипулативни, със силна склонност да възразяват на онова, което другите може да кажат или да им направят, но това се потиска, докато отново не бъдат доведени до границата.

Staphysagria стои изправен и надменен, с достойнство, репутация и чест на карта. Така че в ранните стадии емоциите им са строго контролирани.

Но ако паднат от тази величествена поза (страх от падане), стават капризни, изглеждат сладки и романтични, сексуално примамват, понасят изнасилване или сексуално насилие заради това (?), има липса на самоконтрол и после дълбоко потискане и разкаяние и накрая още повече липса на контрол, насилие и сериозна дълбока патология.

Подобно на Bryonia, Staphysagria не понася презрение и все пак иска да изхвърли онова, което има. Играят си с огъня и обичат да хвърлят неща в огъня, докато не могат повече да поддържат образа и започне да се очертава много нестабилна симптомна картина.

Но защо Staphysagria има клептомания? Какво точно трябва да открадне Staphysagria?

Когато зашеметиш някого, отнемаш представите му за свобода и това краде Staphysagria – свободата на избора. Staphysagria страда толкова много от собствената си преобразена външност, от собствения си образ, че потиска собствената си идентичност до такава степен, че после може само да експлодира и да се разпадне (усещане, сякаш е счупен на парчета). Нрав, кости, зъби, крайници, стомах, сексуална енергия – всичко стига до насилствена точка на пречупване и после се срива. Те крадат само от себе си.

SEPIA

Мастило от сепия

Sepia дава и работи, работи и дава все повече и повече, докато не почувства, че всичко, което прави, е против волята ѝ (предприема неща, противни на намеренията ѝ, и противоречие на волята); напълно се изтощава да прави неща за другите и никога за себе си. Има и страх от бедност и част от дисхармонията ѝ е, когато чувства, че иска да получи нещо обратно за целия понесен тежък труд – затова го краде, каквото и да е то, което иска – често това е свободата и волята. Проблемът е, че продължава да работи упорито, продължава да дава против волята си (дори сексуалната активност се приема против желанията ѝ) и това я изтощава още повече. Теглена в две посоки по този начин – настъпва застой.

Sepia има сънища за изнасилване – това може да е действителност – и това насилие е форма на „кражба“ наобратно – така че в концепцията на Sepia за отчаянието „кражбата“ става норма.

Не понасят да им противоречат – това е кражба на уважение; заблуда, чувства, че може да се нарани – това е открадната самооценка; губи съзнание, докато е на колене в църквата – това е открадната стабилност; неразположения след гняв – това е откраднат контрол; отвращение към семейството – това е открадната любов. Но за да

противодействат на това, отказват съчувствие и утеха, безразсъдни и импулсивни са, обичат и приветстват всичко, което смущава средата, като гръмотевичните бури (стимулира застоя), страдат от състояния на кротост и безразличие, имат заблуди, че семейството ще гладува – балансът никога не се постига, оттук застоят, който трябва да е обхващащият ключов симптом на *Serica*.

KALIUM BROMATUM

Калиев бромид

На *Kali brom* вината е изписана навсякъде – въртят се и шават с ръце, очите никога не са неподвижни, винаги отклоняват поглед, подозрително оглеждат – дълбоко чувство за вина, сякаш са извършили престъпление.

Това може и наистина да е така, но има заблуда, че ще извърши престъпление; че в дрехите му са зашити пари; че е обвинен в кражба. Снемането на случая им е по-скоро като полицейски разпит – отговарят с „не“ на всички въпроси!!

Човекът *Kali brom* е много нестабилен. Вероятно е бил възпитан да изпитва това дълбоко чувство за вина – заблуда, че е изоставен и напуснат – може би не е бил желан като дете, така че любовта, за която е трябвало да работи, се смята за открадната.

Развиват депресия и меланхолия, загриженост за здравето си, оплакват се от всичко, губят всякакво морално и религиозно чувство, изпълнени са с разкаяние и в крайна сметка стават параноични – заблуда, че са обект на божие отмъщение, че животът им е застрашен, че са в опасност от семейството си (не подценявайте това), че срещу тях се заговорничи. Често развиват прекомерна сексуална активност и дори епилепсия – всичко това, защото любовта им е била открадната и искат да си я върнат.

CALCAREA CARBONICA

Калциев карбонат

Никога не съм очаквала да видя *Calc carb* в тази рубрика. Стридата в черупката не може да съществува без черупка – тази защита е задължителна за *Calc carb* – защита и сигурност, материята на костите и живота и нуждата от „дом“ и всичко, което той

включва. Крехък и заплашителен свят ги чака отвън, ако това бъде застрашено или откраднато от тях – заблуда, че е малък и слаб.

Защитата идва в много форми – хора, пари и вещи, мекота, храна – Calcarea се нуждае от компания, има страх от бедност, обича мека храна (особено яйца) и често е пълничка (но не винаги).

Ако тези основни неща липсват, ще крадат, за да ги получат. Но се страхуват да не бъдат наблюдавани и не искат да бъдат разкрити (всъщност с времето ще се развият много страхове, всички свързани с темата за преследването). Ето как го правят:

- оплакват се от отдавна минали обиди
- харчат абсурдно много пари – заблуда, че са богати, крадат пари
- говорят много за пари като цяло
- стават безразлични към собственото си възстановяване, за да се грижат другите за тях, стават раздразнителни
- стават изключително упорити
- говорят постоянно за опасност – пожар, жестокости, убийства, плъхове и змии – и как това им влияе
- започват да изпитват отвращение към семейството
- преструват се на болни
- стават разрушителни
- позволяват на хората напълно да ги завладеят
- отдават се на сексуални излишества
- пищят и крещят за внимание
- хапят ви

Така че следващия път, когато захапете стрида, помислете.

CARBO VEGETABILIS

Растителен въглен

Това е антисептично, дезинфекциращо и дезодориращо средство. Средство на разложението и гниенето – в кръвта няма кислород, има застой и колапс, може би след дълъг период на сериозна и изтощителна болест; те са слаби, болни и изтощени –

изглеждат безжизнени и това е ключ към това защо средството е в рубриката за клептомания. Това е състояние на „трябва да имам“:

- трябва да има въздух
- трябва да бъде вентилиран с ветрило
- трябва прозорците да са отворени
- трябва да има студена вода
- трябва да живее нашироко и да прекалява с много стимуланти, богата храна и вино – това често е причината за болестното им състояние.

Но има и „никога не е бил добре след силен пристъп или шок“. Това може да е абсолютно всичко, но ще бъде нещо, което ги прави безжизнени, нещо голямо е било отнето от живота им, някъде ще има голяма загуба – може да има изнасилване и насилие и именно това трябва да бъде дезинфекцирано. Ще бъде събитие, което прави следното:

- кара ги да се чувстват малки
- стават безразлични към музиката, която преди е обичал

тревожни, сякаш са извършили престъпление; хапят (защитен механизъм)

заблуда, сякаш някой е в леглото с тях

заблуда, че са изоставени или напуснати

чува стъпки в тъмното

заблуда, че до него има хора

страх от зло и че нещо ще се случи

пищене по време на сън

много плахи и срамежливи

Толкова са унили и нещастни, че могат да станат прекомерно нежни – просто искат да я „купят“ или да я откраднат обратно.

ABSINTHIUM

Пелин

Всеки, който знае нещо за историята на пиенето на абсент, ще знае ефектите му върху мозъка – истерично мозъчно дразнене, хиперемия, епилептиформни пристъпи, делириум и халюцинации, понякога загуба на съзнание, иначе изключително

безпокойство, треперене и потрепване, нервност и никакво облекчение в съня – не може да спи, безсъние. Активното съединение в *Artemisia absinthium* е туйонът, който причинява мозъчно увреждане. Той се среща естествено във всички видове артемизия.

Той е монотерпен с 10 въглеродни атома и се среща в много други ароматни растения, особено в онези, които отделят етерично масло. Туйонът е сроден с ментола и може да се открие в продукти като Vicks VapoRub.

Има тема за две крайности, произтичаща от това, че алкохолните ефекти на абсента биха били успокояващи, но съдържанието на туйон би предизвикало възбудата и халюцинациите. Така имате ступор И насилие, безсъзнание И мозъчна възбуда.

Вътрешните органи се парализират и имат усещания за подуване (вероятно наистина са подути), особено черният дроб, далакът и езикът; сърцето блъска и може да се усети и чуе в цялото тяло.

Два от най-забележителните симптоми са постоянното падане (което може да се разбира както физически, така и емоционално) и пълна загуба на паметта. Може би това са искали пиячите на абсент – да забравят, да притъпят мозъка и паметта за падението си, за загубата на по-висок статус. Падат толкова ниско, че свършват като в сън, където имат ужасни видения и се чувстват преследвани, гонени от врагове, и се страхуват да не бъдат убити. В отговор сами стават опасно агресивни. Всичко става толкова лошо, че смъртта е желана.

Най-хубавата част е мечтателното състояние, първоначалното въодушевление и после загубата на паметта – кой изобщо би искал да помни всичко това. И като всеки пристрастяващ навик, трябва да бъде платен по някакъв начин – чрез кражба.

РУБРИКА – ИЗХВЪРЛЯ НЕЩА

СРЕДСТВА

COFFEA CRUDA

Непечено кафе

Това е *coffea arabica*, а любимото ми кафе трябва да е някое от индийските кафета, онези, изпрани от мусоните – мусонен малабар, но пък обичам и дълбокия, тъмен шоколадов вкус мока на зърната от Ява. Но какъвто и избор на кафе да направите, всички знаем крайните ефекти на онзи „удар“ за сетивата – такъв, на който мнозина се поддават по прирастяващ начин.

„Ударът“ е осъзнаване на висока енергия или острота на сетивата, или възбуда и заблуда, че всичко е красиво, хиперактивност – всичко с приятност, приятно приемане, което ни прекарва през затишията. След това това бива „изхвърлено“, за да отстъпи място на непоносимост към болка, тежко безсъние (с прилив на идеи, които не могат да бъдат разрешени, или дори страх от заспиване, защото се усеща опасност), изпълненост със страх и раздразнителност, свръхострота на нервите (особено по повърхността на кожата, което я прави болезнено чувствителна), главоболия, истерия, нервно сърцебиене, дори гърчове и инсулти.

В своя връх ефектът ще бъде скорост, създаваща „необичайна активност на ума и тялото“, и всички действия се възприемат и завършват набързо. По низходящия склон това се превръща в мятане в мъка и предметите биват физически „изхвърлени“, където и съчувствието ще бъде „изхвърлено“, защото е отхвърлено, не е нужно за пътуването.

Дори дрехите ще бъдат съблечени и изхвърлени или разхвърляни, защото кожата е чувствителна и това създава чувство на потиснатост, а кожата сърби и наистина трябва да бъде чесана без никакви прегради. Този стадий може да бъде достигнат по време на треска, стрес или гърч.

При *Coffea* първо се чувствате като в рая, а после сте напълно изхвърлени и пропилены.

THEA CHINENSIS

Чай

Не мога да пиша за вкуса на Coffea, без да пиша за аромата (или симптомите) на чая – удивително е, че и двете средства се появяват в тази рубрика.

Ако пиете много чай, започвате да съчинявате стихове – това е нещо като екстаз и удоволствието може да е толкова голямо, че като се събудите от сън, в който убивате някого, се чувствате добре от това, няма никакво чувство на ужас – и това е било изхвърлено. Когато чувството на въодушевление преобладава, има изкушение да се съчиняват и пеят стихове – този вероятно го знаете:

„Аз съм малко чайниче, ниско и дебело

Ето ми дръжката (едната ръка на хълбока) и ето ми чучурчето (другата ръка изпъната)

Когато се сгорещя, чуйте как свиря

Само ме наклонете и ме излейте

(когато песента свърши, наведете се и наклонете ръката като чучур)

Аз съм умно чайниче, да, вярно е

Ето пример какво мога

Просто сменям дръжката с чучурчето (сменете позициите на ръцете и повторете накланянето)

Само ме наклонете и ме излейте.“

Последният ред наистина резонира с темата „изхвърля неща“ – всичко се излива, отива в канала и се пропилява, много често по най-убийствения начин. В най-лошия момент имат убийство наум – когато пропилееш живота на друг, изхвърляш и своя.

Тук, във Великобритания, знаем едно-друго за пиенето на чай. Дори Джордж Оруел пише как да се прави това във вестник London Evening Standard през 1946 г.

Той предпочитал индийския чай пред китайския, защото за последния казвал, че „няма много стимулация в него. Човек не се чувства по-мъдър, по-смел или по-оптимистичен, след като го изпие.“

Както всички знаем, чаят е стимулант и прекомерната употреба на този стимулант може да доведе до нервно и неспокойно безсъние. Но нещо повече – чаят може да засегне и стомаха и храносмилателния тракт, причинявайки диспепсия, внезапно

образуване на големи количества газове и усещане за пропадане, сякаш човек ще припадне.

Но представете си, че трябва да пиете, да речем, 30 или повече чаши чай на ден – ето какво вероятно ще се случи.

Първо настъпва безсъние, но когато сънят дойде, има много безпокойство и най-ужасните сънища, но любопитното е, че ужасът на тези сънища не предизвиква никакъв страх или тревожност. Сякаш всъщност са приятни. Сънищата ще бъдат за това, че ги влачат в бездна и после ги изтеглят обратно – може би затова има известно удоволствие в тези сънища, има чувство, че са доведени на сигурно място и съживени – потъват и все пак биват върнати. Това е усещане, изпитвано в корема и основно за нуждата от хубава чаша чай – за да се съживи усещането за пропадане.

Настроенията започват да стават непостоянни – екстаз и недоволство, смях на всичко, но после търсене на кавги. Интелектуалните способности се издигат, но това е временно. Нервни и импулсивни, делириум и мания, и накрая парализа, лудост и суицидна, убийствена нагласа вземат връх. Физическото тяло също страда.

Гръдният кош се усеща потиснат с усещане за задушаване. Сърцето трепти и бие силно, като също поражда тревожна потиснатост. Белите дробове се усещат, сякаш биват задушавани. Има суха кашлица, но храчките могат да са кървави.

- Вътрешното ухо е засегнато, което поражда слухови заблуди.
- Лицето има тревожно изражение.
- Чувстват се, сякаш ще припаднат – онова усещане за пропадане.
- Менструацията закъснява, но спазматичните болки са силни.
- Има сексуална възбуда.

Крайниците се усещат като парализирани и все пак неспокойни и имат невралгични болки. Червата са отпуснати и все пак има запек.

Стомахът също се усеща отпуснат, сякаш виси като празна торба.

Външната част на тялото е много чувствителна, не понася дори тежестта на чаршаф върху себе си, тъй като това ги кара да се чувстват, сякаш ще бъдат смазани.

Кожата напълно изсъхва и дори започва да се бели.

Много гладни, но с много газове, гадене и повръщане. Желаят киселини и лимони (чай с лимон?)

Това е много студено средство, но има приливи на горещина по повърхността на кожата, които идват от силна вътрешна горещина – точно като току-що напълнено чайниче всъщност!

След пиене на чай човек трябва веднага да уринира – той минава през тялото много бързо.

Едно от по-любопитните неща при Thea е, че по време на интелектуалния поход стават много остроумни, правят шеги и се смеят много. Ралф Уолдо Емерсън казва: „В един сандък чай има много поезия и фини чувства“ – това е интересно, защото те наистина правят рими и говорят в стихове.

И така, всички заедно сега....

Аз съм малко чайниче, ниско и дебело....

(няколко допълнителни откъса за ваше забавление)

„Първата чаша овлажнява устните и гърлото ми. Втората чаша разбива самотата ми. Третата чаша претърсва безплодната ми вътрешност, за да намери там хиляди тонове странни йероглифи. Четвъртата чаша предизвиква лека пот – всички неправди на живота излизат през порите ми. При петата чаша съм пречистен. Шестата чаша ме призовава в царството на безсмъртните. Седмата чаша – ах, но повече не можах да изпия! Усещам само дъха на хладния вятър, който се надига в ръкавите ми. Къде е Елисейските полета? Нека яздя този сладък бриз и да отлети натам.“ Лу Тун, „Пиене на чай“

„Много е странно това господство на храносмилателните ни органи над интелекта ни. Не можем да работим, не можем да мислим, освен ако стомахът ни не пожелае. Той ни диктува емоциите, страстите. След яйца с бекон казва: „Работи!“ След бифтек и портър казва: „Спи!“ След чаша чай (две лъжички за всяка чаша и не го оставяйте да кисне повече от три минути) казва на мозъка: „Сега се надигни и покажи силата си.

Бъди красноречив, дълбок и нежен; погледни с ясно око в природата и в живота: разпери белите си криле от трептяща мисъл и се извиси като божествен дух над

въртящия се свят под теб, нагоре през дълги пътеки от пламтящи звезди до портите на вечността!“ Джеръм К. Джеръм, „Трима души в една лодка“

Има стотици чудесни цитати за чая, но този е любимият ми:

„Никога не се доверявай на мъж, който, оставен сам в стая с калъфка за чайник, не я пробва.“ ~ Били Конъли (който никога не пропилява добра шега).

РУБРИКА – ЗАБЛУДА, ЧЕ СЕ ТОПИ

СРЕДСТВА

SUMBUL

Мускусен корен

Sumbul отдавна се използва като парфюм и тамян при религиозни церемонии, а има и лечебни свойства, а именно при лечението на менструални разстройства, дизентерия и дихателни състояния.

Коренът съдържа летливо масло, две балсамови смоли – едната разтворима в алкохол, другата в етер; восък, гума, нишесте, горчиво вещество, разтворимо във вода и алкохол, и ангеликова киселина (наречена така, защото се среща и в ангеликата), придружена от малко валерианова киселина. Мускусоподобната миризма изглежда е свързана с балсамовите смоли, а летливото масло има вкус като на мента. При суха дестилация дава синьо оцветено масло, съдържащо умбелиферон.

Тамянът, често изгарян като дар или почит, може да има опияняващ ефект. Ароматното благоухание разпалва усещанията ви, докато не почувствате, че се топите и изтръпвате – добавете музика към това състояние на еуфория и губите съзнание – Sumbul има ключовия симптом „безсъзнание от музика“. Човек става „разгневен“, „истеричен“, „лесно припада“ – това може да се случи при епилепсия или сърдечни

състояния, като лявата половина на тялото често е засегната и става изтръпнала и студена, но придружена от усещане, сякаш гореща вода тече през сърцето.

Това осигурява още един момент на топене, когато сърцето става течен център, биеш и помпаш във вода.

Това усещане за топене е страшно и показва лоша сърдечна функция – може би някои хора усещат този „акт на изчезване“, докато преминават по пътя на умирането, на „преминаването“ на другата страна.

Но това вцепенено и топящо се състояние може да наподобява и много по-раздразнително и нервно състояние, близко до паника и бяс – има страх, че ще полудеят. Сърцебиенето придобива нервно темпо, световъртежът е постоянен до степен да предизвиква страх и най-малката причина предизвиква припадък.

Така че има противопоставяне между силна нервност и страх и последващите ефекти, които са вцепеняващи, тъпота и чувство, че се топят до забрава.

Впечатлението за топене е само едно от многото странни усещания на това средство.

- Гърбът има усещане за стичане по гръбначния стълб
- Дясната гърда се усеща, сякаш вътре я дърпа връв
- Лицето се усеща, сякаш по него има паяжина
- Лицето се усеща, сякаш по него има косъм
- Матката има болка като от завинтване, като тирбушон
- Сърцето се усеща, сякаш бие във вода
- Лявата страна на гръдния кош се усеща като запушена
- Езикът се усеща, сякаш е остърган.

Тук виждаме още един пример за двете крайности. От една страна са усещания от типа, които изглежда „отварят“ чрез усукване, въртене, остъргване, а от друга – чувства на задръстване с нужда да се избяга от това запушване. Това ниво на двойственост е обичайно за средствата от семейство Umbelliferae, където откривате, че средствата имат внезапни пристъпи, последвани от изтръпване или безразличие (Санкаран). В сърцевината на тези усещания има нещо с насилствен характер, последвано от реакция, характеризираща се с липса на чувство – твърде много и после твърде малко, а при Sumbul не може да стане по-малко от топенето.

Точката на топене на Sumbul трябва да е функцията на сърцето. Това е източникът на сърцебиенето; страха; астмата; застоя; истерията; световъртежа; високото кръвно налягане; припадъците; менопаузалните приливи; ангината; атеросклерозата; безсънието, а сънищата за падане също отразяват заблудата, че се топят, постепенно избледняват – наистина тъжно прахосване на битието.

Глава 5 – ДИВОТА

ОСВЕТЯВАНЕТО
НА БЕТОННАТА ДЖУНГЛА
НЯМА ДА РАЗКРИЕ
ИЗОБИЛИЕ
ОТ ТРОПИЧЕСКА РАСТИТЕЛНОСТ.

НО ПОНЕ ГРАФИТИТЕ МОГАТ ДА БЪДАТ ПРОЧЕТЕНИ

Каква е вашата представа за дивота? Пустош? Сурова среда, макар и естествена, която смазва и заплашва оцеляването, или може би култивиран или целенасочено запазен регион, който позволява мир и спокойствие – убежище? Но има и неестествената пустош, вероятно създадена от хората и лишена от живот и дух – ядрената.

(При подписването на Закона за дивата природа, 1964 г.) „Ако бъдещите поколения трябва да ни помнят с благодарност, а не с презрение, трябва да им оставим повече от чудесата на технологиите. Трябва да им оставим проблясък от света такъв, какъвто е бил в началото, а не само след като сме приключили с него.“

Президентът Линдън Б. Джонсън

Тъй като дивотата включва „дивото“, по природа дивотата трябва да бъде място на крайности и зависи колко удобно човек се вписва в това място, а това от своя страна определя гледната ти точка – дали си див или враг. А тъй като болестта е просто неспособност за адаптиране към дадена ситуация, човек или оцелява с относителна лекота, или се предава.

Как бихте се справили със самотата и изолацията? Първо идва страхът. За всеки, изправен пред извънредна ситуация, страхът е съвсем нормално усещане. Страхът обикновено е последван от паника, после болка, студ, жажда, глад, умора, скука и самота. Изключително важно е спокойно да се оцени ситуацията и да не се позволи на тези сили да попречат на оцеляването. Студът понижава способността за мислене, вцепенява тялото и намалява волята за оцеляване. Жаждата и гладът пречат на ясното мислене. Умората остава опасно незабелязана, а скуката и самотата често не се очакват – а и какво бихте могли да направите по въпроса? Какво става тогава с надеждата и разсъдъка?

„Колко големи са предимствата на самотата! Колко възвишена е тишината на вечно активните енергии на природата! Има нещо в самото име на дивата пустош, което омайва слуха и успокоява духа на човека. В него има религия. Всеки път, когато светлината на цивилизацията те обърне с погубваща сила, иди в пустошта. Скучната делова рутина, яростните страсти на пазара, опасностите на завистливите градове стават само спомен, пустошта ще те обземе. Тя ще ти даде добра червена кръв; ще те превърне от слабак в мъж. Скоро ще съзерцаваш всичко с мирна душа.“ Естуик Евънс

Важното тук е да се определи „дивотата“. Ако тя е място на природата и вие сте щастливи да сте там, колкото и тежка да е борбата за адаптиране, ще процъфтите. Но ако страдате от клаустрофобия и се окажете в претъпкан търговски център и въпреки това се чувствате напълно сами и изоставени, объркани, смазани и опустошени, опитвайки се да се справите с отчаяните тревоги, които това носи, значи вече сте се предали на тази съвсем различна дивота.

Див или объркан – кое ще бъде?

Рубриките и средствата за ДИВОТА ще бъдат:

- чувство на изоставеност, самотност = valerian; cyclamen;
- избягва гледката на хора = cicuta; ledum;
- объркан = actea spicata; apocynum; carb-ac;
- заблуда, че е новороден и смазан = cori-r;
- заблуда, че се носи във въздуха = asarum; sticta;
- заблуда, че е в изоставен град = carb-an;

РУБРИКА – ЧУВСТВО НА ИЗОСТАВЕНОСТ, САМОТНОСТ

СРЕДСТВА

VALERIANA OFFICINALIS

Дилянка (валериана)

Изглежда, че всяко възможно средство може да има чувство на изоставеност и самотност – такъв е светът, в който живеем, с преобладаваща тъга и липса на грижа, заедно с всички други фактори, които помагат за създаването на това чувство да си нежелан.

Но това не е огромна рубрика в сравнение с някои други, затова трябва да приемем, че средствата в нея са ценни за истинското значение на изоставеността или самотността. И така, защо валерианата е в тази рубрика?

Валерианата е непостоянна и свръхчувствителна, засегнати са особено нервите, което създава толкова преходна, променлива нагласа, характеризираща се с възбуда и безпокойство на физическо ниво, а на психическо и емоционално ниво тази преходност се изразява в чувство за двойственост – такава, която се променя внезапно и преминава от една крайност в другата с междинен стадий, свързан с усещане за носене във въздуха.

Физически това се усеща като световъртеж, сякаш са пияни, без да знаят какво правят, но в ума си се въртят между дълбока скръб и пълна еуфория и това е толкова замайващо състояние, че изборът на носеща се средна позиция е за предпочитане пред мятането в крайността на дивотата – това е заземяващо средство, макар и все още носещо се.

Оттук възниква чувството на изоставеност и самотност – носене между чука и наковалнята. Затова „изолация“ е може би по-правилното разбиране за изоставеност или самотност.

Голяма част от тази променлива нагласа се дължи на валериановата киселина. Тази киселина е открита в мазнината на делфина (XIX в.) и е наречена делфинова киселина, и едва по-късно е установено, че е идентична с тази във валерианата, и затова е преименувана. Тази киселина присъства в редица растения, включително *Sambucus*, *Anthemis* (лайка), *Artemisia*, *Angelica* и *Viburnum* – все средства, които показват по някакъв начин колебание между еуфория и неспокоен страх.

Валериановата киселина е запалима и има изключително неприятна миризма, когато се смеси с вода, но е без мирис в алкохол – вероятно една от причините в симптомите от изпитването да има илюзии за мирис и вкус.

Има и психически и емоционални халюцинации, свързани с чувството за изолираност и изоставеност.

Започват да вярват, че са някой друг; сякаш всичко наоколо е странно и неприятно; сякаш стаята е пуста и не се чувстват у дома и затова са принудени да напуснат; много погрешни идеи; въобразяват си животни и хора и все пак се ужасяват да бъдат сами и стават истерични и невъзможни за заземяване – това може да бъде диагностицирано като епилептичен пристъп, но ще има характера на преминаване от една крайност в другата.

Тези крайности се отбелязват и на физическо ниво с различни болки, които идват и си отиват внезапно, също толкова преходни като психическите състояния. И те се облекчават от усещания, които задържат човека долу, в метафоричен смисъл – в гърлото има усещане, сякаш виси конец, а крайниците започват да се усещат като олово.

Излишно е да се казва, че при цялата тази възбуда валерианата е едно от средствата, добре известни с това, че насърчават съня и предизвикват усещане за тишина и спокойствие, и затова това средство е известно и с липсата на реакция.

Валерианата е необуздано средство на диви крайности, подходящо за дивотата на изоставеността.

CYCLAMEN

Циклама

Cyclamen, подобно на валерианата, разполага своята дивота някъде между 2 крайности – депресирана, сънлива отпадналост и силно изхождане и повръщане; угризения на съвестта със скръб за пренебрегнат дълг и активна радост. И отново е като да си увиснал някъде между двойно състояние, но твърде сакат, за да напреднеш.

Всъщност Cyclamen има необичаен симптом – заблуда, сякаш 2 души са в леглото с нея. Това може би се отнася до известно ниво на похотливост, свързано с това средство, или по-вероятно до многобройните очни нарушения (двойно виждане), но по-общо угризенията на съвестта ги следват в леглото и правят съня неосвежаващ и смутен от ужасни сънища.

Cyclamen има и усещане, че е сакат, и заблуда, че е парализиран, което в много отношения е свързано с изпитваната отпадналост – болка, която парализира и може да е навсякъде, и има важна модалност – „>>> от движение наоколо“. Сякаш вътрешната скръб, депресията, самоупректът и угризенията на съвестта действително могат да парализират до степен, че има нужда от движение, за да се противодейства на този ефект на спряна функция – затворени между тези 2 крайности и неподвижни.

Да си заседнал така е основание за самоупрек; да не можеш да се движиш е основание да чувстваш, че си пренебрегнал дълга си; да се чувстваш сам, изоставен и самотен (в дивотата) е основание да се чувстваш преследван – все високо ранжирани симптоми и рубрики за Cyclamen.

Тази сакатост се вижда и на физическо ниво. Очите например развиват конвергентно кривогледство, като лявото око е изтеглено навътре; менструацията се потиска; дърпане в тила; горната устна се усеща изтръпнала; чувство на тъпота след изхождане; мозъкът се усеща като увит в плат; изтощение и вцепененост; световъртеж, който е >>> при неподвижно седене.

Ако човек е прогонен в дивотата и принуден да бъде сам – изоставен и самотен, или от себе си, или привидно от другите (чрез заблуда), често се оказва, че вината е в сърцевината на това задължително съществуване.

В действителност дивотата може да бъде голямо или малко място – всичко зависи от фокуса на всеки случай. Може да е огромно открито пространство или мъничък затвор, но акцентът е върху преследването или това, че си сторил нещо лошо, и независимо дали дивотата е огромна или мъничка, човек пак може да се чувства затворен или заседнал в нея.

РУБРИКА – ИЗБЯГВА ГЛЕДКАТА НА ХОРА

СРЕДСТВА

СІСІТА

Воден бучиниш

Представете си това –

Силни, тетанични гърчове, придружени от изкривяване на лицето, опистотонус и различни други изкривявания, стенание, вой и плач, мания с танцуване и детинско поведение, падане на земята и търкаляне с глава, извита на една страна. Трябва да ядат и има желание за странни храни като въглища и тебешир, но стомахът получава толкова силно хълцане, че и то предизвиква гръден спазъм. Лицето се подува и езикът не може да се движи, има опасност да бъде отхапан (желание за хапане), челюстите се заключват, дишането е затруднено и се появява пяна на устата.

После ушите започват да кървят, зениците са разширени, клепачите потрепват и зрението се изкривява. Сърцето се усеща, сякаш ще спре. Урината изтича неволно поради парализа на пикочния мехур. Започват да пицят и да заекват и изпадат в тремор, ако бъдат докоснати, а мускулите стават сковани, лицето посинява.

Напълно непоносими са към шум, говорене, всякакво сътресение, течение или дори миризмата на тютюнев дим.

Стават особено недоверчиви към всичко и всички, дори не вярват на собствената си идентичност и прибегват до детинско поведение, сякаш за да намерят детето, което са били някога – бъркат настоящето с миналото. Всичко им изглежда странно, дори познати места и предмети, но ще разпознаят тъжна ситуация и ще реагират на нея, сякаш, хванато в този бунт на спазми, има някакъв спомен за нормалност, далеч от дивотата.

После възбудата става екстатична, но все още страхлива, и затова има нужда от бягство, от преминаване от една дивота в друга, бягство от веселието в яростта и преминаване към суицидност. Подозрението се превръща в злоба и пълна мизантропия и единственото обуздаване е да се избягва гледката на хора.

Може би срамът играе роля тук. Те се скитат в дивотата, за да избягат от себе си и собственото си поведение, губят се и не познават никого. Но никой не може да проникне в гърча, никой не може да се приближи достатъчно. Сигурно е като да си отлъчен и прогонен като прокажен. Не е изненада, че Санкаран поставя *Cicuta* в лепрозния миазъм, а за да подсили това впечатление, кожата на човека, нуждаещ се от *Cicuta*, отделя нещо, което се слива в твърда, лимоненожълта коричка – масивни жълти струпеи по главата, лицето и другаде.

За известно време дивотата е приветлива. Както и пълната отпадналост, която следва такова пътешествие. Когато спазмите са отшумели и смутът и презрението са утихнали, паметта става празна, има малко разпознаване, но в дивотата преобладава известно спокойствие.

LEDUM PALUSTRE

Блатен розмарин

Ledum има най-ужасните сънища и кошмари. Защо? Вероятно защото това растение е използвано за фалшифициране и увеличаване на опияняващата сила на бирата – Ханеман изразява загриженост за това – и това може да е една от причините средството да има „затруднена концентрация“, „объркване на ума“, „вижда видения при затваряне на очите“, но се съмнявам, че това е пълната и единствената причина.

Ledum е свързан изцяло с малтретиране, нараняване или увреждане, по-конкретно с прободни рани – пробиване, намушкване или перфориране, смачкване или

разкъсване. Няма значение как го казвате, тези думи са заплашителни и доста страшни и предизвикват крайна чувствителност към допир, както бихте очаквали.

По-лошо от това – развива се омраза към хората, смесена със страх, мания, отблъскващи настроения, злобна природа дори до степен на насилие, и избягването на гледката на хора вероятно е най-добрата посока за тях. В най-добрия случай ви обръщат гръб, а Ledum е едно от най-студените средства, придружено от особеността да се чувства >>> от още повече студ, така че топлата прегръдка не е за тях – те са мизантропи и сами в своята дивота от болка.

Тези болки се изкачват нагоре. Започват със странно усещане, сякаш краката са магнит и са привлечени към земята и не могат да се движат; краката се усещат пълни с кръв, но те са движени и от страх и импулсивност, затова трябва да се движат, макар краката да са тежки, подути, на петна и отекли.

Така имате болка като от изкълчване – напълно не на място (мускулите се усещат, сякаш са в грешна позиция). Други болки се усещат като натиск, стрелкане, разкъсване, гризене, изтръпване, бодене, хапане, сякаш са бити – това се разпространява по цялото тяло, докато не започнат да се чувстват напълно пребити и натъртени.

Такова хронично състояние ще породи нуждата да се оттеглят пълзешком, да се усамотят, в дивотата, далеч от всички, и да желаят смъртта, когато е крайно.

Никой не може да спи спокойно, когато се случва това мъчение. Когато сънят дойде, той е некачествен, неспокоен и прекъсван от страшни сънища или кошмари. Кожата се усеща, сякаш въшки пълзят по цялата повърхност. Сякаш за да избягат от това, сънищата са за постоянна смяна на местата, пълни с възбуда и тревожност, виждане на фантоми, призраци и други духове, претърпани мисли и идеи, които само насърчават още безпокойство и страх.

Като са в зоната на здрача по време на всичко това, т.е. полубудни, основният страх е действително да заспят след тези сънища, защото са убедени, че тогава ще умрат.

Макар да не е очевидно, Ledum може да бъде много тъжно средство. Това, че сами са се оставили в дивотата, не означава, че няма дълбока тъга. Въпреки целия гняв, злоба и избягване на хората, Ledum може да бъде много плах, страховлив и тъжен. Хълцат от плач спазматично, докато почти не се задушат и не могат да поемат въздух.

Тогава получавате любопитния симптом на двойно вдишване – тогава може би ще имат нужда от онази прегръдка.

РУБРИКА – ОБЪРКАН

СРЕДСТВА

АСТАЕА SPICATA

Класест жабник

Това е средство с толкова дълбоко действие, подценено от факта, че е средство par excellence за ревматизъм на малките стави – пръсти, глезени, пръсти на краката, китки, челюст и т.н. Но пък „ревматизъм“ обхваща толкова огромна диагностична област и включва състояния като остеоартрит, подагра, фибромиалгия, ревматоиден артрит, тендинит, бурсит, системен лупус еритематозус, склеродермия и много други – поне 200 диференциални диагнози.

Дълбочината му трябва да стига до всички вътрешни органи, а при Actaea особено засегнати са черният дроб, белите дробове и стомахът. Хепатитът, плевритът и ракът попадат в лечебната сфера.

Това е много важно средство. Може да се каже, че ВСИЧКИ средства са важни, ако се окажат симилимум, но смятам, че би било уместно да се дава ранг на средствата, извън ранговете от реперторизацията, който да подсказва афинитет от първи порядък, а Actaea е средство за XXI век и от първи порядък, защото етиологията на такива дълбоко действащи болестни състояния идва от уплаха, умора и заблуда, че всичко ще се провали – и не може да се стигне много по-дълбоко от това, когато се разглежда как един човек става толкова болен.

Крайният резултат може да бъде хроничен ревматизъм, рак, плеврит или увреден черен дроб, но преобладаващото емоционално състояние е объркването.

Толкова е просто!

Парадигмата може да изглежда така – страшно преживяване (почти винаги ще засяга егото, аза; ще са били унижени или поставени на място по някакъв начин, накарани да почувстват, че са се провалили жалко в някаква задача или събитие в живота си, и именно това ги прави толкова сигурни, че всичко друго сега ще се провали, и това ги плаши непоправимо) – умора – объркване и разсеяност – чувство, че всичко ще се провали – още страх, но този път много по-силен – още объркване – тъга и депресия – още умора и слабост, но този път парализираща – пълно объркване.

Някъде там болките на ревматизма започват да се утвърждават, започвайки от малките стави, но подхранвани от заблудата, че всичко ще се провали, скоро прогресират към по-сериозна патология, докато егото не бъде възстановено и оптимизмът – спасен с *Actaea spicata*.

АРОСУМ КАНАБИНУМ

Индийски коноп

Помислете за сърцето с неговите 4 камери – горните 2 приемачи, а долните 2 помпи – и съществената функция на клапите (митрална и трикуспидална в този случай), отваряне и затваряне, поддържане на потока и равномерния баланс.

Но когато е отслабнало от болест, получавате сърце, което става застойно, ударите са учестени и/или слаби и стават неравномерни, дейността на сърцето е потисната, клапите регургитират и не се затварят правилно, кръвта тече в грешна посока, причинявайки хаос, объркване и смут – ритъмът е изчезнал.

Емоционално тази липса на ритъм се вижда като нервно и объркано състояние – пропадаща, сънлива и депресирана ситуация, която се характеризира и с моменти на веселост и чувство на възторг. Но тези весели моменти само увеличават объркването, докато сърцето (и умът) се опитват да се приспособят към това аритмично и объркващо състояние.

Движението напред-назад, регургитацията, в крайна сметка води до някаква форма на задържане – задържане в опит да се предотврати хаосът на кръвотока. Това се вижда като отоци или едем (понякога наричан воднянка) в цялото тяло.

Лицето, коремът, бъбреците, пикочният мехур и крайниците показват признаци на този застой. Съпровождайки тези отоци, както бихте си представили, има намалена отделителна функция, така че потта, храчките от белите дробове, менструацията и урината обикновено се задържат, макар че това средство има афинитет към кръвоизливи, диария и обилното уриниране при безвкусен диабет – те осигуряват изход за излишъка.

Част от объркването на Аросунит се вижда и в особен вид световъртеж – той идва и си отива много внезапно (може би с ударите на сърцето), добавяйки към объркването и изчезването на мислите, създавайки своя собствена каденца.

CARBOLICUM ACIDUM

Карболова киселина, фенол

Смърт от фенол – изберете си....

- Прекомерна употреба на антисептици, съдържащи фенол
- Лоша реакция към анестетик – вероятно поради фенол
- Прием на аспирин
- Смучене на таблетки за гърло
- Пушене
- Купуване от индустрията за ароматизатори на въздуха
- Пиене на чешмяна вода, съдържаща фенол
- Безразборна употреба на хербициди
- Използване на козметични ексфолианти за кожа
- Инжекции срещу алергия

Най-лошият пример сигурно е бързата екзекуция на военнопленници чрез смъртоносна инжекция с фенол директно в сърцето – смъртта настъпва за секунди! Карболовата киселина наистина е разрушително средство.

Карболовата киселина е както естествено срещащо се вещество, така и произведено гадно вещество (виж по-горе). Ефектите са внезапни, но и дълготрайни (най-добрият пример за това са алергичните реакции от симптомната картина), което прави приложението ѝ подходящо както при остри, така и при хронични състояния и още

повече при хронични състояния с периодични остри обостряния, каквито има при алергичните състояния.

Но въпреки цялата си разрушителна природа Carb-ас, видима в най-ужасните болки, парещи усещания, зловонни секреции, острота на сетивата, която ги прави изключително чувствителни, злокачественост и септични състояния, внезапността, която изненадва, накрая, и не изненадващо, има колапс, дълбока отпадналост и умора, които вземат връх, създавайки т.нар. вяло и слабо състояние с изтръпване и дори парализа – нервната система е напълно унищожена.

Всички средства от киселини имат тази слабост или колапс и почти всички имат полярна противоположност, която идва под формата на агресия или неспокойни дейности, служещи за разсейване.

Тази полярност въплъщава разделянето на двете крайности, докато не се почувства изолация – това е объркването и то изисква единство, което от своя страна ще означава, че лечебният процес действа. Изолацията е дивотата, която зове.

Въглеродните вериги са от съществено значение за цялата жива материя. Те представляват абсолютните основи на живота, т.е. как „обичаме“ себе си или как се развиваме без тази „любов“, „самооценка“ и „смисъл“ на самото си съществуване.

Карболовата киселина ни поставя в разрушителната сфера на дивотата, но разбира се ще ни излекува, ако симптомите съвпадат, и ще помогне да се изгради по-благоклонна дивота.

РУБРИКА – ЗАБЛУДА, ЧЕ Е НОВОРОДЕН И СМАЗАН СРЕДСТВА

CORIARIA RUSCIFOLIA

Тутово зрънце

Това е като „Омагьосан ден“, само че не изкривяване на времето, а по-скоро изкривяване на паметта. Паметта е напълно изгубена и затова всеки ден се събуждаш, сякаш си нов за света и всичко, което той може да ти предложи.

Подобно е и на това да си толкова пиян и да се държиш толкова ужасно, но когато накрая се свестиш, да не можеш да си спомниш нищо.

Ето какво причинява Coriaria – отравяне, което е основа за изхождане, повръщане, бушуващ делириум, смехова мания, чувство за мощ и сила и непоносима горещина навсякъде, накрая зашеметяване и пълна загуба на паметта.

Coriaria всъщност произвежда вкусен сок, макар растението винаги да носи „здравно предупреждение“ относно ядливостта, и макар че усещанията обикновено отминават, по всичко личи, че не са много приятни.

Но трябва да има нещо много неприятно в това средство (все още не напълно изпитано), за да те направи толкова поразен и смазан.

В растението има „чернота“ – плодовете са черни и са много полезна съставка за багрило. Патологично това може да се свърже с черните секреции, които понякога съпровождат раковите състояния – кръв или чревни отпадъци – но тази чернота има да предложи защита.

Елаговата киселина е вероятният активен компонент, който поражда „потенциала“ на това средство.

Исторически има голям интерес към тази киселина като вещество за превенция на рака (среща се в много плодове като малини, ягоди, къпини, червени боровинки) и това я прави много важно средство за хомеопатите. Киселината търси раковите клетки и ги „свързва“, като ги прави неактивни.

Елаговата киселина е и естествен пестицид, който защитава растението от инфекции, отравяне с тежки метали и насекоми вредители.

Така че има силен елемент на защита – защита, когато си в дивотата – точно каквото ти трябва, когато се чувстваш, сякаш си новороден в света и смазан.

Мисля, че това подсказва много за бушуващата мания, делириума и объркването, които се причиняват от това средство – средство, което заслужава ново и пълно изпитване.

РУБРИКА – ЗАБЛУДА, ЧЕ СЕ НОСИ ВЪВ ВЪЗДУХА

СРЕДСТВА

ASARUM EUROPAEUM

Европейски копитник

Asarum принадлежи на планините, така че вече се носи високо в прохладния въздух, който обича. Листата на Asarum блестят, когато са измити от студен дъжд – това е идеалното място да си високо и да се носиш в прохладата.

Но Asarum е много чувствително средство, изобщо не е готово, както бихте помислили, да „издържи на всичко“.

Чувствителността идва от нервите. За тях е непоносимо да чуват шум, да докосват каквото и да е, да четат, да показват емоции, да мислят – дори яденето им причинява гадене.

Те се справят с това ниво на чувствителност, като стават объркани и празни, разсеяни и мудни. Но в тази позиция по линията на болестното състояние дебне и болезнено усещане, че са притиснати, запушени, както и чувство за разтягане – притиснати и после отново разтегнати – свиване и разширяване. Малко като да бъдеш рециклиран за съвсем друга употреба. Студеният въздух и студеното миене отмиват всичко това лошо чувство – има нужда да се отърсят от или да изхвърлят това тежко притискащо усещане, това е единственият начин да оцелеят. Те също така желаят алкохол и това е друг начин за бягство.

Това е разбираемо от гледна точка на семейството растения, към което принадлежи Asarum – Aristolochiaceae, вълчите ябълки, и това обяснява „изхвърлянето“,

раждането, прочистването. Исторически Asarum е използван като слабително (в симптомната картина има много повръщане), а също и като енфие, за да предизвиква кихане – друг начин за „отървяване“. А тъй като популярното му име е змийски корен, лесно е да се разбере как е използван за лечение на ухапвания от отровни змии – друг метод за извличане.

Но това не обяснява напълно способността за левитация (която е друг метод за извличане – преместване от едно място на друго чрез илюзия).

Каквито и да са вярванията ви за левитацията, дали може или не може да бъде постигната, в Asarum има усещане за въодушевление, чувство на захлас, докато започват да се издигат към лекотата и въздуха, а мислите им изчезват и остават назад, докато бягат обратно към избраната си дивота, високо в планините.

По същество става дума за изместване, падане и издигане и недоволство, неудовлетвореност от резултатите и нежелание да са там, където се намират. Това от своя страна е изцяло свързано с това да си на грешното място в грешното време – в грешната дивота в грешното време, и да не можеш да се справиш.

STICTA PULMOMARIA

Белодробен лишей

Sticta също има усещане за левитация. Но често не цялото тяло усеща това, а отделни части започват да се усещат леки, неспокойни и отлитащи.

Макар да не е от същото семейство растения, Sticta също усеща притискащите болки и чувството на запушване, които усеща Asarum.

Основното действие е в белите дробове (както подсказва популярното име), където отхрачването е много трудно и не носи облекчение. Кашлицата е суха и дразнеща, непрестанна (може да е влажна сутрин) и кашлят толкова много, че дихателните пътища изтръпват. Това е добре известно средство при сенна хрема, а това и други алергични състояния показват, че е средство с дълбоко действие.

Другата основна сфера на действие съответства на ревматично състояние. То се проявява с горещи, подути стави със стрелкащи болки и потрепвания. Ревматичното състояние често съпровожда катаралното, двете вървят ръка за ръка. Сякаш са

запушени и няма път, по който да започнат секрециите, а когато и ако започнат, има незабавно >>>.

Неизбежно това потискане засяга ума и се натрупва вид истерия с голямо многословие, сякаш това е единственият начин възбудата да бъде изхвърлена (не много различно от Lachesis с огромното му облекчение от появата на секреции, а Sticta също е хеморагично средство) – езикът не може да стои неподвижен и ако не са многословни, винаги ще движат езика си по някакъв друг начин.

И така носенето във въздуха е още една точка на пробив. Интересно е, че причинният фактор при Sticta е „никога не е бил добре след падане“. Това не само допринася за началото на ревматичното състояние, но и оправдава причината да се носят във въздуха.

Това е паднал статус, потиснат и „запушен“, без изход. Дивотата тук е подземна, затворена.

РУБРИКА – ЗАБЛУДА, ЧЕ Е В ИЗОСТАВЕН ГРАД

СРЕДСТВА

CARBO ANIMALIS

Животински въглен

Стереотипът на уестърна е – прерия, дом в пасищата, говеда, градове призраци, коне, каубои (и каубойки), салуни, суха жегла, прах, жажда, стратегически разположени скелети на говеда – идеалната обстановка, за да се захванем с Carbo animalis, който е овъглените останки от волска кожа.

Carbo animalis е безнадеждно средство за „краен стадий“ – рак, пневмония, туберкулоза, разязвяване, разлагане – всяка болест, при която виталността е изключително ниска и човекът е отслабнал и сломен.

Твърде слаби, за да ядат, защото оцеляването е безнадеждно – яденето само ги кара да плачат.

Има предчувствие за собствената им гибел, за предстоящото пътешествие на болестта, което неизбежно ще завърши с кремация, овъгляване на тяхното продължение, и това поставя основата на постоянно страхливо и заблудно състояние.

Това не е колективно мислене, това е пътешествие, което можеш да извървиш само сам, а основният фокус при *carbo animalis* е заблудата, че си напълно сам, изоставен, самотен в дивотата – заблуда, че е в изоставен град.

Мислите за смъртта са непрестанни; дяволски образи на лица проникват в ума им толкова много, че дори затварянето на очите за сън предизвиква паничен страх, че ще се задушат. Развиват крайна чувствителност към шум от всякакъв вид, включително компанията, и макар най-съкровено им чувство да е изоставеност, всъщност предпочитат да са сами, за да размишляват какво може да стане с тях. В този смисъл това е важно средство при носталгия по дома и желание да са у дома, когато дойде краят.

Преди едно тяло да бъде овъглено, то преминава през състояние на разлагане – което първо включва *algor mortis* (понижаване на температурата) и *rigor mortis* (включаване на тялото, което в крайна сметка отшумява), след това отделя газове, течности и миризми. Когато разлагането започне, температурата отново се повишава, за да подпомогне този процес.

Така *carbo animalis* има разязвяване, гангрена, болки, които горят като огън, сифилис, бубони и каменно твърди жлези, глистни инвазии, усещане, сякаш очните ябълки са разхлабени в орбитите си, усещане, сякаш мозъкът е разхлабен, секретите сълзят и са изключително неприятни, с гнилосна миризма и също разяждащи, зъбите се разклащат, слабо кръвообращение и венозен застой, слабо храносмилане с газове, застой без горещина, парализа на мускулите, ставите са слаби и лесно се изкълчват, преждевременно стареене, усещане, сякаш черепът е взривен на парчета, кръвоизливи, рак на гърдата, матката – всички процеси са бавни, твърди, злокачествени и болезнени.

Секрециите са толкова крайни, че само това създава ужасна слабост, от която е трудно да се възстановиш, и духът наистина пада. Докато се понася пътуването към края, може да има връщане към детството и поведението става детинско.

Ще започнат да се губят в състояния на възбуда и фантастичен възторг като начин за разсейване от отчаянието си, но това може да отиде твърде далеч и да стане кошмарно и халюцинаторно – оттук и заблудите за отвратителни лица и фантоми. От своя страна това поведение може да стане доста гневно и могат да правят хвърлящи движения с ръце. Ядосани са от това как се е развил животът им, ядосани са за минали огорчения, но ще искат да живеят в миналото, защото миналото означава да си жив, вместо настоящето да живееш в изоставен град, град призрак, дивота.

стигнахте до края –
надявам се, че ви е харесало